

Σὲ κανένα άλλο μέρος τῆς γῆς δὲν
ἀπέχει τοσού λίγο ή ζωή απ' τὸ θάνατο.
Πουθενά άλλού δὲν είναι ὁ θάνατος τόσο
ξεχειλισμένος από ζωή.

Μόλις τρία τέταρτα απέχει ἡ μικρή προδιήλητη τῆς Δῆλου ἀπὸ τὸ θερινό δέκανος καὶ χαρωτὸς λιμάνη τῆς Μικόνου κι' δικαὶος εἶναι τὴν ψυδοχοῖ μας τὴν δογανώνει ἡ θεία Σικιπή, ἐδῶ μᾶς δέχεται ἡ παράξενη γαλήνη μας ἀτμόσφαιρας, θά δέλεγε κανείς, πέρα ἀπὸ τὸ δύσμορο Χρόνο. Τὴν περιέργειά μας τραβάει μάκρες τὸ μεγάλο μουσείο τῆς Δῆλου. Οἱ τρεῖς κύριες αἰθουσές του είναι πλημμυρισμένες ἀπό δύσφορα εύρηματα.

Ο δρόμος μας φυσικά μᾶς πηγαίνει πρώτα στὶς αὐστηρές αἰθουσές τοῦ μουσείου κι' ἀποφεύγουμε τὴν σαγήνη τοῦ τουριστικοῦ περιπτέρου που είναι ἑκεὶ πλάτι. Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς αἰθουσές του είναι ἀπειρα θαυμαστά ἀγγεία καὶ μαρμάρινα ἀγάλματα, στὸν ἄλλοι λαμπροὶ κούροι, στὸν τρίτον κόσμου τὰ κοινῆματα, αναθήματα ἀπὸ ἐλεφαντόδοντον λεπτοδουλεμένα, μικρὰ μπρούζινα ἀγάλματα ποὺ ἀνάμεσά τους δεχαρίζει ὁ «Κένταυρος μὲ τὴν κόρην». Μ'. δῦλο τὸν πλούτο που κλείνει τὸ μουσεῖο δὲν μᾶς δένει κοντά του. Κάποια ὑποβλητικὴ μισταγωγία μᾶς κοστάσει σὲ ἀνησυχία, μᾶς προσκαλεῖ. Στὸ ιερὸν αὐτὸν νησὶ τῆς

Δῆλου, τὸ γυμνὸ ἀπὸ πράσινο, λές πώς ἔνα δίγος σὲ διαπερνάει. Ἐνα σίγος θρησκευτικῆς κατάνυξης. Αφίνομε γιὰ τὰ σπηλειὰ κτίσματα καὶ δαδίζομε γιὰ τὰ Πολιτεῖα, τὴν Πολιτεία ποὺ πέθανε πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Στὴν εἰσοδό της ἡ «εστοὺ τῶν Λεόντων» μᾶς ὑποβάλλει παράξενα συνασθιματα. «Ετοι δῆλος είναι τὰ λιοντάρια παρατεταγμένα τὸ ἔνα πλάτι στὸ ἄλλο μὲ τὰ στόματα ἀνοιχτά μὲ σπτὰ τὸ διὸ μπροστινὰ πόδια λές κι' είναι ἔτοιμα νὰ διάδουν τὰ κακά πνεύματα ποὺ πιθανὸν νὰ δρμάσσουν νὰ κατασταράξουν τὴν Πολιτεία τὴν κοιμισμένη, τὴν διθυμισμένη στὸ λήθαργο τῆς αἰώνιοττας».

Μετὰ τὴν «εστοὺ τῶν λεόντων» είμαστε πιὰ σὲ μιὰ δόλοκληρη πόλη. Μὲ ἀρτιό δόκικ δίκτυο μὲ ναούς, μὲ μέ-

γαρα. Νοιώθεις ἀμέσως τὴν πνοὴ τῆς ζωῆς ποὺ ἔχει περάσει καὶ θαρρεῖς κατοικίσας ἑκεὶ γιὰ πάντα, πάνω στοὺς τοίχους. στὴν δωὴ τῶν ἔξαίρετων μωσαϊκῶν. Δὲν ύπτάρχει δένδια στίποτα δρόμο. Ἄλλα δὲ, τὶ ύπτάρχει σέρνει μαζὶ του τὴν δεδαιτόπτη τῆς Αθηναϊας. Μᾶς τὸ λένε τὰ μάτια τοῦ «Διδίοντου πάνω στὸν τίγον», τοῦ σπάνιου αὐτοῦ ψηφιδωτοῦ, ποὺ κυττάζουν μὲ μιὰ μυστικὴ καὶ διαπεραστικὴ ἀκίνητοισι. «Απειρες ἄλλες διακοσμήσεις πάνω στοὺς τοίχους μᾶς συνεπαίσουν, ἐδῶ είναι ἡ «αἴθουσα τῶν προσωπείων», ἑκεὶ ἡ «αἴθουσα τῶν προσωπείων». Πλήθος στέρνες μὲ τὸ πομεινάρια ἀπ' τὰ ἀμιλτά περαίς Πάνω στὶς πλάκες ζεῖ ἀκόμη ἡ αἰσθηση τοῦ σκοινιοῦ ποὺ σέρνονται χρόνια ίσα σαμε τὴν πηγὴ τοῦ νερού. Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς στέρνες παίζουν μερικά φάρια. Στὸ σύνολό της ἡ λαμπρὴ αὐτὴ Πολιτεία τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ προσκυνήματος, είναι ἀδιοθαύμαστο διατηρημένη. Μέσα ἀπὸ τὰ ἔρεπτά της ἔχει τὴν ἐντύπωση πῶς κάτι ζεῖ, κάτι σὰ νὰ σοῦ φιθρίζει τὸ μῆβο της, ίσως μέσα στὸ ξαπλωμένα καὶ κυρτά μάρμαρα νὰ κυλάει κοκλαστὸ τὸ αἴτη τοῦ τελειότητας.

«Οταν γυρίζουμε πίσω πρὸς τὸν δυμο, περνάμε ἀπ' τὸ τουριστικὸ περίπτερο μὲ τὰ νησιώτικα ἐπίπλα καὶ τὰ μικονιάτικα χρώματα καὶ σκέψη.

Σκεφτόμαστε τὴν παράξενη συνίθεια τῶν Δηλίων. «Ισως κάποιο προαίθηση τοὺς ἑκανεὶ νὰ βάσουν τοὺς νεκροὺς στὸ κοντινὸν μικρὸν ηπείκαιο.

Ισως γιὰ νὰ διατηρήσουν στὸ δικό τους νησὶ τὴν «ἄλλη ζωή», τὴν Βυθούμενην πέρ' ἀπ' τὸ ἀγάλματος.

Στρατ. ΔΟΥΚΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Στρατιωτικά Στ. γυμνότυπα

ΟΙ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΙ

Τὸ πολυβασανισμένο μεταπολεμικὸ τοστοῦ μετέσφερε ἀγκομαγώντας τοὺς στρατεύματος στὸ Κέντρο, Αλεξανδρουπόλις, Ταντελένεια πόλις, εύρυγωροι διάσμοι, φιλόδεντος κόσμος.

Σὲ μιὰ μέρος ἄλλαξε ἡ δωὴ της. Γέμισαν οἱ δρόμοι τῆς απὸ νεαρούς γλεντζέδες ποὺ τραγουδούσαν εύθυνα τραγούδια, κύκνεια σάματα τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Καὶ τὸν ἄλλο μέρος ἀλλαγὴ σκηνικῶν. Τὰ συνεπολέμυματα θυμίζαν σιντὸν μᾶς πελώδεις σκηνῆς ποὺ σὲ λίγο θὰ παιστόσαν τὸ νέον ἔργο. «Οπερέτα». Σκηνοθέτης ὁ πόλεμος, διευθυντής σκηνῆς ὁ γιατρὸς στρεφὴν ἐπίπεδα μερικῶν παραγαγέμενών μπούλουκών. Παίσιες τὸ σπουδεῖα στὸ γέρο, σπιμάδι πώς γίνεσαν δεκτοὶ γιὰ τὸ καινούργιον ἔνογο καὶ πάς γιὰ μακιγιάλ. «Ο μακιγιέλος ἡ ἀνὴ τὸν προτιμᾶς κουρέα σὲ ύπο δήγεται μ' ἔνα πολὺ ὑπορευτικὸ χαυδόγελο. Κάθεσαι, τρόπος τοῦ λέγειν δηλαδή, δολερεσσαι σ' ἔνα κούτσουρο μὲ υψός μελλοθάνατος μπόρες σὲ τὴλετοικὴ καρέκλα. Τὶ κοντράστα μὲ τὸ ύπο τοῦ κουρέα. Σ' ἔνα λεπτὸν ἡ πολυμήνην ἐλληνικὴ κεφαλὴ σου, στείρα πιὰ τώρα, μεταβάλλεται σὲ σίγιο στρουθοκαυπήλου.

«Η ἀπουσία τοῦ καθρέπτη είναι ἡ τελευταία χάρις τοῦ μελλοθάνατου. Πόσο εύχαριστημένος είσαι ποὺ δὲν σὲ βλέπουν κάποια γλυκά ματάκια. Κι' είσαι ἔτοιμος γιὰ τὴν ἀμφεστή. Πολὺ θὰ φορεθεῖ τὸ χακί, τέλος πάγων Κι' ὁ... κουστουμιές ἡ ἀνὴ τὸν προμάτε σιτιστής εἰς τὴν ἀπόλυτη

διάθεσή σου. Σοῦ προσηθεύει τὰ πάντα. Απὸ κουβέρτα μέχρι βελονοθήκη. Τὶ συμσίσια ἔχει ἀνὶ οἱ δασύλλες σου μένουν ἀκίνητες στὴ μεταβολὴ ἡ ἀνὴ γλαύκη σου τεουά κάρο. Θυμίζει μᾶλλον σουστανέλλα. Νάτος ὁ μέλλων ήρωας τὴν Ποικιλή του δεκανέα. Κι' ὀμέσως ἡ ἀνριοθωνάρια τοῦ δεκανέα.

—Πῶς μὲ λένε ἔμενα σέ;

—Δέν ἔχω τὴν τιμῆν...

—Θὰ πάς νὰ μάθης καὶ θὰ μοῦ πῆς. Κι' ὀμόιεις ἡ πρώτη σου δουλειά. «Η ἐκμάθηση τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου ἐνὸς ἔκαστου.

Και ἀνέρχεσαι στὴ σκηνή.

Στὰ παρασκήνια ἀντοπτημένες πολὺ παγγυοστικής ἐπιγραφές.

«Ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα στὸ θάλασσα, εἰπὲ σίγνετε τὰ ἀποτοσίγαρδα σας στὸ πάτωμα.

Και σκέπτεσαι. Πο.ά νάναι τὸ ἀποστήγαρδο τοῦ ἀπογορευμένου τογιάρου; Και σὲ πιάνει ὁ πειρασμός, και ἔγινες τὸ προπτορικὸ μάστηπα, και καπνίζεσαι στὸ θάλασσα, κι' ἀργίζουν οἱ πρόδεις και πλατίσαι μπροστὰ στὰ μάτια σου η σκηνή και ἀλλάζουν τὰ σκηνικά και προστίθενται κάτι λόφοι και βρίσκεσαι ἐπάνω τους τογιάρτος και ξαναγυνός. Καθευάκι (σικ). Και τὸ έργο ποικίλλεται μὲ μουσικὴ ύπόκρουση. Μαστός της ἡ τάξις, στὸ ἔνεστόριο. Άλλεγκρο στὸ συστίτιο. Ζόλο σάλπιγγα. Πολυδαίδαλος ὁ κώδικας της ποικιλή τοῦ περιεχόμενο. Φυγέντο ποίηση.

«Ἐκεῖ νὰ δῆς γλέντι. «Ἐκεῖ νὰ δείς τὴν ζεφαρούση τοῦ σιεκινήτου στὶς μασσάλες τοῦ νεοσύλλεκτου. Γενικά ὑπαρότιο. Λίγος καιρὸς γοείζεται γιὰ τὴν μεγάλη μεταβολή. Σὲ λίγο θὰ κωμωδία θὰ γίνεται θέμα σ' ὅλη τέγην θά τὴν υπνήσῃ η ἀπίκη ποίηση.

— Και ποῦ θὰ δάλουμε τώρα τὰ κανόνια τῶν Ιταλῶν;

— Στὴν αἴθουσα τῶν... ντοσπαίων!

— Γιατὶ οἱ Ιταλοὶ τὰ βάζουν δισκωδὲ τὸν καιρό;

— Διότι ἐπαθαν πλήγμα... καὶ οι ιοι!

— Τὶ μᾶς γοείζεται γιὰ τὴν ἐποποίηση τῆς Πίνθου;

— ... Πινδαρός.

Lefteris
ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ: Συγκέντρωσις ἀνθρώπων οἱ ὄποιοι, καθέγας μόνος του, δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτα, μὰ δοῖ μαζὶ συμφωνοῦν πῶς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτα.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ: «Ενας ἀνθρώπος ποὺ είναι ίκανὸς νὰ πείσῃ τὴν γυναίκα του διὰ μιὰ γυναίκα φαίνεται γελοία, σταν φορέες ακριβὸ γούνινο ταλτό.

ΠΡΟ·Υ·ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ: Μιὰ μέθοδος γιὰ νὰ στενοχωρίεται κανεὶς πρὶν ξοδεύσει τὰ χρήματα, παρὰ μετά!

ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ!

Πρώτος κομμουνιστής: «Όραιος καιρὸς σήμερα.

Δεύτερος κομμουνιστής: (μὲ σκυθρωπὸ όφος): Ναι, μὰ τὸν ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ πλούσιοι!!

ΑΜΙΜΗΤΑ

— Και ποῦ θὰ δάλουμε τώρα τὰ κανόνια τῶν Ιταλῶν;

— Στὴν αἴθουσα τῶν... ντοσπαίων!

— Γιατὶ οἱ Ιταλοὶ τὰ βάζουν δισκωδὲ τὸν καιρό;

— Διότι ἐπαθαν πλήγμα... καὶ οι ιοι!

— Τὶ μᾶς γοείζεται γιὰ τὴν ἐποποίηση τῆς Πίνθου;

— ... Πινδαρός.

ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

Κάτω απ' τα πέντε κέδρα
Χωρίς άλλα κεριό
Κοίτεται στην τσουρουφλισμένη χλαίνη·
"Άδειο το κρανός, λασπωμένο τὸ σίμα
Στὸ πλάι τὸ μισοτελειωμένο μπράτσο
Κι' ἀνάμεσ' αὐτὸν τὸ φρύδιο
Μικρὸ πικρὸ πηγάδι, δαχτυλία τῆς μοίρας
Μικρὸ πικρὸ πηγάδι κοκκινόμαυρο
Πηγάδι όπου κρυώνει ή θύμπα:

"Ω μὴν κοιτάτε ω μὴν κοιτάτε ἀπὸ ποῦ τοῦ·
"Απὸ ποῦ τοῦφυγε ἡ ζωή. Μὴν πειτε πῶς
Μὴν πεῖτε πῶς ἀνέβηκε φυλαὶ καπνὸς του ὄνειρου
"Ἐτσι λοιπὸν ή μιὰ στιγμή, ἔτσι λοιπὸν ή μιὰ
"Ἐτσι λοιπὸν ή μιὰ στιγμή παράπτε την ἄλλη
Κι' ὁ πλιός ὁ παντοτινὸς ἔτσι μὲ μιᾶς τὸν κόσμο

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

(Άπο τὸ «Ασμα ἡρωϊκὸ καὶ πένθιμο
γιὰ τὸν χαμένο ἀνθυπολοχαγὸ τῆς Ἀλβανίας»)

ΘΥΣΙΕΣ τὸ 40-44

σὲ ἀριθμὸς

"Η Ἑλλὰς κατὰ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον κατά τῆς Ναζιστοφαστικῆς διασ., ὑπήκουσα εἰς τὰς ιερὰς παραδόσεις τῆς ἐφόδεστ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπλάσωσε τὸν βασιλεὺον φόρον σιμάτους καὶ θυσιῶν, κατὰ τὸν κάτωθι μερικὸν ὄπολογισμὸν:

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΘΥΜΑΤΑ

Έλληνοπαταλικός	15.700
Έλληνονερωμανικός	8.000

Αιασγοὶ ἐκ βουβαρδί-	7.000
σμῶν	

Εἰς μέσην Ἀνατολήν	1.100
--------------------	-------

Ἐπιπορ. Ναυτικοῦ	3.500
------------------	-------

Ἐκτελεσθέντες	170.000
---------------	---------

Ἐκτελεσθ.	60.000
-----------	--------

Ἀπώλειες εἰς δύμηρος	45.000
----------------------	--------

Νεκοὶ ἐκ πεινῆς	260.000
-----------------	---------

Μειώσις γεννήσεων	344.000
-------------------	---------

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ	
-----------------	--

Εἰς βολλάρια	
--------------	--

Λιμένων	12.584.825
---------	------------

Όδικου δικτύου	80.000.000
----------------	------------

Γεωνοίας μεταλ-	
-----------------	--

λείων κλπ.	23.861.000.000
------------	----------------

Υδραυλικὰ έργα Μα-	
--------------------	--

κεδονίας: σύνολον.	
--------------------	--

> ύπολ. γύρως	50%
---------------	-----

Σιδηρόδρομοι καὶ τρο-

93%

γόνιοι ώλικον

30%

Τηλεγραφικής ἐπι-

κοινωνίας: σύνολον

*Αστικοῦ πλούτου 25%

Κατεστράφεσαν ἐπίσης ἐν δύω ἢ ἐν μέρει 3.370 πόλεις καὶ χωρία καθὼς καὶ 437.467 οἰκίας.

*Εθνισθησαν 860 ἀτιόπλ.
ἐκστοντάδες ιστοφόρων κλπ.
καὶ δῆλα περίπου τὰ παλαιά
πολεικά σκάφη.

Κατεστράφεσαν 195 πολε-
μικὰ ἀεροπλάνα καὶ δῆλαι αἱ
πολεικαὶ ἐνκαταστάσεις.

ΑΡΠΑΓΑΙ

Αύτοκίνητα 14.375, μικρὰ
καὶ μεγάλα ζῶα 14.831.230,
ἀνεκτικοῦ στίλας κειμήλια
κλπ.

Τὸ σύνολον τῶν προξενηθει-
σῶν ὑπὸ τῶν κατακτητῶν Ση-
μιών ἀνέργετα εἰς τὸ Ιλιγγιώ-
δες ποσῶν τῶν 13.476 068.358
δολαρίων ἔξι ὥν εὑθύνονται αἱ:
Γερμανοὶ διὰ 9 922.583 00
Ἴταλοὶ διὰ 3.166 383.769
Βούλγαροι διὰ 656 831.589

Παρὰ ταῦτα κατοῖ πάνεκα
επὶ ἑδόνοισι δὲν εἴθε δέιποτοι
ομένην τὴν συμβολὴν τῆς εἰς
τὸν σγῶνα καὶ ἀναμενεῖ ακόμη
τὴν δικαίωσιν τῶν θυσιῶν της.

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΣ ΜΑΣ

ΟΙ Αιγαρικονοί:

«Δικαιοί ἡ Ἑλλὰς ἐκληπτὴ χώρα τῶν
θαυμάτων. Τὸ μέγιστον ἐξ αὐτῶν τῶν
θαυμάτων εἶναι ὃ τρόπος μὲ τὸν ὅποιον
παραμένει πιστή εἰς τὰς παραδό-
σεις της. Καὶ ἀπὸ αἰώνος εἰς αἰώνο
ἀνανενεῖ τὸ ἔνδεσμον παρελθόν της.

ΟΙ Αγγλοί:

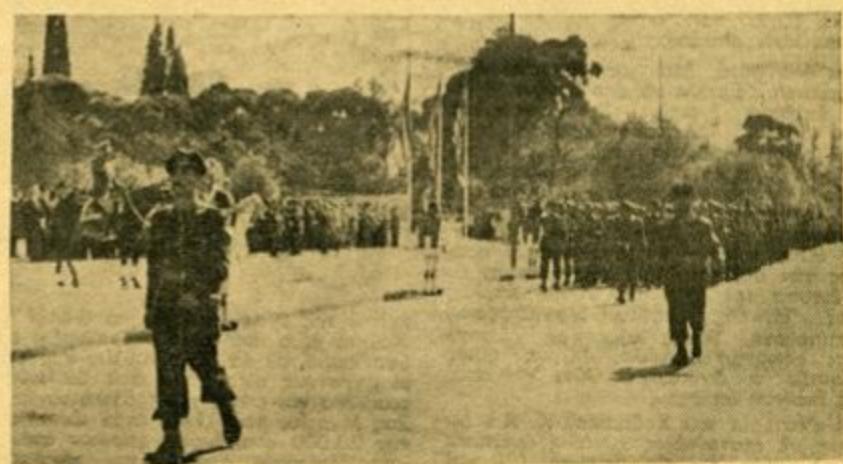
«Ἐπὶ αἰώνας, ὅποιο τώρα καὶ ἐμπρός,
αἱ γενεαὶ τοῦ μέλλοντος θὰ διδάσκων-
ται δῆτι καὶ πάλιν δλίγοις Ἑλληνες ἐ-
σωσαν τὸν πολιτισμόν.

ΟΙ Γάλλοι:

«Ο ἀγώνας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ κα-
τορθώματά της δημιουργοῦν δι' αὐτὸν
δικαιώματα ἀναμφισβήτητα.

τῆς. Περιμένουμε τὴν λύτρωσιν, τὴν εὐ-
σπλαγχνίαν. Ἰκετεύουμε, παρακαλούμε μὲ
τὰ δάκρυα στὰ μάτια νὰ σπεύσῃ, νὰ μας
ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν κατάρα του Κομμου-
νισμοῦ. Καὶ ἔχουμε πεποιθησι πῶς τὴν
φορά αὐτὴ η θευτόκας θὰ ἀκούσῃ τὰς
διησεις μας καὶ μὲ μιᾶς σωση, δηπω πάντα
μας σώσει ἀπὸ κάθε κίνδυνο καὶ συμφορά.

Αὐτὸ τὸ ξέρει καὶ τὸ πιστεύει ἀκρά-
δαντα ὃ Παπα-Ιωάννεος ἀπὸ τὴν Πυρασ-
γινον, νι' αὐτὸς ἀπό την Πυρασ-
γινον ενυπάρχει μαζὶ μὲ τὴν Κυριαρχίαν καὶ τρεις-τέσσερες ἀλλες
γειτόνισσες μὲ τὰ παιδιά τους καὶ δηλη
ταιμία τους. Σενυχτάνε δλοι μαζὶ καὶ
σφένους τους ὅμινους τῆς Ὑπεραγίας, μυ-
στικά, κρυψά. Τὴν Πυρασγινην τὴν ἡρω-
κή, τὴν δεινοπαθημένη, τὴν κρατούν οι ἄ-
θεοι, οι ἐθνοποδότες. Ἐλληνόφωνοι κα-
κούνονται. Δὲν ξέρουν αὐτοὶ τι θὰ πῆ Ἑλ-
ληνίας. Δὲν θέλουν νὰ ἀντικρύσουν Ἐκ-
κλησία νὰ λειτουργῇ μα ὡύτε Παπᾶ νὰ
ψάλλει. Ο Παπα-Ιωάννεος καταδιώκητης
ἄγρια ἀπὸ τὰ σκυλιά αὐτά. Μὲ τὰ δο-
(Η συνέχεια στὴν 28η σελίδα)

Η ἀντιπροσωπεία τῆς Μακρονήσου παρελαύνει εἰς τὴν 28-10-49 μὲ
τηλεοφανῆ τὸν Δ) τὴν τοῦ Α' Ε.Τ.Ο κ. Βασιλόπουλον

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Στήν κάθε χώρα που κατέκτησαν οι έρυθροι βάδισαν μέ ένα σχέδιο προκαθωρισμένο, έτσι που να φίνεταις πώς τίποτα δεν έρχοταν άπότομο και ξαφνικό στον κάθε τομέα και για κάθε τί.

'Η Λογοτεχνία δὲν έμεινε φυσικά έξω από τα σχέδιά τους.

Μόλις τα Σοβιετικά στρατεύματα μπήκαν στήν χώρα μου, τήν Ρουμανία, ή πώτη τους ένέργεια ήταν ή άπαγορεύεις τών εφασιστικών έντυπων. Και σάν τέτοια θεωρήθηκαν τών γνωστών άντικουμουνιστών Ρουμάνων συγγραφέων Μπρατέσκου Βοΐνετσι (έβδομηνταχρονος ο καδωμαϊκός που δρήγη οικτρό βάνανο μέσα στις φυλακές από τις κακουχίες), τού σοσιαλιστού Κάρλ Καουτσικ, τού 'Οκταδιάν Ράγκα κ.λπ.

"Υστερά, άκολουθησε μία καμπάνια συτηματική και προπαγανδιστική έναντιν τών συγγραφέων που δὲν ήταν άνεκτοι στό κόμμα και τών έκδοτών που δὲν δικανούμενα προσοχή στά Σοβιετικά έργα. "Ένας συγγραφεύς, δταν δεχόταν κριτική σοβιετικών, σήμανε δτι έπρεπε να σταματήστη το γράψιμο.

Οι έκδότες, για να άπομακρύνουν κάθε υποψία, άναγκάσθηκαν να έκδίσουν και Σοβιετικά βιβλία. Μά τα έκδιστα μέσα υπάρχει ήδη και λιγότερουν. Αλίτα, στάθηκε ή φόδος, μήπως αύριο θά πάψουν ν' άρεσουν στό καθεστώς τα βιβλία ή δι συγγραφεύς. Και ποιός μπορούσε να μαντεύει; "Υστερά τα βιβλία που περιείχαν κομμουνιστική προπαγάνδα δὲν έσημειναν, σχεδόν καμμία κίνηση. "Έτσι στγάσιγά, ή χρεωκοπία τών έκδοτών έγινε άναπτφευκτή.

Στίς βιβλιοθήκες και στά Δημόσια ίδιού ματα άρχισε ή έκκαθάριση. Οι διανούμενοι και οι καθηγηταί που τά διεύθυναν παραμερίζονταν, ή ένας ήστερα από τόν άλλον. Στή θέση τους, ένα πλήθος από κτίστες, από γκαρασόνια, από άνδειος γύρω από τό πνεύμα και τήν λογοτεχνίαν άνθρωπους, διωριζόνταν. Αύτοι στάθηκαν οι πρώτοι καταστροφείς τών βιβλιοθηκών και τών ιδρυμάτων. Τί μπορούσαν να φέρουν; "Ωστόσο, άπαγορευεσαν δποιοδήποτε έργο Γερμανού συγγραφέων. Κάθε Γερμανός ήσον Χιτλερικός. "Ένας απόλος σιδηρουργός, πώς μπορούσε να ξέρει δτι δ Γκάιτε έζησε πρίν έκατο χρόνια και δέλνατο πρίν διακόσια;

Μά δια αύτά, ήταν μιά έργασία προκαταρκτική. "Εμελέ να άκολουθηση ή γενική έπιθεσης έναντιν τής λογοτεχνίας, δταν τό 1948 κρατικοποιήθηκαν οι έκδοτοι οίκοι. "Απ' αυτή τή στιγμή, δὲν είχε πιά δριστικά τή θέση του κανένα άλλο έργο, πάρα μονάχα δτι, ήταν άρεστό στό καθεστώς, γιατί τό καθεστώς είχε συνταυτισθή με τό Κομμουνιστικό Κόμμα. "Απ' αυτή τή στιγμή και ήστερα οι προθήκες τών βιβλιοπωλείων πλημμύρισαν από έντυπα και έργα τών Λένιν, Στάλιν, Μάρξ, "Εγκελς, Γκόρκυ, Μαγιακόφσκυ, "Ερευπουργκ, Ταρλέ κ.λ.π. σέ χτυπτό πόντα κόκκινο έξωφυλλο. "Ομως ποιός πλησίαζε να άγοράσῃ; Ούτε χρήματα, ούτε διάθεση ήπηρχαν.

"Η Ιστορία του Σοβιετικού Κ. Κ. έκδοθηκε σέ έκατοντάρες χιλιάδες άντιτυπα για να κατακλύση τής διτρίνες. (30 και 50 βιβλία ή κάθε μιά), για να ξαφνιασθή από τήν άλλη μεριά κάθε ίχνους του μεγάλου Ρουμάνου ποιητού, Εμινέσκου.

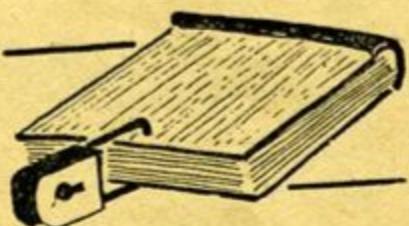
Τά παλιά βιβλία, δσα δὲν σωριάστηκαν

σέ πλατείες και σέ δρόμους για να γίνουν επαρανάλωμα του πυρού ρίχτηκαν στίς άποθήκες και κεί έμειναν ώσπου να δημοσιευθή ή κατάλογος έπιπγορεύεμένες έκδοσεις. Δὲν θυμάμαι πότε άκριδώς έκδόθηκε άυτός ή κατάλογος. Θυμάμαι δημος πολύ καλα δτι έμεινα μέ άνωχτό τό στόμα, δταν άντικρυσα τόν πρώτο τόμο. "Ήταν ένας τόμος μέ 400 περίπου σελίδες, που περιείχε 6.300 περίπου άπαγορευμένα έργα και κάπου 1400 περιοδικές έκδοσεις.

Σ' αυτόν τόν τόμο περιοδικό περιλαμβανόταν ή έπιθεσης έναντιν τής Ρουμανικής λογοτεχνίας. "Όλα τά τέλος τού μεγάλου 'Εμινέσκου, τό έργο τού μεγάλου διασήμου ιστορικού Γιόργκα που δολοφονήθηκε τό 1940 από τούς λεγεωναρίους φασίστας τού Νιτζιουρέσκου, τού 'Οντομπέσκου, τού Ραντουλέσκου - Μότρου, τού περιφυμού ψυχολόγου Ιωαν. Σιμιονέσκου, άπαγορεύτηκαν.

Μά τι μπορούσε κανείς να περιμένη από τους έρυθρους; "Ο, τι δὲν είναι έρυθρο γι' αυτούς είναι για τή φωτιά. "Ωστόσο σύνθημά τους για τόν προσθυτισμό τών άπλοικων και άβων μπορεί κανένας να καταλάβη απ' τό πιό κάτω παράδειγμα: "Ο Νικόλας Μπαλτζέσκου ήταν ένας μεγάλος ιστορικός τής Ρουμανίας και ήταν ήρωικός άγωνατής τής έπαναστάσεως τού 1848.

Η κομμουνιστική προπαγάνδα τόν άπεκάλεσε άγωνατή τού Λαού γιατί απάστατη τού κομμουνιστικό Μανιφέστο τού 1848. Τού άνηγκεραν άδριάντες, κρέμασαν εικόνες του στους τοίχους των πόλεων, στους δρόμους, στά δημόσια γραφεία, στά Γραφεία τών Όργανωσεων, στίς άγορες και βάφτισαν χωρία μέ τό όνομά του. "Όμως τό έργο τού Μπαλτζέσκου τί έγινε; "Όλο τό έργο τού Μπαλτζέσκου άπαγορεύτηκε. "Η μεγάλη δημιουργία του ή στρατιωτική δύναμης τής Ρουμανίας, τό δεύτερο έργο του «Οι άγωνες τών Ρουμάνων από τόν Μιχαήλ Βόδα» δὲν δοισκούνται πά, υπέ τό νέο πουθενά. Δέν θα δρεθούν, δπως και χιλιάδες άλλα έργα από τήν ιτόπτια και ξένη λογοτεχνία. Ποιά διβλιοθήκη έμεινε άκαρια; Ποιό έντυπο χωρίς κόκκινο έξωφυλλο και περιεχόμενο δὲν κάπεκ; Μήπως τά βιβλία που είχε ή Ρουμανική 'Ακαδημία; Στήν άσχη τού 1949 στήν άδι Ρόμαν, πίσω από τό

κτίριο της έγιναν στάχτη τά βιβλία της. Και τό μόνο που έμεινε σκορπισμένο στήν ζπαιθρό, ήταν τά λίγα βιβλία που είχαν ή αγροτικές οίκογένειες στίς διβλιοθήκες τους. Μά και αύτες τήν τραγική άνοιξη τής 2ος Μαρτίου τού 1949, δταν έκτοπιστηκαν 20.000 οίκογένειες χωρικών από τήν μικροδιοικησία τους, είχαν τήν τύχην τών άλλων διβλιοθηκών στίς πόλεις.

Έτσι, δὲν άπομεινε τίποτα δρόπιο από τήν Ρουμανία και ξένη λογοτεχνία, παρά μονάχα δτι, οι πιό τολμηροί πρόφθα-

σαν και έθαψαν βαθειά στή γῆ δπως οι Ρώσσοι τά είκονισματά τους.

Δὲν άπομειναν παρά διό λογοτέχνες, δη μπορούν να λέγωνται πάι Ρουμάνοι λογοτέχνες. 'Ο Κρεαγκα, που είπαν πάς τήν έμπνεους οι Ρώσσοι συγγραφείς και ή Μιχαήλ Σαντοδέάνου, που δταν ήρθαν στή Ρουμανία τά Σοβιετικά στρατεύματα, κι κλιοφόρησε τό μιθιστόρημα επό φῶς έρχεται από τήν 'Ανατολής.

Ο Σαντοδέάνου θέλησε να άκολουθηση μιά πολιτική διπλοπρόσωπη. "Ομως απέτυχε. 'Από τό Κ. Κ. τόν έξελεξαν μέλος στό προεδρείον τής Λαϊκής Δημοκρατίας και σημερα σάγεται και φέρεται στίς άμετρητες και άπλειωτες παρελάσεις και συγκεντρώσεις, για τό ξεγέλασμα τού δικατοπίστου και άδων πληθυς. Σάν ένα άλλο παραπέτασμα τού Μπαλτζέσκου, για τό παραπέτασμα τού Μπαλτζέσκου, για να κάνουν πάντα πίσω απ' αυτό άνενθη ληχτά η έρωθρη τήν δουλειά του.

Μά τά παραπέτασματα μιά μέρα 80 γίνουν καπνός και θά σκορπίσουν. 'Αθάνατο έλευθερο δημιουργικό πνεύμα θά αποκατασταθή εις τά δικαιώματά του.

KORN. STOGIAN

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΥΠΟ ΤΟΝ ΧΟΤΖΑ

(Συνέχεια έκ τής 11ης σελίδος)

"Εκεί που φαίνεται σ' ό δια τής τό μεγάλος ή φιλεργατική πολιτική τών κομμουνιστικών καθεστώτων είναι οι μισθοί τών υπαλλήλων και τών έργατων, που σέ αναλογία με τήν άκριδεια τής ζωής στήν 'Αλβανία είναι πολύ χαμηλοί. 'Ανωτάτο δριού δημορισθίου είναι 90—100 λέκια. "Οριό έργασίας έχει καθοριστή τό οκτώρω. Μέ βάση δωμά τού προπαγανδιστικό σύστημα τού κομμουνισμού και παρά τίς έπαγγελίες του για τό περιορισμό τών άρων έργασιας και τής 'έκκεντραλεψής', οι έργατες άσχολούνται τοίς και τέσσερις ώρες πέρα απ' τό οκτώρω, για τό νόδιευκολύνουν, όπως τους λένε, τήν 'άνασυγκρότηση τής Αλβανίας. Ανεργία απίσης δέν υφίσταται γιατί δταν μεινή κανείς άνεργος τήν στέλνουν στά 'έθελοντικά' τάγματα έργασιας, όπως δουλεύει χωρίς καμμία άμοιδη και άντι 'κπινάκιον φακής μόνο.

Για τό άντιληθηδη κανείς πού είναι τό δημορισθίου, άρκει ν' άναφερω με τίς τίμες μερικών προϊόντων. Οι πατάτες, λόγου χαρίν — πάντοτε φυσικά στήν κοπερατώ — κοστίζουν 22 λέκια ή δάκα, τά αύγα 25 λέκια τή ένα, τά τοιγάρα 30 λέκιο και δάκα, τά κεράσιο 90 λέκιο κ.ο.κ. Λάδι, τυρί, βούτυρο, λίπονται και άλλα είδη πρώτης άναγκης δέν υπάρχουν! Μπορεί μόνο νά τά δρή κανείς στήν μαύρη άγορά. "Άλλα και έκει σπανίζουν και οι τίμες τους είναι ύπερογκες, όπως π. χ. τό στάρι που πουλιέται 159 λέκια την έκδη.

"Έτσι και κάτω από τό καθεστώς τού κομμουνιστικού φασισμού η 'Αλβανία δέν άντεπει με τής τραγική άνοιξη τής 2ος Μαρτίου τού 1949. Μά κι σύτο τό νέο τους καθεστώς θά άντεπεινοι οι 'Άλβανοι ή έν. δίνοντάς τους κάποια σημασία οι 'Σύμμαχοι, θά ήταν διστεβειμένοι νό ξεδύσουν μερικές χιλιάδες λίρες ή δολλάρια, γιατί πάντοτε τό 'έμπειρο' Αλβανικό. "Εθνος ήταν έπιφερες σέ υλικές προσφορές κάθε φύσεως.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟ

—"Εξήγησε στό δικαστήριο, λέει δικαστής, πώς έπήρες τό αύτοκίντο!

—Νά σάς πώ, λέει ο κλέφτης. "Ήταν σταματέρνο έχω από τήν είσοδο του νεκροταφείου και νόμισα πώς ο ίδιοκτήτης του είχε πεθάνει!

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Λαοί τῆς Γῆς, τούς τρόμους σας
Τ' ἀπελτισμένα δάκρυά σας,
Τὰ πένθη τῶν φυχῶν σας σταματήστε...
Είμαι ἡ Εἰκοστή 'Ογδόη 'Οκτωβρίου!

'Απρόσμενη, ἀνεπάντεχη ἔρχουμαι,
ἀπὸ τραχιὰ 'Ηπειρώτικα δουνά,
στοὺς Γυρισμοὺς τῶν Αἰώνων—τῆς 'Αντίστασης
τὸ σάλπισμα νὰ κράξω καὶ τῆς Νίκης.

Τὴ ματωμένη 'Ἐλπίδα — ἀγριοπερίστερο —
σᾶς εξαπολῶ γιὰ νὰ σᾶς δρεῖ... οἱ δωμοὶ¹
σωρὸς τῶν θυσιῶν τριγύρω μου,
Ουας ἡ πίστη ἀκολουθεῖ.

Τοῦ κόσμου Δεῖπνος Μυστικός,
Τρανή τῆς ἀνθρωπότητας Γιοστά.
—Φωτιά νὰ κάψει, κάθε μου ἀρνητή!
Είμαι ἡ Εἰκοστή 'Ογδόη 'Οκτωβρίου!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Μακρονήσου μείονέρχεται τὸ οἰσθημα τῆς εὐθύνης στὸν διαφωτιστικὸ σκοπὸ του καὶ ἀπέναντι τῶν παυληθῆνων ἀκροστῶν τὸν ἔξακολουθεῖ καθημερινὰ τὶς ἐκπομπὲς του.

Μία ἐπιτυχία τοῦ περασμένου μηνὸς ήτο ἡ ζωντανὴ μετάδοση διλκληρῆς τῆς τελετῆς τῆς 2ας 'Οκτωβρίου, κατὰ τὴν διποιαν δ' ἀρχηγὸς τοῦ ΓΕΣ ἀντιστράτηγος κ. Κοσμᾶς, ἀφού παρέδωσε τὰ δόπλα εἰς τὰ ἀνάχωραντα Τάγματα τῶν Μακρονησιωτῶν, μίλησε πρὸς τοὺς ὄπλιτας ἀπὸ τοῦ μικροφώνου τοῦ Σταθμοῦ μας.

Οἱ καινούργιες καὶ συγχρονισμένες τεχνικὰ αἰθουσες τοῦ Σταθμοῦ φιλοξενοῦν καθημερινὰ σὲ ζωντανὰ προγράμματα τὶς χορδίες καὶ τὰ μουσικὰ συγκροτήματα τῶν Ταγμάτων Μακρονήσου, που είναι τόσον γνωστά στὸ 'Αθηναϊκό κοινὸν καὶ τὸν Στρατὸ ἀπὸ τὶς περιοδείες στὰ Στρατιωτικὰ ινσοκομεῖα, τὶς ἐκπομπὲς ἀπὸ ἀλλούς συναδελφικούς σταθμοὺς καὶ δημόσιες ἐμφανίσεις.

Οἱ ἔγκαταστάσεις, ἡ αὔξησις τῆς ἐντάσεως καὶ ἀπόδοσεως καὶ ἡ δελτιώσις τῶν προγραμμάτων ἐπισύρουν διαρκῶς τὴν προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέροντης Δ)νεσεως, ὅστε ν' ἀναμένεται διτὶ σύντομα δ' Ραδιοφωνικὸς μας σταθμὸς θὰ εἶναι τὸ καύχημα μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν πομπῶν.

Γενικά δ' οἱ σταθμοὶ μας παρακολουθεῖ δῆλη τὴν ἐκπολιτιστικὴ καὶ μουσικὴ κίνηση. 'Α-

ΤΟ 1940-41 ΣΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

★

Η πολεμικὴ περίοδος, ποὺ πέρασε τὸ έθνος μας ἀπ' τοὺς πολέμους 1912—1913 ως τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ τοῦ 1922 σημαδεύτηκε μέσα στὴν λογοτεχνία μας ἀπὸ τριά ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα, τὴ «Ζωὴ ἐν τάφῳ» τῆς «Δασκάλα» μὲ τέχνουσα μάτια; τοῦ Σ. Μυριδήλη καὶ τὸ «Νούμερο 31.328» τοῦ Η. Βενέζη. Αὐτό εἶναι τὰ βιβλία, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ καταστάλγυμα αὐτῆς τῆς ἐποχῆς, σὰν ἀντικειμενικὴ ἔκφραση μιᾶς ιστορικῆς στιγμῆς τοῦ περιβάλλοντος, ποὺ ξέπισε δὲ λογοτεχνίης. Φοριδῶς, δῆπος τὰ ἔποσαν καὶ οἱ τριγύρω του. 'Η πραγματικὴ αὐτὴ ἀπόδοση ἔδωσε στὰ ἔργα αὐτὰ ἀναγνωρισμένη ἀξία.

Τὸ περιεχόμενό τους διαπίπεται ἀπὸ τὸν πόνο, ποὺ φέρνει διόλεμος στὸντας ἀνθρώπους καὶ τὴ νοσταλγία τους γιὰ τὴν εἰσητην. Ἐκφράζοντας ἐτοι τὸ αἰλιόν ἀνθρωπιστικὸ πνεύμα τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Έθνους, πάντοτε μτάθηκε δὲ υπερασπιστής τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπιάς.

Στὰ βιβλία αὐτὰ δὲ ἀνθρωπος στρέφεται στὴν ἀπαλλαγὴ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου. 'Ο πολεμιστής πολεμά καὶ ψυχεῖ, δὲ νοῦς του δυμῶς εἶναι στρασμένος στὸ τέρμα. 'Η ἀνθρωπιά του δέχεται τὸ αἷμα, σὰν ἀνάγκη κακοῦ.

Τὸ πνεύμα αὐτὸυ κυριάρχησε στὴν λογοτεχνία μέσα στὴν εἰκοσαετία τῆς εἰρήνης καὶ μποροῦσε νὰ πῆ κανένας, πῶς η εἰρηνικὴ τούτη διάθεση θάτων τόσο διαδικτικὴ γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ χαρακτῆρα, ποὺ θὰ τὸν ἔθενε στὴ νάρκη τῆς ἀπάθειας μπροστά σ' ἓνα μελλοντικό πόλεμο. Κ' ἥρθε τὸ 40. Τὸ 'Έθνος σύσσωμο δράπαξε τὸ δῆπο στὸ γένος καὶ πολέμησε καὶ μασθώθηκε.

Γιὰ τὴν πρώτη αὐτὴ περίοδο τῆς ιστορίας μας ἡ λογοτεχνία μας ἔδωσε κοντά σ' ἄλλα τοὺς «Παιάνες» τοῦ Σ. Σκίπη, τοὺς «Ἀδιατωμένους» τοῦ Λ. 'Ακρίτα, τὸ «Ἄσμα ηραϊκό καὶ πένθιμο γιὰ τὸν ἀνθυπολογόνο» τῆς «Αλβανίας» τοῦ Οδ. 'Ελυτρο καὶ τὴν «Κουσταλλένια» τοῦ Π. Σπάλα. Είναι τὰ πιὸ ἀντιτροπευτικά καὶ ωμαλέστερα ἔργα τοῦ Βορειοπειραιωτικοῦ ἔπους κι ἀπόδιδουν τὰ ἰδεώδη τοῦ 'Ελληνισμοῦ καὶ τὴ συμπαγή γραφιτική τοῦ 'Έθνους γιὰ τὴ νίκη. Δὲν είναι προϊόντα καθαρῆς ἀτομικῆς ποοστάθειας, ἀλλὰ ἀκολουθεῖ τὸ δυαδικό πολεμικό παραπλόμα τοῦ λαοῦ. Τὸ διανοπτικό, τὸ δουλιητικό καὶ τὸ συναισθητικό στοιχεῖο τῶν ἔργων αὐτῶν συμπυκνώνεται σὲ λίγες γραμμές ποὺ γίναν συνείδηση στὸ 'Έθνος. 'Ο πόλεμος, δὲν ἐπιβάλλεται εἶναι ἀνάγκη καὶ δὲ ἀνθρωπος πρέπει ν' ἀγωνίζεται γιὰ νὰ διαπρόσθη τὸ εἶναι του, σὰν ἐλεύθερος πολίτης, καὶ τὴν αἰνειαρπτσία, τὴν αὐτοδιάθεσή του, τὴν ιστορική του συνέχεια σὰν κράτος καὶ φυλῆ. Μέσα στὸν ἀγώνα είναι ἀναπότρεπτο καὶ τὸ αἷμα καὶ δὲ πόνος καὶ η θυσία. Μ' αὐτὰ θὰ ἐπιστρέψῃ ἡ νίκη.

Η διαφορὰ ἀνάμεσα στὴν λογοτεχνικὴ παραγωγὴ τοῦ μεσοπολέμου καὶ τὴ λογοτεχνία γύνων ἀπ' τὸ 40—41 εἶναι μεγάλη. Στὴν πρώτη ὑπάρχει ἡ ἀνθρωπιά δυμῶς καὶ διάχυτο τὸ πνεῦμα τῆς κούρωσης, τὴ δευτεροῦ, ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἀπόφαση εἶναι ἀνεξάντλητη. 'Υπάρχει ἡ ίδια ἀνθρωπιά, μὰ ὠπλισμένη μὲ ἀπροσμέτρητη θέληση καὶ ἀνδρισμό. Είναι ἡ ἀνέλιξη τοῦ 'Έθνους στὴν αὐτοσυνέδηση τῆς ὑπαρξῆς του, ποὺ πρέπει νὰ τὴν κερδίσῃ μὲ διστοποτε τὸν πόνος, χωρὶς σκέψη κάιμψη κι ὑποχρηστική. Δυστυχώς καὶ κατοχή, ποὺ ἀκολούθησε, γένηση νέα προβλήματα, καινούργιες ἀγώνες γιὰ τὸ 'Έθνος, ἀναγκαῖτος τὴν δυμὴ του καὶ δὲν δῆσε στὸντας λογοτέχνες τὸ γεόνον καὶ στοιχιώδησουν τὴν ἐποποίηση τοῦ 40—41, νὰ σκεφτοῦν πρέμα, θυερά στὸν τόπο, θερπασαν γιὰ τὸν πόλεμο φέρεις. Β. 'Ηπειρού τοὺς τέσσερεις ὑμένες ποὺ ἀναφέρουν. 'Ο χρόνος, ἡ ημερία καὶ ἡ εἰσιτην θὰ δώσουν πιὸ ζουμεροὺς καρπούς. Μὰ ἔνα εἶναι τὸ κέρδος ἀπ' τὰ ἔργα, ποὺ εἴταισε. 'Ο εἰσιτην τοὺς πολίτης ἔννοιασε βαθεὶα τὴ σημασία τοῦ ἀγώνα καὶ θὰ δώσῃ κάθε του ζωτάνια γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς ἀνθρωπιάς, τὴν ἐπιδίωσην καὶ διοπρέπεια τῆς φυλῆς καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

A. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΣ

Η σάλπιγγα σήμανε «προσοχή» κι' έβαλε στην παρακάτω τέρμα στά «δώδεκα λεπτά» της ημιπάυσεως. Σταμάτησε κι' οι εύχαριστες ασχόλιες, πού τά γεμίζουν. «Ο μουστακαλής σταμάτησε νά γαϊδεψη με νοσταγία τό μαγνητικό μουστάκι του. Έλάχιστον δείγμα μενάλια και μοιραίας έρωτικής καρδιέρας. «Ο μανιώδης καπνιστής πέταξε τή γότα του μαζί με τή δερδιστική όντεροπόλα διάθεση. «Ο κουρεμένος τέως γότα την έναγνωνια άνιγνευση στήν άγκαθωτή κόπη του. που πήγαινε νά τού χαρίστη την αύταπάτη τών λεπλατημένων παλιών κυματισμών. Κι' δέ έναν παγορεύεις Καζανόβας κρύει ξανά στή ζελατίνα τής ταυτόπτος του τ' άδιάσειστα τεκμήρια τών θυμάτων και τών κατακτήσεων του: τό γαλάτιο γράμμα της Κικιτσας νούμερο 2. τό ρόλ τής τοελλοφίκας νούμερο 4. τή ποτογοραφία τής «άπ' αυτούλας» και τόσα άλλα έρωτικά του τοπταίς. Γιατί ή σάλπιγγα — νά πάσσει ή οργή! — σήμανε πάλι «προσοχή!»

Και τώρα, μαζέμενοι σε ήμικυλιό γύρω από τό διάθυτολογαγό μας, άκουμε τή εθεωρία. «Ο λόγος είναι γιά τό θαλασσόλακα, τά καθίκοντα και τίς υποχεώσεις του. Τό μάθημα έπαναλαμβανεται με λόγια άπλιτα και εύνόπτα. Εποιητικός πά. πώς δλοι τώνισαν, άκουμε κι' δ Τσώλλης, τό καιάρι τού λόχου μας.

—Γιά πές μας. Τσώλλη, τί είπαμε σήμερα: ωρτά δ' άνθυπολογαγός. «Ο πώνας μας πετείται δύσβος, σάν έλατποιο. Ξεροκαταπίνει δυδ τρεις φοές.

—Σήμερα μάθαμε γιά τό σκοπδ. —Ποιό σκοπδ, δοδ κοθώνι; Γιά τό θαλασσόλακα μιλήσαμε σήμερα.

—Γιά θαλασσόλακα, άπαντά με δυσκολία, σάν ήτω, δ Τσώλλης.

—Λοιπόν, τί κάνει αύτός και τί είναι: —«Ο... άπ' αύτός δ. τέτοιος είναι άνθεωπος!!!...

—Μπά, δέν είναι γαϊδεψης:

—«Οχι! άπαντά με σιγουριά και πεπούνεισα δ Τσώλλης.

—Δόξα τό Θεώ, λέει δ άνθηγός. Και τί κάνει λοιπόν αύτός που είναι άνθεωπος και δέν είναι γαϊδεψης:

—Ανοίγει τά παράθυρα και μπαίνει στόν άερο ή βάλανος!

—Σάμπως μάς τά λέει άνταρδα! «Άλλο τίποτα:

—Νά μετάξει τά πόδια, νά δο πόσσοι είναι.

—Χωρισ! κάτι είπες τώρα! Γιά προγώρα!

Και διάγαθδος Τσώλλης άργιζε νά δαδίζει και νά προγώρη, καμαρωτός, σά γύστικο σκεπάνι.

—Ει Τσώλλη, που πάς: Γιά που τόβαλες;

—Μά σὺ δὲ μούπες. κύριε «Ανθηγέ» επορχώσας.

—Ει! καλά τώρα! Σταμάτα! «Έδω δ Τσώλλης κοκκινίζει σάν παπαρούνα και τό πρόσωπό του γίνεται βλοσυούδ.

—Α! δλα κι' δλα κύ «Ανθυπολογαγέ! «Ως έδω και μή παρέκει!

—Γιατί; τί έπαθες; γιατί θύμωσες;

—Είναι νά μή θύμωσε! Νά μού λέει Σταμάτα έμενα: Και γιατί δηλαδή τό φοράρι αύτό τό σμάδι; Κι' άρχισε νά γαϊδεύει τό.... μουστάκι του.

Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

‘Από
τὸν καιρὸν τοῦ ΟΧΙ

Ανέκδοτα

«Ενας εύζωνας άπ' τήν Εύρυτανία τραυματίας άπο δόλμο, διπγείται πώς έπιασε μερικούς Ιταλούς σίγκαλωτους. Τό πράγμα γι' αύτοί είναι πολύ φυσικό. Κάτι μονάχοι δέν μπορούσε νά χωνέψει. Γιατί; γιατί τολος δέν... καταλάβαινε έλληνικά δταν τού εφώναζε, τήν ώρα που τόν κυνηγούσε σε μιά πλαγιά. Ξαναθυμήθηκε τό έπιεισόδιο με άγανάκτηση, ξανασπάθηκε λίγο στο κρεβάτι του και λέει:

—Τού φώναζα «σταμάτα» ιταλέ σταμάτα «Ιταλέ, δέν σε σκυλίνων» Αύτος διώς πού νά σταματήσῃ.

Στή Γαλλία, λίγες μέρες μετά τήν εισβολή τήν Ελλήνων στήν Άλιανα τοποθετήθηκαν πινακίδες στό ί αλλοι ταλικά σύνορα που έγραφαν: «Ελληνες Αλτ! Έδω Γαλλία.

Αστεία

«Όταν ράτησαν τήν νικητή ένος άγνως αυτοκινητοδρομίων γιατί νίκησε άπαντης έρεβα:

—Τά μπροστινά λάστιχα είναι ίταλικά. Τά πίσω έλληνικά. Τά δεύτερα στην κυνηγούσαν τά πώδωτα κι' έτσι ήλθα πρώτος.

Στό Ιταλικό άνακοινωθήν τής 3/11 δ ποταμός Καλαμάς παίρνει διαστάσεις ποταμού 60 μέτρων.

ΕΥΘΥΜΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ... ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Γιά ξαναπέστο; Τί; Νά πάμε στο ποδοσφαιρικό μάτς; Δέν μού λέει, λέδεντη μου, πώς τόλμησες νά ξεστούσης τέτοιον πύρων λόσκεις; Πώς; Δέν είμαι φιλαθλός; Είμαι και και πάρα είμαι και πεθαίνω γιά τόν άθλητισμό, άλλα δχι γιά τό ποδοσφαιρο. Τί έκανε λέει; Είμαι καθυστερόμενος; Βρέ δεν νά μού χαθής άξιοθρητού ύποκείμενον που θά με πηγή καθυστέρημένο! Πώς; νά μή παραφέρωμαι; ωτάς άν μπορώ νά συμμαζέψω τά νεύρα μου δρέ άνιστρητή νεανία που τάβαλες άμεττι μουσχαμέτι νά με τάραψε τό πρωτι-πρωτι και δέν ήπια και καθέ. Τί ποδόσφαιρο και κωραφέδαλα κάθεσαι και μού συζητάς. Στό κάτω-κάτω είδες δρέ παιδάκι μου, κανέναν λογικό άνθρωπο νά παρακολουθή ποδόσφαιρο; «Οχι. Κι' αν κανείς έκανε τό λάθος, δυτέρα δηγήσει νευρασθενικός, κτός αν είναι ήλιθιος σάν και σένα.

Μέτρησες ποτέ σου πόσσοι παίκτες πάνε στό συνεργείο γιά συναρμολόγηση, κάθε φορά, δχι! Τά χάλια που έχεις τά αισθάνεσαι. «Οχι! «Άμ ρώτα και μένα που έχω τήν κακή τύχη νά κοιμάμαι μαζί σου και με τρελλαίνεις κάθε δράδυ

στίς κλωτσιές; Πώς τί νά κάνης; «Ακουσε λοιπόν τί νά γιατρευτής και νά κανής και στήν πατρίδα μας καλό. Νά πάρης γρηγορα τό τίμιο δηπλο και νά ζητήσες νά πάς στα σύνορα. «Εκεί, για νά εύχαριστηθής ποδόσφαιρο, νά τσακωνής έναν-ένα κατσαπλία και νά τού δίνης μάλα γερή κλωτσά στά παταλάς και νά τού καλλάς χαλκομανία στό πατιλένιο παραπέτασμα.

Πρόσεξε όμως νά μήν μυριστους στήν ούτι έχεις Μακρονησιώτικες προκαδόμειρες στά παπούτσια σου, γιατί δέν θά τους πιάνεις ούτε με πρωτόμενο. «Έχους δοκιμάσει πολλές φορές τήν Μακρονησιώτικη κλώτσια και προτιμούν νά βάζουν νέφτη, παρά νά δώσουν συνάντηση. Αύτό θά κάνης λοιπόν, αν θέλης νά είσαι άξιοι πρεπής και για νά δρώ κι' έγω τήν ήσυχηά μου. «Άλλοιώς στό δηλώνω δριστικά πώς θά σέ άρξισα κι' έγω ίσων υπνο στής κλωτσάτες και δημητρίας.

Πήγαινε νά έφαρμόσης λοιπόν διάδικτα, πριν άρχισε σή σου κάνω προπόνηση. «Αρδυλλοφθορέα κλωτσομανή. Ούστι!

ΚΡΟΥΣΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΑΖΑΝΙ

Γιά τήν εύστοχία τού πυροβολικού μας διηγούνται τό πάτρακάτω άνεκδοτο, που κυκλοφορούσε με διάφορες έκδοχες σ' όλο το μέτωπο:

«Ηταν ή έποχη που γινόταν ή έπιθεση γιά τήν κατάληψη τής Χειμάρρας. Τό πυροβολικό μας είχε έπισημάνει τίς θέσεις τού έχθρου. «Ηταν μεσημέρι και φαινόντουσαν οι ίταλοί, που έπροκειτο νά μοιράσουν τό συσσίτιο τους. «Ο έπι οκεφάλης τού πυροβολικού μας τότε, διέταξε τόν πυροβολητή νά ρίξη μιά δύσιδα μέσα στό καζάνι. «Η δολή ρίχτηκε. «Οταν κατέληφθη ή θέσις, οι στρατιώτες που πλησίασαν πρώτοι, είδαν τό καζάνι κατεστραμμένο και τά μακαρόνια πεταμένα έξω. «Η δύσιδα είχε πέσει άκριδώς στό καζάνι

"Η Μακρόνησος κούτα στις τόσες έκλεκτές έπισκεψεις, είχε την τιμή νά δεχθῇ στις 22 Οκτωβρίου τὸν έθνους αρτύροντα στο... Ιωάννη Σκουληκάρην ἀπ' τὸ λασπήθιο τῆς Κρήτης. Τὸ ἄγνοιο αὐτὸν Κοντικόπουλο ἔζησε καὶ δέθηκε σ' ὅπλη τῆς τὴν ἐκτασῆς τῆς σαδιστικῆς μανίας τῶν γκληπάτων κομμουνιστούσυμοι κατόν. Οπως εἶναι γνωστό ἀπὸ τῆς ἐφημερίδες, εἶχε συλληφθῆ τὸν περασμένον Ἰούνιον μὲ τοὺς δλλους συναδέλφους του ἀπ' τοὺς ἀπάσιους ληστούσιμορίτες σὲ πυκνόφυτη περιοχὴ τῶν Ἀγράφων καὶ ἀφοῦ κρεουργήθηκε, τελικῶς ὡς ἐνθυματος πέζῃ ἔχοντας πάμπολλα τραύματα ἀπὸ μαχαιρίες σ' δλλο τοῦ τὸ σώμα, μὲ κοιμένα σύντακτη κλῆ. Εἶναι τῶρα ἑνα ζωντανὸν παράδειγμα ὃ στο. Σκουληκάρης τῶν ἀπανθρώπων δργίων τῶν καννιδάλων καὶ ἀ- φυγτῆς τοῦ μαρτυρίου του.

Στὶς συγκεντρώσεις τῶν Ταγμάτων μας ἔγινε δεκτὸς ἐν μέσω ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων καὶ δίογος συγκινήσεως. Τὸν προσεώνωσαν στρατιώτες κατὰ τὸ πλειστὸν πατριώτες του ἀπὸ τὸν Κρήτη καὶ χορούδιες τραγούδησαν κρητικά τραγούδια καὶ σχετικές ἀπαγγελίες στὸ πρόγραμμα ποὺ ὥραν- νώθηκε γιὰ τὴν ὑποδοχὴ του.

Πολεμικά Ηρ. Σκουληκάρης

Οι τραυματίες ἐνὸς ἐπαρχιακοῦ νοσοκομείου πετάγονται ἔξω στὸ δρόμο, σύτε σὰ σκυλιά, σύτε σὰ ζώα. 'Ο Γερμανὸς ἄρχιατρος ἀξιώσειν ἀδειάσῃ τὸ νοσοκομεῖο γιὰ νὰ βάλῃ τοὺς δίκους του ἀρρώστους καὶ πληγωμένους.

— «Ἄδικα! Αἰσχος! Αἰσχος!..» τραύλιζον οἱ ἀδελφοί. Μά οι τραυματίες σωπούσσαν μιὰ δαρειά, ἀξιόπρεπη σιγῇ. Οι ἥρωες ἀνάπτηροι τῶν Βορειοπειραιωτικῶν δουνῶν δὲν καταδέχονταν ποτὲ νὰ παραπονεθοῦν στοὺς βαρβάρους, νὰ τοὺς ὑπενθυμίσουν τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Γεμάτοι ἀξιοπρέπεια καὶ ἡθικὸ μεγαλεῖο, κύτταμεν μὲ δουρκωμένα μάτια ψηλὰ τὸ γαλανὸν οὐρανόν. Κανένας τους δὲν μιλούσε αὐτὴ τὴν ὥρα. Κανένας!

Σύρουπο στὸν ὑψωμάτα τῆς Γκρέμιας. Μιὰ ψηλὴ δροχὴ ρουφίζει τὸ ἀντίσκηνο. Γύρω σὲ λίγα ἀναμμένα κάρδουνα οἱ φαντάροι διηγούνται τὴν πρασμένη μάχη.

— Τοῦ ρίχων μιά — διηγείται ἔνας — τοῦ ρίχων ἀλλή, ποὺ νὰ τὸ κουνήσῃ ἀπ' τὸ πουρνάρι! Κάνω νὰ κουνήθω φτ! ή σφάρια.

— Δέν γίνεται δουλειά, λέω. Θὰ ἐφαρμόσω τὸ μυστικὸ ὅπλο. Σέρνομαι μὲ τὴν κοιλιὰ καμμιὰ δεκαριὰ μέτρα. Τὸν ζυγώνω τὸ πέντε μέτρα. Κράκ!, ἡ ξιφόλογχη στὸ δῆλο. Ποστοῦ νὰ χυμίζεις ξεπετείται ἀπάνω μὲ φηλὰ τὰ χέρια.

Τρίμερος σκληρός ἀγώνας ἔξω ὅπλο τὸ Βράνεστο, στὸ Μαράδα. Ο λόχος σὲ μιὰ θυελώδη ἀδρόμηση ἀπωθεῖ, κατὰ τὸ τρίτο μεσημέρι, τὸν ἀντίταπο καὶ βελτιώνει τὶς θέσεις του. Ο πρώτος τραυματίσεις τοῦ λόχου κατεβαίνει γιὰ τὰ μετόπισθεν. Τὸν ρωτοῦν :

— Τί γίνεται, δρὲ πατρίδα;

— Τί νὰ γίνεται, δρὲ παιδία! Σῶσου Κύριε τὸν λάδον σου γίνεται.... Καὶ μότερα ἀπὸ μικρὴ σιωπή: «Αλλὰ τοὺς...»

Η κομμουνιστικὴ δηριωδία Ο ΗΡΩΣ ΣΚΟΥΛΗΚΑΡΗΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Μέσα σὲ πανδαιμόνιο χειροκροτημάτων, ὁ έθνους μέρας ἐνας μὲ μαχαιρὶ καὶ μοῦ εἶπε: «Μαρτύρα φασίστα, γιατὶ θὰ σὲ ἐκτελέσω. Τότε ἐγώ τοῦ εἶπα: «Δέν λέγω τί-

ΣΑΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΣΟΠΕΝ

Ποίην ἀπὸ 100 χρόνια, στὶς 27 Οκτωβρίου 1849, ἐκλείνε τὰ μάτια του γιὰ πάντα στὸ φῶς τῆς μέρας ἐνας ἀπ' τοὺς ἐφραστικότερους καλλιτέχνες τῆς παιανιστικῆς φιλολογίας, μιὰ πονεμένη, βασανισμένη φυσιογνωμία τῆς ρουμανικῆς γενιάς τοῦ 1830, ο Γαλλοπολανὸς Φρειδερίκος Σοπέν.

Γεννήθηκε σ' ἐνα μικρὸ χωριουδάκι τῆς Πολωνίας, στὴ Ζελάζοβα. Βόλα, τὸ 1810 ἀπὸ πατέρα Γάλλο καὶ μητέρα Πολωνίδα, εὐγενικῆς γενιάς. Απὸ τὰ πρώτα του παιδικά, ἐνοιοιστα χρόνια, ἐκδηλώθηκε ἡ ἀκατανίκητη ροπή του στὴ μουσικὴ κι ἰδιαίτερα στὸ πάνω. Μελετᾷ καὶ γράφει συνέχεια. «Εμφανίζεται καὶ χειροκροτεῖται σὲ συναυλίες. Οι καλλιτεχνοὶ κύκλῳ θαυμάζουν τὸ ετούτου του, τὴν ἀνάροη, ἀναμική, λέσ, όμορφά, ποὺ ἀναδεινεῖ ἀπ' τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς του καὶ τὶς πρώτες του κιόλας συνέθεσεις.

Τὸ 1830, εἴκοσι χρονίων, μὴν μπορῶντας νὰ ζήσει στὶς διαιμελισμένην καὶ δούλη πατρίδα του, φεύγει γιὰ τὸ Παρίσιο. «Η καρδιά του κλείνει τὸν πρώτο μεγάλο πόνο: τὸν στυχὸν ἔρωτά του γιὰ τὴ Μαρία Βοντζίσκα. Γράφει γι' αὐτήν, ροντν, μαζούρκες, παραλλαγές, δυό κονταέρτα, τὸ δάλο σὲ φά θλασσον, τὸ σκέρτσο σὲ σὶ ψηφει θλασσον, τὴν περίφημη μπαλλάντα του σὲ σόλο θλασσον.

Τὸ 1838, σχετίζεται μὲ τὴ Μούσα πολλῶν ρουμανικῶν ποιητῶν, τὴ Γεωργία Σάνδον, κι ἀδρόματος στὸ στήθος, συνθένει στὴ νῆστη Μαγιόρκα, διποὺ μάταια καρτερεῖ μιὰ καλυτέρευση τῆς υγείας του. Τότε γράφει τὰ πρελούνται του, μὲ τὸ θλιμένη, γιομάτη καταχνιά, τὸν μόσφαιρά τους, ποὺ θυμίζουν νεροποντή μὲ δροντίες σὲ συμπλοκή με τὸ ξερὸ Βῆχα τοῦ δρωτῶντο. Τὸ 1849, φεύγει γιὰ τὸ Λονδίνο

πότα, κόφε με, κάνε με χλιακομάτια, είμαι ΕΛΛΗΝΑΣ».

Κείνη τὴ στιγμὴ τῆς ἀφγήσεως οἱ ἀκροτέτες ἀποθέωσαν τὸν τραγικὸ πατριώτη μέρα σὲ θύελλα ἐπευφημοῦν καὶ χειροκροτημάτων. Συνεχίζοντας δὲ Σκουληκάρης εἶπε, διὰ σοδιστής δημιός του, λυσσάσωντας ἀπὸ τὴν ἀπάντηση, καὶ τέφερε ἐναντίον του πολλαπλές μαχαιριές, ἀποκόφας τελικῶς τὰ αὐτιά καὶ τὴ μύτη του, διὰ χαριστικὴ δὲ δολὴ τοῦ κατέφερε καὶ διὸ βαθείες μαχαιριές στὸ δεξιὸ μέρος τοῦ τραχήλου. Τὸ ίδιο συνέβη καὶ μὲ τοὺς δλλους ἀτυχοὺς συναδέλφους πιὸ ὑπέρ. «Αφοῦ τοὺς ἀπέκαμεν τέλος τοὺς, ἐγκατέλειψαν, δέδαιοι πῶς θὰ πέθαιναν. «Ο μεγάλος δημος Θεός θέλησε νὰ ἐπιζησῃ μόνο δὲ Σκουληκάρης, ὑπέρ. «Εκλείσε τὴ συναρπαστικὴ ἀφήγηση του καὶ στὰ μάτια δλῶν είχαν φέδεσε δάκρυα ἀπὸ τὴ συκίνηση καὶ τὴν ἀγανάκτηση γιὰ τοὺς προδότες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΠΑΝΟΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ

Υπό Αρχιμ. ΣΤΥΛ. ΚΟΡΝΑΡΟΥ

Γιὰ τὴν στερεότητα τῆς οἰκοδομῆς ὁ τεκνίτης μεταχειρίζεται δλα τὰ μηχανικά καὶ τεχνικά μέσα γιὰ νὰ είνει ἡ οἰκοδομή στερεά καὶ ἀσάλευτη στὰς καταγίδας καὶ τὰς ποικίλας ἀτυποσφαιρικάς μεταβολάς. "Ετοι καὶ ἔνας ἔθνος γιὰ νὰ είναι στερεό καὶ ἀκατάλυτο καὶ ἀδύολωτο πρέπει οἱ ἀρχηγοί του νὰ φοντίζουν γιὰ τὴν στερεά οἰκοδομή τῶν χαρακτήρων τῶν πολιτῶν του. "Ιδιαίτερα δύναται διὰ τὴν νεολαίαν ἐπιβάλλεται νὰ στραφῇ δλη ἡ στοργική φροντίς καὶ ἀγρυπνον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς πολιτείας. Διότι ἡ νέότης εἶναι ἡ ἐπίτης τοῦ "Ἐθνους. Τὸ μέλλον τῆς ἑκκλησίας. Τὸ στήριγμα τῆς κοινωνίας. Ἡ συνέχεια τῆς ιστορίκης λοιπῆς τῆς πατρίδος.

"Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ νεολαία τὴν σπουδαίαν ἀποστολὴν τῆς καὶ διὰ νὰ δικαιάσῃ τὶς γονούς ἡλιτίδες ποὺ ἀναβέτει σ' αὐτὴν ἡ κοινωνία. πρέπει νὰ παιδαγωγήθῃ ἀναλόγως καὶ νὰ καταρτισθῇ. Ὁ δὲ καταρτισμός τῆς πρέπει νὰ ἐπεκτεῖται σὲ κάθε στοιχεῖο καὶ σὲ κάθε δύναμι τῆς συνθετικῆς ὄντότητος ποὺ λέγεται ἀνθρώπος. Πρέπει δέδαια νὰ διαπλασθῇ τὸ σῶμα ἀλλὰ παράλληλα πρὸ τὴν γύμνασιν αὐτὴν νὰ ἀσκηθῇ καὶ ἡ ψυχή. Ἡ ἀσκησίς τῆς ψυχῆς ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς θωρηκτικῆς καὶ Ἐθνικῆς ἀγώνης. "Ἡ λοιπὴ καὶ ἡ δύναμι τοῦ ἔθνους μας ἀφοῦ σπούδεται εἰς τὴν νέότητα, πρέπει σαύτην νὰ μεταδοθούν αἱ θωρηκτικαὶ, ἥθικαι καὶ Ἐθνικαὶ ἀξίαι ὡστε νὰ είναι ίκανοι νὰ συνεχίσουν τὴν εὐλογημένην τοῦ ἔθνους μας κληρονομίαν.

Οἱ μυαλωμένοι ἀνθρώποι εὐρίσκουν διὰ εἰναι ἀπαραίτητον νὰ χειραγωγῆται ἡ νεολαία κατὰ τὸ πόπον στιβαρῶν στὸν δύσον τῆς φροντίσεως τῆς εὐεργείας καὶ τῆς ἀρετῆς. "Ἐκεῖνοι οἵτινες ἔχουν ταχθῆ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὡς πρῶτοι καὶ ἀμεσοὶ παιδαγωγοὶ τῶν νέων εἶναι οἱ γονεῖς. Κάθε γονος ἔχει ὑπόλογον ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων του καὶ διὰ τοῦ ὅφειλει νὰ τὰ ἀνατρέψῃ πρὸ παντὸς ἐν τοῖς παιδεῖοι καὶ νοοθεσίᾳ Κυρίου" "Ἄν χωλαίνῃ ἡ θωρηκτικὴ καὶ ἥθικη ἀγώνη τοῦ παιδιοῦ, κανένα σωματικὸ πλεονέκτημα καὶ κακένα τμευματικὸ στολίδι δέν εἶναι ίκανὸν ν' ἀναπληρώσῃ τὸ ἐπικείνυνον γάσμα. Μᾶς καὶ κάθε διδάσκαλος καὶ παιδαγωγὸς ποὺ ἔχει βαθειά ἐπιγνωστὴ τῆς μεγάλου του ἀποστολῆς διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδία τῶν μαθητῶν του πόδες τὴν ἀληθινὴν σοφίαν καὶ ἀρετὴν πρέπει πρῶτος αὐτὸς νὰ πιστεύῃ στὰς ἀκατάλυτα ἥθικα διδάγματα τοῦ Θεοῦ Διδασκάλου καὶ νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὰ Ἐθνικὰ Ιθεώδη εἰς τὴν ἐκπληρώσιν τῆς ἥθικης του ἀποστολῆς.

Πρέπει νὰ διδούμενον τὴν πικρᾶν ἀλήθευταν πόδαν τὸ Ἐθνος μας σῆμερον εὐρίσκεται εἰς τὴν τρομερὰν αὐτὴν δοκιμασίαν. Ἐνοχοὶ ἐκτὸς τῶν προσωπιών ἔγχρων μας εἶναι καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι ἔκεινοι οἵτινες εἰσὶ ἀδιάφοροις διὰ τὴν κατὰ Χριστὸν καὶ Ἐλλάδα διαπαιδαγωγών τῆς νέότητος. Ἡ καὶ τὸ χειρότερον ἔγιναν οἱ δηλητηρισταὶ καὶ διστορεδιατῶν ψυχῶν των. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔγιναν οἱ καθοδηγηταὶ εἰς τὸν κομματισμὸν, τὴν ἀναστολὴν καὶ τὸ ἐγκλημα τῶν παιδιῶν των καὶ τῶν μαθητῶν καὶ ἐνδιάμεσος τους καὶ ἀποστολή τους ἥτο ἡ μόδωσις τῆς ψυχῆς συμφώνως μὲ τὰς κοινωνικὰς καὶ Ἐθνικὰς παραδόσεις μας. αὐτοὶ ἔξελιναν τοῦ σκοποῦ των καὶ ἔγιναν ἀπάταιδες, προδόται γεννήτορες καὶ δημιουργοὶ προδοτῶν ποὺ μὲ τὸσην μανία σὰν γενίτσαροι πολεμούν τὴν Ἐλλάδα μας.

Στοὺς μεγάλους κινδύνους οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι διεσάπλιζαν στοὺς ὑπεύθυνους τῶν ἀρχοντάς το : « *caveant consules* » = « εἴς εἰναι δύρυπνοι οἱ ὑπατοί. » Τὴν ἰδίαν πορειότητον εσοῦν διὰ το πρέπει νὰ κάμωμεν δλοι σῆμερα διὰ νὰ φρουριαστούμεν καὶ πειστώσωμεν τὴν νεολαίαν μας. Εἶναι πολὺ παρήγονον τὸ φαινόμενον διὰ τὸ ἐκκλησία μας. ἡ συμπαραστάτη τοῦ ἔθνους μας ιδιαίτερον στοδογῇ καὶ μέριμνα ἔχει δείπει διὰ τὴν Ἐλληνικὴν νέότητα. Μὲ τὰ κοινωνικὰ Σχολεῖα. Μὲ τὸ κοινωνικὸ ἔντυπο τῆς Ἀποστολικῆς διακονίας. μὲ δλα τὰ μέσα ποὺ ἔχει στὴ διάθεσι τῆς ἀγωνίστεται καὶ μοχθεῖ νὰ δηγύπτῃ τὴν Ἐλληνικὴν νέότητα. Μὲ τὰ κοινωνικὰ Σχολεῖα. Μὲ τὸν εὐγενῆ καὶ ἐνδόσον.

Μῆπως καὶ τὸ μέγα Ἐθνικὸ ἀναμορφωτήριον τῆς Μακρονήσου δὲν εἶναι ἔνας φωτοδόλος φάρος ποὺ ἔδειξε καὶ δείνει στὸν Ἐλληνικὴν νέότητα ποὺ γιὰ μιὰ στιγμὴ πλανήθηκε ποιά πορεία πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ διὰ τὴν εύτυχιαν αὐτῆς καὶ τῆς Ἐλλάδος μας.

Τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ μακούμενη νέότητα στίνει τὸπαια ἐλευθερίας καὶ κοινωνικού πολιτισμοῦ στὰ ἔνδοξα δουνά τῆς Ἐλλάδος μας καὶ μὲ τὸ σίμα τῆς γούρφει σελίδες Ἐθνικού μεγαλείου. πρέπει δλοι δσοὶ ἔταχθησαν παιδαγωγοὶ καὶ χειραγωγοὶ τῆς νέότητος νὰ δηγύπτουσαν αὐτοὺς στὸν ἔνα καὶ συτπόν δρόμο τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐλλάδος. Μ' αὐτὸν τὸν τόπον ἀδιοποιούμεν τὰς θυσίας τῶν νέων πόδων μας καὶ προδιαγράφουμεν τὸ εύτυχισμένον μέλλον τῆς ἀθανάτου Ἐλλάδος μας.

ΠΕΡΙ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ

Υπό Αρχιμ. Κ. ΑΓΡΙΑΝΙΤΗ

Οὐδεμία κακία δὲν εἶναι στήμερον δυστυχῶς τόσον διαδεδομένη μεταξὺ τῶν χριστιανῶν, δσον η δλασφημία. Εἰς πάσαν ωραὶ καὶ στιγμὴν, ἐν ὥρᾳ θυμοῦ καὶ ὄργης, ἐν ὥρᾳ εὐθυμίας, παρατροπέμεν εἰς χρησιμοποιήσις λόγων δλασφημίας, ἀναφερομένων εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κ.Η.Ι.Χ., εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἐν γένει εἰς πάνιερον τὴν ιεράν καὶ δσιον δπερ περιλαμβάνεται ἐν τῷ Ἅγιοι Ημῶν Θρησκείᾳ. Καὶ αὐτὰς δυτικῶς τὰς ἀνευ λόγων καὶ αἵτιας δλασφημίας, χρησιμοποιούν πολλαῖς δχι μόνον ἀνθρωποῖς τῶν κατωτάτων κοινωνιῶν τάξεων, οἵτινες ούδεποτε ἀλαθοῦ τὴν δεύτερην, ἀνθρωποῖς τῶν κατωτέρων καὶ κακίστη συνήθεια τῆς δλασφημίας παρατηρεῖται ἐπίσης εἰς τὸ μέγα αὐτὸς σχολείον τοῦ Λαοῦ, εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τῆς καλλιεργείας, τῆς δλασφημίας καὶ ἀναπτύξεως τοῦ πατριωτικού φρονήματος καὶ αἰσθήματος εἰς τὸν Στρατόν.

Πλεῖστοι ἀνθρωποὶ ἀφορεῖς καὶ ἀπέρισκεπτοι νομίζουν διὰ δλασφημία δὲν εἶναι πράγμα τὶ ἀξιοκατάκριτον. "Ἀλλὰ" ἡ κακίστη αὐτὴ συνήθεια πόθεν ἔχει τὴν πηγὴν αὐτῆς καὶ τὴν τοσαύτην δυναμίν; "Ἡ πηγὴ καὶ ἡ δύναμις εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κακῶν παραδειγμάτων, ποὺ διδουν οἱ μεγαλύτεροι πρὸ τοὺς μικρότερους, οἱ γονεῖς πρὸ τὰ τέκνα, οἱ ἀρχοντες πρὸ τοὺς ἀρχαίους. Καθημερινῶς ἀκούοντες ούτοι τὰς δλασφημίας καὶ ὑβρεῖς αὐτῶν, ἐκπεμπομένας ἀσύστολας καὶ ἀνευ φόδου Θεοῦ, ἔσασκονται πρὸ τὴν κακίστην ταύτην τηληγήν, χρησιμοποιούντες καὶ ούτοι εἰς τὰς ἐρίδας αὐτῶν ἀσυναίσθητως ἀπρεπεῖς λέξεις. "Ἡ συνήθεια αὐτὴ σὺν τῷ χρόνῳ γίνεται ἔξις, ἡ δὲ ἔξις εἶναι δευτέρα φύσις, οἱ δὲ δευτέρα φύσις εἶναι πλέον κακὸν ἀνεπιαύθωτον. "Ἡ δεύτερη ἡδειρή αὐτὴ συνήθεια δὲν εἶναι μόνον κοινωνικὴ πληγὴ, ἀλλὰ τυγχάνει αὐτὴ καὶ ἀντιχριστιανῆ, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καθὼς τούτο ἀναφέρεται εἰς τὴν τρίτην ἐντολὴν τοῦ Δεκαολόγου. "Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Πιστοῦ, εἰς τὴν πρὸ τοὺς Κολοσσαῖς ἐπιστολὴν τῶν, ἀναφέρομεν λέγει: « Ἀπόθεοθε τὴν δλασφημίαν καὶ τὴν αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. » Ἡ γλώσσα, ἡ μᾶλλον δ προφορικὸς λόγος εἶναι δώρον τοῦ Θεοῦ, ἵνα διακίνεται αὐτὸς ἐκ τῶν δλόγων λόγων. "Ἐδόθη ἵνα γίνεται χρῆσις τούτου πρὸ δοξολογίαν καὶ ὑμνολογίαν τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, τοῦ δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος, τοῦ δρατοῦ καὶ αἰράτου κόσμου. "Ἐδόθη ἵνα ἐκδηλούμενη τὸν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς Αὐτὸν, καὶ ἵνα αἰτούμεθα διὰ τῶν προσευχῶν καὶ δεήσεων, θλεος καὶ δοήμειαν παρ Αὐτὸν. Αὐτὸς λοιπὸν τὸ υψηλὸν δώρον τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς πολλάκις τὸ χρησιμοποιούμεν διὰ δλασφημίας, ὑβρεῖς καὶ αἰσχρολογίας. Τὸ Ἄγιον δνομα τοῦ Θεοῦ δλασφημούμεν, δτον λέγωμεν διὰ τὸ Θεός εἶναι ἀδίκος καὶ σκληρός, δτο δὲν εἶναι ἀγάθος. "Ἐπίσης δτον ἐφέραζωμεν ἔνιοτε δισταγμούν περὶ τῆς ὑπάρχεως τοῦ Θεοῦ, ἡ δταν ἐντελῶς ἀρνούμεθα τὸ Θεόν. Βλασφημούμεν ἐπίσης δταν ἐπικαλούμεθα τὸ Ἄγιον δνομα Αὐτοῦ πρὸς δλάρην τοῦ πλησίον μας. Φρίκτον καὶ ἀπτοράπτωμαν πράγμα εἶναι δ δλασφημία. "Ο δλασφημος διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, δείκνει διὰ σέβεται, οὔτε φοβεῖται τὸν Θεόν. Καὶ διὰ νὰ είναι κανεὶς δλάσφημος, πρέπει δχι μόνον ἀσεβῆς νὰ είναι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔσχατον διαβολήμανος, διὰ νὰ μεταχειρίζεται τὰς πλέον αἰσχροτέρας τῶν λέξεων καὶ σκληρότερων ἐναντίον τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλεύωντων. "Ἄν ἡ πολιτικὴ ἔξουσια τιμωρεῖ ἔκεινον δτοις ὑβρίζει τὸν πλησίον αὐτοῦ, πολὺ δικαιάστερον εἶναι νὰ τιμωρῇ ἔκεινον δτοις ὑβρίζει τὸν Θεόν, τὸν δποῖον πάντες λατρεύουσαν, διὰ τὸν τόρπον τούτου γίνεται ὑβριστής δλης τῆς κοινωνίας καὶ πρόξενος μεγιστηρίας δημητρίας δι' αὐτῆς. "Ο δλασφημος προσδώλων τὸν πλησίον του, ἔχοργει τὸν Κύριον καὶ ἐτοιμάζει διὰ τὸν διαύτον τὸν τῆς αἰώνων τιμωρίαν καὶ ἀπάλεισαν. "Ο Θεός ἐν τῷ Δευτέρῳ Παρουσίᾳ δχι λάβη δχι μόνον τὰς πράξεις δημητρίων. Τούτο τὸ λέγει τὸ ἀψευδές δτόμα τοῦ Κυρίου: « Λέγω γάρ, υμῖν, δτο πάνη ρημα ἀργὸν, δ ἐάν λαλήσωσιν οἱ ἀνθρωποὶ ἀποδύσωσιν περὶ αὐτοῦ λόγων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεων». "Ἐχοντες λοιπὸν δημητρίων μας πάντας τὰς λόγους, σπουδαιόσις καὶ μηδαμινός. Τούτο τὸ λέγει τὸ ἀψευδές δτόμα τοῦ Κυρίου: « Λέγω γάρ, υμῖν, δτο πάνη ρημα ἀργὸν, δ ἐάν λαλήσωσιν οἱ ἀνθρωποὶ κενούς καὶ ματαιούς. "Άλλη δχι δοξολογῶμεν τὸν Υψιστὸν Θεόν, διὰ ψαλμῶν καὶ ὑμνῶν μόνον, καὶ πρὸ παντὸς δχι τείνωντων τῶν προσσκήνης δημητρίων πρὸ τούτου, δημητρίων οἱ ὑπέρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγώνιζόμενοι, ίνα ἔχωμεν τὴν εὐλογίαν καὶ σκέπησην τῆς Ἐλληνικῆς φυλῆς.

Οι βροντές που έρχονταν τά Εημερώματα κείνης της Δευτέρας άπό τα σύννοια πρός τα μέρη του Καλαμά, δέν μοιάζανε με μηνύματα απαγιήδας. Ή μπόρα πούχε ξεσπάει, ήταν ό πάλεμος. Οι Ιταλικές οδίδες άνοιξαν τους ποώτους λάκκους στόν τόπο μας που θα γίνουν άμεσως τάφοι τών δειλών έπιδρομέων.

Τήν έποχή εκείνη δρισκόμουν στήν κωμόπολη της Παραμυθιάς, κοντά στόν Καλαμά, «Αγρυπνοί, χυπόλητοι, ψυμοί, ςπως άπό δραδούς είχαν πλαγιάσει, σέρνοντας ξηπίσω τους τή λαχτάρα του πολέμου. Έφτασαν τά Εημερώματα στήν Παραμυθιά οι πρώτοι πρόσφυγες με χίλια δύο νέα.

»Πριν φέγει στό Φιλιάτε δροχιστές νά δοέχη οδίδες. Χτυπάνε τά Ιταλικά κανόνια άπό τά σύννορα. Σπάρθηκε με καυτά σίδερα τό οικοτροφείο. Ξαφνιασμένα τά δοφανά, δημοι ήταν άπό τόν υπόν, τρέχανες έδω και κεί νά σωθούνε, ένω τά βλήματα θερίζανε τά άδυτα άνιδες κορμάκια τους. »Σκοτώθηκε ό γυιός του Κόρκου, έντι δι πατέρας λαδωμένος ξεψύχησε στό δρόμο.

»Τό χειρότερο είναι πού ξεσηκώθηκαν οι «Αλβανοτσάμηδες τού Φιλιάτιου και χτυπάνε πισόπλατα στρατού και χριστιανούς. Πού τά είχαν κρυμμένα τά δύτες! Και δλοι τους φορέσανε μαύρα φασιστικά φέσια. Ξέχουν άρχηγούς τόν Μουφτή με τόν Μουσά Ντέμη, τον Ντερβίδη και Ρεσούλη Ντέμη. Είναι μαζί τους ό Ρεμπτάν Σουλίος με τό δέλφο του Σελήνη όπο το Καλπάκι. Ο Κούπε κι ό Τζέλιο Χαλούν σφάζανε τό Σπύρο Σερέπη. Τόν Μήχανοντανού και τόν Κώστα Πάνο από τό Φανερωμένη.

»Κι ό στρατος μας;

»Εφυγε όπτι τό Φιλιάτε, γκρέμισε τό ένσωμα τής Μεντίνας, ξέπασε τίς δασοκογύφειρες τής Βάρφανης και ταυτούρωμήκε στίς άνθες δύτες του Καλαμά.

»Ξάθω τόν διαδύνεις οι Ιταλοί;

»Προσίνισαν τά κοτρώνια του ποταμού άπό τά κουφάρια τους. Ξυμάνε δλοι μαζί σάν τ' άντικα κι είναι τάσοι πολλοί, που δέν προλαβαίνουν τά πολύδολά μας νά σκοτώνουν. Φοράνε κάτι δούχα σάν τό χρώμα τής Ελλάς, κι έχουν στά κεφάλια τους άντι γιά καπέλλα. δεμένες κόπτες.

»Κόπτες;

»Κόπτες.

»Αργά, έρχεται η ειδηση, δτι οι Ιταλοί κατέφθωσαν νά περάσουν τόν Καλαμά. «Επεις η Σαγιάδα, μπήκανε στήν Ηγουμενίτσα, ένω ο Τσάμηδες πού τους άκολουθάνε σφάζουν άνελέητα δποιον πρύτυνον. «Άλλοι μονον στήν γυναικά που θά πέση σε Ιταλιάνικα χέρια.

Μπροστά στά μαντάτα, οι πρώτες οικογενείες τής Παραμυθιάς σκορπίζουν γιά τά δουνά τού Σουλίου, κι δλες παίρνουν τό δρόμο άπό Κανελάκι πόσ τήν Πρέβεζα. Στά έλησθετεμένα ύψωματα τού Γαρδικιού συναντάμε τους πρώτους τοσιδίδες μας. Μέ τά τα σαρούχια τους και τά θέσια τους. Τραγουδάγανε σκορπισμένοι στά δέντρα σάν νά μήν γινόταν πόλεμος. Κι δμος οι Ιταλοτσάμηδες μπήκανε και στήν Παραμυθιά. Τους άσηνουνε πίσω μας με τήν εύνη τής νίκης και τραβώνεις γιά τήν Πρέβεζα. Στό δημόσιο δρόμο χαλούσε ο κόσμος. Τοπκέτο σέρνουν πελάρισα κανόνια, πού περνάνε πάνκ σε σακάκια και κουβέντες,

στρωμένες άπό ζέβαλλα πλήθη. Ανάμεσά τους ό Δεσπότης τής Παραμυθιάς που βρίσκονταν στα Γιάννενα και τώρα έπιστρέφει στήν έδρα του. Στό πρόσωπο του λάμπει δλοκάθαρη ή σιγουριά τού γυρισμού.

Λίγο θά θέλαμε νά φτασουμε στήν Πρέβεζα, δταν ανέλπιστες φωνές σκορπάνε τή φρίκη και τόν ταύτι στούς πρόσφυγες.

— Οι Ιταλοί, οι Ιταλοί.
— Πολλοί; Είναι πολλοί;
— Αυτοκίνητα άμετρα.
— Χαθήκαμε... κρύψαμε τίς γυναίκες... τά παιδιά... Κι έρχονταν με τά κοκκορόφερά τους πάνω στά αυτοκίνητα τού στρατού μας αιγυάλωτοι με τίς κιβάρες και τά μαντολίνα. Δέν τους συνέβαιναν φαντάροι. Μόνον ό δύηγδος ήταν

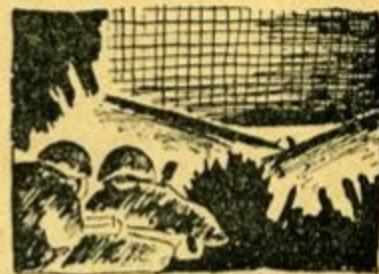
Έλληνας και δι βοηθός πού μᾶς έγνεσε νά μήν τους φοβ ρίσουμε, γιατί φοβούνται. Μέ πότη μαεστριά άρπαζαν τά ξερά κόμματα στόν άέρα!

— Γκράτσια σινιόροι, Μπέλλα Γκρέτσια...

— Αύτοι είναι οι Ιταλοί;

— Αύτοι!
— Όλοι γνωρίζουμε τή συνέχεια. Ό μουστής μαζί με τους μαυροφέσηδες Τσάμηδες Αμπάζη, Χαλούν και Τζέλιο, συνελήφθησαν άπό τά προελαύνοντα στρατεύματά μας και πληρώθηκαν, δπως τους έπειτε. Ο Ρεσούλης Ντέμης άκολούθησε τους Ιταλούς φυγάδες. Κι δταν νικηθήκαν πάλι γλύτωσε. Μονάχα πού δλαδάξε τό μαύρο τό φασιστικό φέσι μ' ένας κόκκινος κι είναι, τώτη τήν ώρα, ταυματάρχης τού «λαϊκού αντιφασιστικού στρατού» της Αλβανίας. Τούτη τή φορά δι μως, δέν θ' άλλαξη μάνα τό κόκκινο φέσι του. Θά τά βάψη δια μαύρα.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΡΟΒΑΤΑΣ

Ο ΕΡΓΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

«Η μεγάλη ζηνική έπετειος τής 28ης Οκτωβρίου έρτάσθηκε στή Μακρόνησο με κάθε έπιστρητη. Σ' δλες τής έκκλησιες τών Ταγυμάτων έγιναν δοξολογίες και έξιφωνήθησαν πανηγυρικοί λόγοι γιά τήν ιστορική σημασία τής ήμέρας, η δποιά έφετος συνέπιπτε και με τό νικηφόρο τέρμα της σημερινής Ισότιμης πρός τό έπος τού 40 μέσα έποτοιάς τής αθανάτου φυλής μας. Όλη η άμισσαφταίρα έπλευ στό γαλάζιο και ώρατα συνημμάτα γεμάτα νόημα και πίστη στους άγωνας έσταλιγαν τόν καταυλισμούς. Όταν δράδυαν έγιναν θεατρικές παραστάσεις σχετικές με τήν έθνική έπετειο και έσπειραν σ' δλα τά τάγματα μεγάλη έπιτυχία. Έξαρτητη έντυπωση προκάλεσε η νέα έπιθεώρηση «Σία κι άράξαμε», πού τήν άνεβασε το συγκρότημα τού Ι' ΕΤΟ και τήν πρωκτολούθησαν, έκτος άπό δλους τους σύνδρες τού τάγματος, οι στρατιώτες και οι άξιωματοι τού ΚΠΑ και οι στρατιώτες τών ΣΦΜ. Η έπιθεώρηση γράφτηκε άπό τόν στρ. Λυμπερόπουλο με τήν προσθήκη θνάτου των θαυμανού του πατέρων διδύμων τού υπ' γού κ. Σπ. Δεμέναγα. Ή μουσική ήταν τόν στρ. Αλ. Λαζανά.

«Επίσης άριστες έντυπωσεις άφηκεν η τελετή και γενικά η ένθυμιασμός, πού έπεκράτησεν εις Α' ΕΤΟ και δη σεμνοπρεπής έρτασμός τής έπετειος εις ΣΦΜ. αι εις Γ' ΚΠΑ, δπου μάλιστα η Γεν. Στρατάρχης κ. Έξαρχης έξεφωνησε τόν πανηγυρικόν τής ήμέρας.

«Εξαριτηκός πανηγυρικός τόνος έδθη εις τόν έρτασμόν υπό τού Β' ΛΤΟ, τό άποιον, έκτος τών άλλων έπανελαθε ένω-

πιον έκλεκτών προσκεκλημένων και τών συγγραφέων τής «Μπόρας» κ.κ. Βελμύρα και Βελιμέρη τήν τελευταίον του αύτη θεατρική έπιτυχια.

Τέλος κατά τήν διάρκειαν τού έρτασμού τής 28ης Οκτωβρίου εις τήν Μακρόνησον έξαιρετην συγκίνησην έπροκαλεσαν αι γενόμεναι εις τάς διαφόρους Μονάδας έπιμημόσυνοι δεήσεις υπέρ άναπαύσεως τών ψυχών τών πεσόντων κατέτούς άγωνας της φυλής ήρώων μας και ίδιατερα η σεμνή τελετή ήτη Ελάχιστη χώραν εις τό Β' ΕΤΟ και κατά τήν διάρκειαν τής διώσιας ένετοχισθησαν εις τόν κατευλισμόν άνθηματικού πλάκες με τά άνθωματα τών ήρωαίκων. εσόντων άνδρων αύτου.

Γενικά η ήμέρα δονήθηκε με κάθε τρόπο άπό έθνικό παλμό και άπό ένθυμισιαστικές έκδηλώσεις.

Παραλλήλων διμως πρός τόν έρτασμόν τής έπετειού εις τό νησί, η Μακρόνησος συμμετέσχε και εις τόν έρτασμον ταύτης εις Αθήνας, δι ένως τάγματος άπαρτιζομένου έξ δλων τών μονάδων Μακρόνησου. Η έμφανιση του θαυμανού του πατέρων διδύμων σχέδον ίσον πρός έκεινον πού προεκάλεσεν η έμφανις και τόν άλλου τέκνου τής Μακρόνησου τού θρυλικού 596 Τ.Π. τόν διόπου οι άνδρες παραυμοφρεμένοι και άγρεωχοι παρήλασαν έπιστης πρός τής Α. Μ. και τών έπιστημαν.

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΜΑΣ

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ Κ. ΧΟΜΙΤΣ

Τήν 14ην παρελθόντος μηνὸς ἐπεσκέφθησαν τὰς Μονάδας Μακρονήσου "Αγγλοί σώτεροι ἀξιωματικοί, διατελέσαντες σύνδεσμοι τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τοιουτῶν ἀπὸ του 1945, οἱ κ.κ. συν)ρχης Χόμπς, ἀντί)ρχαι Μπόντ καὶ Λάσιγκτον.

Οἱ ἑκλεκτοὶ ξένοι ἐπέδειξαν μεγάλο ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἔργον τῆς Μακρονήσου καὶ περιῆλθον καταυλισμοὺς τῶν Μονάδων, τὰ φυλακάς, τὰ γραφεῖα καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καὶ τὸ διάφορα ἔργα τῶν Ταγμάτων. Παρέσπονται δὲ εἰς συγκεντρώσεις πρόπτων, διπού ἐγένοντο προσωνήσεις καὶ ἐδόθη ἡ εὐκαρία εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ ἐκφόρουν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν σύμμαχον Μεγάλην Βρετανίαν διὰ τὴν συμπαραστασίν της κατὰ τοὺς χαλεποὺς χρόνους τοῦ "Ἐθνους.

Πρὸς τοὺς διπλίτας ἀπαντῶν ὡμήλησεν ὁ Συν)ρχης Χόμπς, εὐχαριστήσας δῆλους διὰ τὴν θεομήν ὑπόδοσην καὶ τονίσας τὴν σπουδαίαν τῆς "Ἑλληνοαγγλικῆς φιλίας καὶ τοῦ ἔργου τῆς Μακρονήσου.

Οἱ ξένοι παρεκάθησαν εἰς γεῦμα εἰς τὴν λέσχην τῶν "ΑΞ) καὶ τοῦ Α' Τάγματος, διπού παρπολούθησαν τὰ καλλιτεχνικὰ τυπίματα τῆς μονάδας εἰς ἑκλεκτὸν πρόγραμμα. Ἐπίστρεψαν εἰς τὰς ἀλλας μονάδας προσεφέρθησαν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ἀναψυκτικά.

Περὶ τὴν ἐσπέραν οἱ "Αγγλοί ἀξιωματικοί ἀνέχονται μὲ τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὸ συντελούμενον ἀναμορφωτικὸν ἔργον τῆς Μακρονήσου.

Ο ΓΡΑΜΜΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 21)

Θεια δῆμως τῆς Παναγίας ἔλευσε ἀπὸ τὰ χέρια τους καὶ κούρφηκε φουώντας πολιτικά στὸ σπιτάκι τῆς Κυρά-Βάγιας. Ἐκεῖ ἀπόψε σάν χριστιανὸς καὶ ιερωμένος ἑκτελεῖ τὰ βροσεκτικὰ τυπίματα τῆς μονάδας εἰς ἑκλεκτὸν πρόγραμμα. Ἐπίστρεψε εἰς τὰς ἀλλας μονάδας προσεφέρθησαν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ἀναψυκτικά.

Περὶ τὴν ἐσπέραν οἱ "Αγγλοί ἀξιωματικοί ἀνέχονται μὲ τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὸ συντελούμενον ἀναμορφωτικὸν ἔργον τῆς Μακρονήσου.

Στὰ λόγια αὐτὰ τῆς Κυρά-Βάγιας δῆλοι χλώμιασαν, δουβάθηκαν. "Ἐπεσαν μπροστά. Ό μαρτυρά Τίμος ἀσπαές τὸ εἰκόνισμα τῆς Παναγίας, τὸ ἐσφίξεις καλά στὴν ἄγκαλιά του καὶ στριμώχθηκε σὲ μιὰ γνωιά τῆς χαυκοκέλλας, φινωδίζων «Σῶσον Κύριε τὸν Λαὸν Σου».

Τώρα τὰ ποδοβολητὰ ἀκούνονται πολὺ κοντά. Φωνὲς ἄγνιες ἀντρικὲς καὶ βλαστήσικες φοβερὲς ἔθευγονται ἀπὸ τὰ στόματα τους. «Δε στάλεγα ἔνω Καπετάν-Μπούρδο, πῶς θάχουμε ντανταρούκια μ' αὐτοὺς τοὺς μοναχοφαστούς; Αύριο ἐπιειδώνει νὰ γιοττή τῆς Παναγίας τους καὶ φαίνεται σ' ἀλήθεια πῶς τοὺς δομψάει... "Ἐρχουμι νὰ πιστέψω πῶς πραγματικά ὑπάρχει Παναγία!». «Τι λέες σὲ Νόντα; Τι λόγια εἶν' αὐτὰ ποὺ τασμαπούνῃς; Τι Παναγία καὶ κουρουσσέκαλα λέεις;». «Κείνο ποὺ σοῦ λέω Καπετάν-Μπούρδο; Θὰ πάρουμε συμφορές μεγάλες... Μακάρι νὰ γνωρίζεται. «Δε βλέπεται πῶς ἀπὸ τὴν ημέρα ποὺ ἀρχίσαν τὴν ἐπίθεσι οἱ φασιστόλοκοι δῦλο ὑποχωροῦνες; Κοντεύουμε νὰ χάσσουμε δῆλες τὶς ὠγυρωμένες θέσεις μας. "Ἐχουμε φοβερές ἀπώλειες. Σκοτώμενους ἀμέτοπτους. Τραυματίες σὲ ἀπίστευτους ἀσύμιους. "Ο γάσμους βογγάεις δῆλοι τοὺς κρόστους τῶν πυροσβόλων τοῦ ἔθρου. Καίνεται ἀπὸ τὸ ἀνυμένον σίδερο κι' ἀστάλι, Καπετάν-Μπούρδο. "Ο Γράμμος αὐτὴ τὴν φορὰ δῆλο εἶναι δι παντοινὸς τέλος μας.

Τώρα μὲ τὶς φωνὲς, τὰ ποδοβολητὰ καὶ

"Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ΟΧΙ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

"Η ἐπιθεώρηση "Σίσι κι' ἄραξαμε" ποὺ ἀνέδασε τὸ Γ' Ε.Τ.Ο. στὶς 28 Οκτωβρίου ὡς σύμβολο στὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἐπετείου ἀπετέλεσε χωρὶς ὑπερβολὴ ἐκπλήξη στὰ θεατρικά χρόνικά τῆς Μακρονήσου. Δὲν είναι μόνο τὰ ἔξυπνα νούμερα μὲ τὸ ὄφθαλμον χιούμορο, ὁ χωντανὸς διάλογος, τὰ θαυμάσια τραγούδια καὶ οἱ εἰκόνες. Είναι καὶ ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ἀκτέλεση. "Ο συγγραφέας συνάδει. Ηλίας Λυμπερόπουλος στὸν όπιο δρόμο εἰσέπειται καὶ ἡ σκηνοθεσία, ἀνοίξει στὸ μακρονησιώτικο θέατρο μιὰ καινούργια περίοδο. "Αλλά καὶ ὁ μουσικούσινθητικός συνάδει. Αλέκος Λαζαρᾶς δημιουργία. "Α-

ξιόλογο ήταν καὶ τὸ ταμπλόν διάβαν «Ο ἀνάπτηρος περνάει», τοῦ ὑπολογίου κ. Σπύρου Δεμέναγα, ποὺ χειροκρότηθήκε οὗτο τοῦ ἄξιζες. "Ο Ἀντώνης Σενάκης ὠδανάπτηρος ὑπέρωχος κατά ένα τρόπο πολὺ υπέροχο. Στὰ διάφορα νούμερα τῆς ἐπιθεώρησης ζεχώρισε ἡ πίστη τοῦ Γ. Φωτου στὴν «Ἀλληλογραφία τῆς ἀγωστῆς».

"Ἐπίσης στὸ «Διαρκῶς ἀφορμένο» ὁ Κ. Διαμαντόπουλος ήταν ἔχοχος. Γενικό δῆλοι οἱ ήδητοιοί ήταν αὐτὴ τὴ φορὰ μπτορούμε νά πούμε σφογοί. Γι' αὐτὸ μὲ τὸ μπρίο τους σκόρπισαν πρωτοφανῆ εύθυμιο καὶ μετέβωσαν ἀλλήθινη συγκίνηση.

τίς βλαστήμιες, δροχίσαν νὰ ούδιλάσουν σύρια τὰ σκυλιά μέσα ἀπὸ τὶς μάντρες τῶν σπιτιών. "Άερας δυνατὸς στὸ σπάθικο. Σεύριζε δυνατά, δαιμονισμένα, ἀπειλούτας νὰ οἰξει, νὰ γκρεμίσῃ κάτω τὰ ἐτοιμόρροπα σπιτιά τοῦ νωρού. «Πλαναγία μου σώσε μας. Σὲ Σένα έχουμε τὶς ἐλπίδες μας. «Μάννα! μάννα! Φοβούμαστε πολὺ ἀπόφει. Θὰ μᾶς σφάξουν οἱ ἀντάρτες, δέ γιττούσουν!». «Πλατα-Τίμο. "Απόψε είναι τὰ τελευταία μας.

Τέτοια λόγια ἀπελπιστικά φινύριζαν δῆλοι μέσο στὴ γαμοκέλλα. Γυναίκες, παιδιά δῆλοι ἔτρεμαν καὶ χυτούσαν τὰ δύντα τους ἀπὸ τὸ σόδο. Μόνο δ Πλατα-Τίμος σανύνθαν ἀτάραχος. «Ἐχετε πίστιν. Ο πιστεύουμε σωθεσται», σιγά-σιγά ἐπανέλαμβανε δ Πλατα-Τίμος.

Τὶς φωνὲς τῶν ἀνταστῶν τώρα διαδέχονται ἀλλεπάλληλοι κρότοι ντουφεκίων, πολυθρόνων. "Οσο περνά ἡ ώρα τόσο γινούνται πυκνότεοι καὶ ευδιάκριτοι. Νά. Τώρα πέφτουν καὶ κανονίες. "Η μάχη υπεντεῖται. Τὸ χωρίδιο σείεται ὀδόκληρο. Είναι τώρα ἡ 5η πωλίνη. Σὲ λιγό ἐπιειδώνει. "Η καυπάνω τοῦ χωριού πρέπει νὰ σπουδάνη... Νὰ σημάνη γιὰ τὴν Μεγάλη αὐτὴ κι' Εὐλογούντων μέσα. Μάλι... δῆλο σημάνη: Θὰ ἀσθέουν οἱ συμμοριτές, οἱ ἄθεοι, οἱ ἀντίγριστοι:::

Δὲν πέρασε πολλὴ ώρα καὶ οἱ πυροβολισμοὶ πούσουν δασκιά. Φωνές, σαλπίσματα διαδέχονται τοὺς τορουσίους κρότους τῆς μάγης. «Ελληνες! Χριστιανοί! Εἴγατε ἀπὸ τὰ σπιτιά σας! Χτυπήστε τὴν καινούργια της Εκκλησίας. "Η Παναγία ἔκαυε πάλι τὸ θαύμα της! Τὸ χωρίδιο σας είναι ἐλεύθερο. Γιοττάστε! Χαροῦτε! Ζήτω τὸ Ορθοκόσμο! Ζήτω τὸ Ελληνικό Στρατό. Ζήτω τὸ Ελλάδα! Ζήτω δὲ ο Ελληνικός Γράμμος! Ζήτω τὸ διασυνένο καὶ γιλιοποιισμένο μὲ αἷμα αὐνό! Ελληνικό δουνό!».

Στὶς φωνὲς σύτες δευτερής Εξαλλο ἀπὸ χωρά καὶ ἀνθεύομενος στοὺς δρόμους δῆλο τὸ χωρίδιο. "Αντρες, γυναίκες, παιδιά, σταυροκοπούμενα φώναζαν: «Η Παναγίτσα πάντας έστωσε. Ανάμεσα στὸ πλήθος αὐτῶν χωρικῶν διακρίνεται δ Πλατα-Τίμος, μὲ τὸ συνιστατικὸν τῆς Παναγίας στὸ χειρό. «Επιρός! "Ολοι μαζί στὸν Εκκλησιά. Χτυπήστε γαστρά την καινούργια της Παναγίας. Στοιτάς καὶ γωνικοὶ ἀκολουθήστε με!» Φωνάζει δ Πλατα-Τίμος, τρελλός ἀπὸ τὸ χωρά καὶ μήτι συγκίνηση. Δάκρυσαν τρέχουν ἀπὸ τὰ μάτια δλῶν. Τώρα μέσο στὸ μικρὸ Εκκλησάκι δικούγεται νὰ φεύγουν μὲ κατάνατο. τὸ τρόπο τῆς Παναγίας ποὺ δὲν τὸ είχαν τε-

λέωσει: «Αλλασ τὰ κείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων την εἰκόνα σου τὴν Σεπτῆν...».

Μέσα στὸ ἐνθουσιασμένο αὐτὸ πλήθος ἔναι δούγοντὸ ἀκούγεται, ποὺ σχετεῖται ἀπὸ κάπου ἕκει κοντά στὸν ἑκκλησόν. Εἰναι δό γύρος τοῦ Καπετάν-Μπούρδου, ποὺ τραυματισμένος βαρεία έχει πέσει πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν ἑκκλησία.

Τρέχουν τὸν δρόσκουν. Είναι πληγωμένος βαρεία. Τὸ αἴμα τρέχει ἀφθονο ἀπὸ τὶς ἀνοιγμένες πληγές του. Τὸ δίνοντὸ νέρο νο πι. Μό αὐτὸς ξεψυχά... Κάτι λέξεις φινύριζε... «Αληθεία. "Ο Γράμμος είναι δ τάφος τοῦ συμμοριτοῦ. Η Παναγία έχει προστάξει. "Ο Γράμμος.... ή Παναγία....».

ΚΑΚΙΑ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΥ

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΟ ΜΑΚΡΟΝΗΣΙ

(Συνέχεια ἐτῶν 17ης σελίδος)

Ἐχεις ἀκόμη καὶ κάτι πιὸ σπουδαίο, τοὺς νεκροὺς σου. Δὲν συζητοῦν οἱ πρώτες σου που ἐπεσαν, οὔτε μιλούν. Τί έχει νὰ πάρει στὸ στρατιώτης σου ποὺ ἐπεσε στὸ Γράμμο, ση, στὸν Χαλανδρίτσα, στὸ Συμόλικα δι στὸ Κακοσούλι; Δὲν μιλά νὰ ζῆ διπλα σου, νοιώθεις τοὺς γλυκούς του ἀναστασμούς καὶ δράσης δράσης νὰ σοῦ χαιδεύουν τὶς γιγάριμες πλαγιές, δέν μιλά, μᾶς δείχνει μὲ τὴν ὑπέρτατη θυσία του στοὺς καινούργιους τοὺς δρόμους τῶν περιπλέκεντων τῆς Πατρίδας. Νά η τωρινή σου ιστορία.

Τούτη τὴ στιγμὴ δι βαλασσοσα μαγευτρός πάντα τυλίχθηκε μὲ περισσο κοκκεταρία τὴν πάχη ποὺ ἀπλώθηκε ἀπὸ τὸ βορεινὸν δουνά τῆς Εύβοιας. "Ο "Αδρίασις τούς τηλιγύμνες καὶ κείνος δι μέση περνά τούτη τὴ στιγμὴ την πιὸ δορεινη σου ἀκρέ. Μέσα στὴ νεκρικὴ σιγαλιά δὲν ἀκούγεται πασά τὸ πάφλασμα τῆς Ἐλληνικού τοῦ καραβιού. "Ολα γύρω σωπανίουν. "Ακόμα καὶ τῆς Εύβοιας ποὺ σιωπηλά κι' ασπάσεται στέκονται μέσα στὰ σκοτάδια τους γιὰ νὰ θυμάσουν ἐσένα.

Μὰ κάθηκες ἀπὸ τὰ μάτια μου" τὸ γοργοτέριο καράβι μας «Αδρίασ», σ' αἴση πει τοὺς πάπι του. Ο σκοτεινός δρόχος σοὶ διακρίνεται σινημένα στὸν δρόσιον "Η σιλουέττα σου δύο πάπι καὶ κάνεται

Καληνύχτα Μακρονήσοι μὲ τὸν παλιό σου βρύλο καὶ τὴν τωρινή σου ιστορία, ΤΑΚΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ,

“Ο μήνας πού μάς πέρασε πρόσθετες άκρημή μερικές έπειτα χίες στά θεατρικά συγκροτήματα τών Στρατιωτικών Μονάδων της Μακρονήσου. “Έτσι την 2 Οκτωβρίου τό θεατρικό συγκρότημα τού ΑΕΤΟ άνεβασε σ’ ένα από τα θεατρικά του ΕΣΑ’Ι τό δραματικό έργο τού Δ. Μπόγρη «Δράκαινος».

Την παράσταση, πολὺ έπιτυχημένη και φροντισμένη καθ’ όλα, παρακολούθησαν με ένδιαφέρον, έκτος απ’ τους δημότες τού Α’ ΕΤΟ και τους ιδιώτες τού ΕΣΑ’Ι και άντιπροσωπεία τού Γ’ ΕΤΟ.

Μέσα στήν έντονη δραματικότητα τού έργου ξεχώρισαν τύποι οδοικούντοι σημιλέμενοι απ’ τους ήθωποιους στρατιώτες.

Ο στρ. Μπλέτας, στό ρόλο τῆς «Δράκαινας», τῆς μάνας, που δαραίνει...σάν κακό ωιζικό πάνω στά παιδιά της, ήταν κάτι παραπόνω από καλός. Ο στρ. Γκούφας στό ρόλο τού Κώστα ήτο ένας περίφημος έρμηνευτής και άπτελεσε τὸν δεύτερο δημιουργὸ τῆς παράστασης. Έπισης ὁ Ζάχος στό ρόλο τῆς ‘Ανθούλας έδωσε χαρωπό και άναλαφρό τόνο τῆς θηλυκιάς πνο ήτη μέσα στό σκοτεινό και μοιραίο σύμπλεγμα, που δεσπόζει πάνω σ’ όλοκληρο τὸ έργο.

Πρέπει ν’ άναφέρουμε άκομη τὸν στρ. Στούνο στό ρόλο τού Καρύνη μ’ όλο πού ή απόχη του απ’ τὸ θέατρο, τού έ-

τού έργου.

Ἐν τῷ μεταξύ στό Α’ ΕΤΟ συνεχίζεται το γιτίσιμο τού νέου θεάτρου και οπως γράψαμε και σ’ όλλο τεύχος θά είναι ένα άρχιτεκτονικό καύχημα τῆς Μακρονήσου.

Έπισης τό θεατρικό συγκρότημα τού Β’ ΕΤΟ στίς τοσες του έπιτυχίες πρόσθετες ακούσα μιά με τὸ άνεβασμα στίς 23 του μηνὸς τῆς «Μπόρας» τῶν ‘Ελληνων συγγραφέων Κωστού Βελιμύσου — Αιμίλιου Βελιμέζη και Θεοδ. Βελιμέζη. Τό έργο τούτο πού δὲν είτυχησε μέχρι τούδε νὰ δητο φως τῆς σκηνῆς τού θεάτρου, άποτελεῖ στό είδος του ένα άλθινό διαμάντι τού έλληνικού δραματολογίου και ἡ ώφη του έχει γιὰ τὸν τόπο μας έπικαιρότητα σ’ όλη τὴν τελευταία δεκαετία, όπου ἡ μπόρα τού κομιουνισμοῦ πέρασε και φίστις ἀνεξίτηλα τὰ σημαδιά τῆς καταστοσούς. Ή υπόθεση τού έργου έξελισσεται σὲ «εκάποια» γώσα στίς μέρες ηας, όπου ὁ κομιουνισμός έσπειρε σ’ όλη του τὴν άγριότητα σάν καταγιγδαπού παρασύνει στό δρόμο της κάθε ήθική ἀξία, κάθε χαρά τῆς ζωῆς. Ή γῆ σείται συθεύεται από τὴν ἀντάρα τού χαλασμοῦ κι’ ἡ φρίκη κι’ ὁ τρόμος έσπλωνεται παντοῦ. Τό χαιρύγελο έσθυσε απ’ τὰ χείλη τῶν σκλάβων που ὀνειρεύτηκαν τὴ λευτεριά, τὴ δικαιοσύνη και τὴ χαρά.

Γύρω απ’ αυτή τὴν ύποθεση παρελαύνουν σὲ διαδοχι-

βαλλες ὑπεράνθρωπες προσπάθειες γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ σκηνικό ὄθλο τού έργου και πιὸ πολὺ ὁ σκηνοθέτης στρατ. Ν

Εύθυμιου πού ἐπρέπει νὰ διδάξῃ τὸ έργο σὲ 115 ήθωποιούς, “Ιωσ. γι’ αὐτὸ ὁ σκηνοθέτης, πού έλαβε μέρος και στὸ έργο και κράτησε τὸν δυναμικότερο ρόλο, δὲν μπόρεσε νὰ άποδωση όσο τουλάχιστον μας έχει συνηθίσει — σὲ

τος στὶς 4 τοῦ περασμένου μηνός, έδωσε μιὰ ἀξέχαστη καλλιτεχνική βραδύτη στὴν φοίτη πρωτοστάτησε ὁ Ζος και Σος Λόχος καθὼς και τὰ μόνιμα μέλη τοῦ θεατρικοῦ συγκροτημάτος. Τὸ πρόγραμμα μα περιελάμβανε ξεκαρδιστικά σκέτες και εκλεκτικά κωμαδιού λες, λυρικά και έθνικά ποιημάτα και συγκινητικά πατριωτικά τραγούδια. Μὲ τὸ ποικίλο πρόγραμμα πέρασαν δύο εύχαριστες ώρες.

‘Αλλὰ και τὰ μουσικά συγκροτήματα τοῦ Γ’ ΕΤΟ πού είχαν τεθῆ στὴν διάθεση τῆς ΑΣΔΑΝ ἐπραγματοποίησαν ενα πλούσιο μουσικό πρόγραμμα στὰ στρατ. νοσοκομεῖα και τὰ κέντρα έκπαιδεύσεως δημοτικού στρατιωτικής ήρωας ήρωικούς τραματισιας. Επισκέψτηκαν τὰ 401, 402, 423, 430, τὸ νοσοκομ. άναπτη

‘Απὸ τὸ ώραιο θεατρικό έργο «Η μπόρα», πού άνεβασε διάσιος τοῦ Β’ ΕΤΟ.

πολιότερες ἔπιτυχιες του.

‘Αλλὰ και οἱ λοιποὶ ήθωποιοι ἀπέδωσαν καθενὸς στό ρόλο τού τόσο ώστε νὰ έμφανισθη ἀπὸ σκηνῆς ἔνα δρεπο και καλοδιασμένο σύνολο, πρὸς τιμὴν τού σκηνοθέτου και τοῦ Τάγματος. Σημειώνουμε ξεχωριστὰ τὴν ἀρίστη ἀπόδοσι τῶν ήθωποιῶν Βοσσιβανοπούλου. Πετούδη, Κουτούζη, Καζατζά, Ζωγράφου, Λοΐζου. Μπλιαρέση, Δούκαρη κ. ί.

Τὰ σκηνικά τοῦ έργου τοῦ στρατ. Ζωγράφου ἐπροβένθησαν ιδιαίτερη ἐντύπωση και δείκνυν πῶς ὁ νεαρὸς σκηνογράφος παρουσιάζει σημαντικὴ ἔξελιξι. Τὰ σκηνικά ιδίως τῆς Α’ εἰκόνος (μιὰ σκάλα πολυκατοικίας) και τῆς Γ’ (καλλιτεχνικὸ ἔργαστριο), δύοτις ἀπὸ κάθε ἀποφη. ‘Αλλὰ και ἡ μουσική ύπόκρουση τοῦ στρατ. Πάνου Ηριανταφυλλίδη, νοιούσουμε στὶς ἐπλαισίωσης τὸ έργο και τοῦ έδωσε πιότερο συγκίνηση.

Γενικὰ τὸ άνεβασμα τῆς «Μπόρας» ἀπὸ τὸ θεατρικό συγκρότημα τοῦ Β’ ΕΤΟ ἀπότελε σταθμὸ στὸν καλλιτεχνικὸ οἶκο τῆς Μακρονήσου και ἀξίζει ἔνα μεγάλο εὔγενο σὲ ἐκείνους ποὺ έμόγνησαν γιὰ τὴν ἔπιτυχίαν του.

Έπισης στὸ θέατρο τοῦ Γ’ ΕΤΟ μὲ τὴν ἀναγώρηση τῆς ἀποστολῆς τοῦ Τάγμα-

ρων, τὸ ΕΒΟΠ, Σχολὴ θρησκ. γών, ΚΕΔ, ΚΙΤ, ΚΕΜΚ, και 939 Κ. ΙΠ.

Τὰ συγκροτήματα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀνθ’ γὸν Κ. Χ. Μάρκελλον και ἀποτελούμενα ἀπὸ τὴν μπάντα, τὴν δρηχτρα και τὴ χωραδία ἐποδεξένησον ζωρὶ έντυπωση παπού τοῦ και ἀπέποισον τὰ συγγαρητήρια τῶν ἀξιωματικῶν και ὀπλιτῶν. Κατά τὶς ομολογίες δὲ τῶν ἀδυοδίων ἀξιωματικῶν τῶν Στρατ. Μονάδων οἱ περιοδεῖς τῶν Μακρονησιακῶν καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων ἀφήνουν πάντοτε τὴν καλλιτερη ἐντύπωση.

‘Αξία ἐπαίνου ήτο η μπάντα ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Αλέκου Λαϊνᾶ, ποὺ έκειτελεσε διάφορα κλασσικὰ κομμάτια, μεταξὺ τῶν ὀποίων και τὸν «Βαθιτσικὸ» τοῦ Σακελλαρίδη, ὅπως και ἡ χωραδία ύπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ στρατ. Αθ. Λουάρη σὲ ἀλληλικά και ξένα χωραδισκὰ τραγούδια.

Τὸ τέλο συγκρότημα ἐπραγματοποίησε και μίαν ἐκπομπὴν ἀπὸ τὸν Σταθμὸν τῶν Ενόπλων Δυνάμεων.

Ο ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ

Μία ώραια σκηνὴ ἀπὸ τὴν «Δράκαινα» τοῦ Μπόγρη, πού άνεβασε μὲ ἔπιτυχία ὁ θίασος τοῦ Α’. ΕΤΟ.

κει λιγοστέψει τὴν παλιὰ ἀντ. Οἱ λοιποὶ — Αδυοδίδης Μανδαλάρης και Μπαλτζῆς — ἀσκετὰ καλοὶ στοὺς ρόλους τους. Οἱ σκηνογραφίες, ὅπως κάθε φορά, μελετημένες και ἐναρμονισμένες στὸ περιεχόμενο τῆς ύποθεσεως

κές εἰκόνες οἱ διάφορες φάσεις τοῦ έργου ποὺ κάθε μιὰ ἔχει δικό της μέθο και δίνει περισσέ γνωσμάτες τὴν κόλαση τῆς κομιουνιστικῆς τυραννίας.

Τὸ θεατρικό συγκρότημα τοῦ Β’ ΕΤΟ πρέπει νὰ κατέ-

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Είναι γνωστό είς διοικητών οι σιδηροδρόμοι, νά ταξιδίωσουν τα πλοία νά τεθούν είλειτουργίανοι «Ηλεκτροσταθμοί και οι παντού είδους υπηχείνες χρειάζονται ωρισμένες πηγές που δίδουν την απαιτούμενη ένέργεια. «Οταν δὲ λέγωμεν ένέργεια έννοούμεν την δύναμιν πού έχουν κλεισμένη μέσα τους ωρισμένες ουσίες καὶ που είναι δυνατόν καταλήγαν νά μάς θέσουν είς κίνησιν ή να δημιουργήσου μηχανήμα. Τέτοιες πηγές ένέργειας είναι ὁ λιθάνθραξ, τὸ πετρέλαιον καὶ οι ξυλάνθρακες. Τὸ πετροκάρβουνο λαμβάνομεν ἀπό τὰ λεγόμενα άνθρακωρυχεῖα.

καταθωρυστική.
Κατά την έξορυξη του ἄνθρακας πολλές φορές παρατηρούνται μεγάλες ἐκπομπές πού καταστρέφουν τα ἀνθρακωρυχεία και βανατώνουν πολλούς εκ των ἔργωντων. Αύτό δεῖχλεται εἰς τὴν παρουσία ώρισμένων ἀρίστων πού διγαίνουν ἀπό σχισμάδες τοῦ ἔδαφους καὶ τὰ ὅποια προκαλούν ἐκπομπήν, μὲ απότελεσμα τὴν πτώσιν τῶν ὑποστυλωμάτων καὶ τῶν στοῶν. Μιὰ διμοσιεύμενη γιὰ τὸν λιθανθράκα, ἀδόσωσμες καὶ τὴν ἔξηγησιν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν,

Γιά τὴν γένεση τῶν δρυκτῶν ἀνθράκων ἀπὸ παλαιῶν ἔποχῶν ὑπεστηρίχησαν διάφοροι γνώμαι. Έτοις δὲ *Aegiricola* τὸ 1544 ἔχαρακτήρισε τοὺς λιθάνθρακας ως συμπεπτικούμενον πετρόλιον. Τὸ 1592 δὲ *Klein* παρεδέχθη διὰ οἱ λιθάνθρακες εἰ γεννήθησαν ἐκ τῶν ἐνῶν. Κατὰ τὰς σπηλαῖς μεροῦν κρατούοντας ἀντιλήφεις οἱ δρυκτοὶ ἀνθράκες γεννῶνται ἀπὸ φυτικὲς οὐσίες που ὑφίστανται ἀποσυνθέσεις. Αὐτὸς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναμφισβίτης καθόδον εἰς τὰ ἀνθρακωρύχεια τῆς Γερμανίας εὑρέθησαν ὀλόκληρα δένδρα ἀπηνούμενά.

Τὰ φυτὰ μεταβάλλονται εἰς λιθανθράκας διά τῆς λεγομένης στίψεως παρουσίας ὑδάτος καὶ εἰς χώρων ποὺ νῦ μὴν εἰσέρχεται ἀπομονωμένης αἵρης. Κατά τὴν διάρκεια τῆς διαμορφώσεως τῆς γῆς ἀπέραντα δάση κατεχόντων και ἐκαλύπθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, αὐτὰ ἀφοῦ ὑπέστησαν τὴν προσανθερβείσαν σῆψιν μετεβλήθησαν ὑπέρτατα ἀπό ἐκαπούμυρια τοιως χρόνια εἰς λιθανθράκας.

Τὰ πετρέλαια εύρισκονται εἰς κοιλότητας ἐντὸς τῆς γῆς καὶ εἴτε μόνα των ἀνθεβλύουν ἢ ἔξεργονται ἀπὸ ὅππας ποὺ ἀνοίγουν εἰς τὸ ἔδαφος μὲ εἰσικά γεωτρύπανα.

Τὸ ζῆτημα τοῦ συμπατισμοῦ τῶν πετρελαιών δὲν ἔχει πλήνως ἐγρευνθῆ. Ἡ ἐπικοστεστέρα γνώμη είναι ότι ἐσχηματίσθη

στον ἀπό λείψαντας ζώων καὶ κυρίως θαλασσίων ὄστρακών, δι' ἐπιδράσεων ἐπ', αὐτῶν ισχυροτάτης πέσεων ὑπὸ χαμηλὸν ὅμως θερμοκρασίαν. Ἐκτὸς δικαιούσης τὸς φέρουν τὴν ὄντα μετατρέπουσαν τὴν φύσιν τοῦ οὐρανοῦ στοιχεῖαν, παραγόντες τὰ τελευταῖα χρόνια ἔστρεψε τὴν προσοσπὴν τοῦ ὁμοίωτος, ὅπως π.χ. ὁ λευκὸς ἄνθραξ (ὑδατοπτώσεις), τὰ θαλάσσια ρεύματα καὶ οἱ σφενδόνες.

Τό μεγαλύτερον δμώς ἐνδιαφέρον μᾶς προκαλούν τά καυσίμα δηλ. ὁ ἀνθρακίς καὶ τὸ πετρέλαιο. Ἐπειδὴ χρησιμοποιούνται για τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου εἰς εὔρεια κλίμακα. Τὴν δευτέρα θέσιν κατέχουν οἱ υδατοπτώσεις καὶ τὰ βαλάσσσια ρεύματα, οἱ δὲ θάναι μὲν ὡς ἔκ τῆς φύσεώς των, δλιγον μόνο μπορούν νὰ μᾶς ἔχουν πρετήσουν. Οταν ἡ Βιομηχανία δρχίσει νὰ ἀναπτύσσεται κατά τὸν γνωστὸν ἀλματιδῶν τρόπο, τὸ πρόδηλο τῶν καυσίμων δρχίσει νὰ ἀπασχολῇ τοὺς εἰδικούς. Οι πλέον ἀπασιδόοι ἔξι σύνταγμα ἀρχισαν νὰ γράφουν καὶ νὰ λέγουν διτὶ ἐντὸν Ὀλαχίστου χρόνου κινδυνεύει ἡ ἀνθρωπότης νὰ στερηθῇ τελείως τῶν καυσίμων, καὶ ἐπομένως νὴ Βιομηχανία καὶ ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμὸς νὰ καταρρεύσουν μιαν ἡμέρα σάν χάρτινος πύργος.

"Εκτότε δές οι προσπάθειες τῶν ἐπι-
στημόνων ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἔκτιμην
τῆς ποιότητος φυσικὰ κατὰ προσέγ-
γισιν, τῶν καυσίμων πού ὑπάρχουν μέσα
στὴ γῆ.

"Εκ παραλλήλου διώς οι μελέτες έστοά-
φησαν πρός τὴν ἔπαιριαν παγκοσμίαν κα-
τανάλωσιν. Ἀπὸ τούτου λοιπὸν αὐτὰ δε-
δομένα θὰ μπορούσαν νὰ ύπολογίσουν
κατὰ προσεγγιστιν σὲ πόσο χρόνο τα καύ-
σιμα θὰ θείπαν ἐντελῶς.

"Αν κανείς άκολουθησε μιά λογική σειρά σκέψεων, είναι δέδοιο ότι θα καταλήξει στό γνωστό συμπέρασμα. Ότι δηλ., μιά και ή μάζα της γης είναι σταθερά κατά ποσότητα, διλα τά ἐπ' αὐτῆς εύθυνοκόμενα ώλικά θα είναι σταθερά και ἐπομένως ο ὄνθραξ και τὸ πετρέλαιον δὲν μπορεῖ νά είναι ανέκαλητα. Μέ μαθηματικό λοιπόν λογαριασμό μπορούμε νά πούμε ότι θα ἔρθη μιά ημέρα που τά κανονικά θα μάς λείφουν. "Ας προσπαθήσουμε τώρα με τη βοηθεία τῶν ειδικῶν νά λογαριάσουμε την ἐποχή.

πρισσουμε την εποχή: Ο "Α ή θ ρ α ε": Κοιτάσματα έκμεταλλεύσιμα δρυκτών άνθρακων έωρισκονται έντος, τού φλοιού της γης. Τό 1913 είς τη πόλιν Τόροντο τού Καναδά συνέβη ένα διεθνές γεωλογικό συνέδριο τό διποίον άπτησοχολήθη κε τόν υπόλοιγοντό πλή ποσότητος τού άνθρακος πού υπάρχει έντος της γης. Κατέληξε δέ είς τό συμπέρασμα δτι ή υπάρχουσα ποσότης άνθρακος άνερχεται είς 7 (έπτα περίοντα τοιστοκατομωρίας τόνων) δε σπειρινή πορραγώγη και κατανάλωσης θθάνει έπτοις είς τό τεράστιο ποσόν τών 15 περίπου δισεκατομμυρίων τόνων περίπου. "Αλιπόν κάνει κανείς μιά άπλη διαίσεσ και δέ υπόθεσουμε δτι ή κατανάλωσης δέθα υπερβη τό 2.5 δισεκατομμυρίσ τόνων έπτοις, άσφαλδως δέ μινθος σε 2.000 μεριν ήταν λόγον τολμείς άπλη τη γην.

χρόνια θὰ λειφή τελείως ἀπό την γῆν.
Αὐτοὶ φυσικὰ οἱ ὑπολογισμοὶ γίνονται
ἐφ' δὲ τῆς ὑπαρχούσης ποσότητος ἀν-

Βρακος. "Αν δυως λάβη κανεις υπ' ουν
του οτι θυτερα από ωρισμενα βαθη δεν
είναι δυνατόν ο συνθρας να εξουσιηθή, το-
τε θα πρέπει τὸν χρόνο αὐτῶν να τὸν πε-
ριορίσουμε στὰ 1.000 (χιλια) και ίσως
και λιγότερα χρόνια. Τι πολύτελα πε-

Πετρέλαια: Τὰ κοιτάσματα πετρελαίου που υπάρχουν έντος της γῆς εν σχέσει μὲ τὰ κοιτάσματα τοῦ ἄνθρακος, είναι ἀλάχιστα. "Ἄν λοιπόν ὑπολογίσουμε τὴν τεραστίαν κατανάλωσιν πετρελαίου, λογοῦ τῆς καταπληκτικῆς ἀναπτύξεως κατά τὰ τελευταῖα χρόνια τῶν πετρελαιομχανῶν, ἡ υπάρχουσα ποσότης τοῦ καυσμοῦ αὐτοῦ ὑγροῦ δὲν θὰ μᾶς προσέθετε παρὰ μόνον ὅλγα χρόνια εἰς τὴν ἐν γένει ὥσπερ τῶν καυσμάτων."

ὕδατοπτώσεις είναι ίκανές να μας λυσουν τό πολύπλοκο αύτό πρόβλημα;

Παρ δι, τι κατά τα τελευτα χρόνια οι μέθοδοι παραγωγής ένεργειας (ήλεκτρικής) διά τῶν υδατοπτώσεων χρησιμοποιούνται εἰς εύρειαν κλίμακα, ἐν τούτοις δὲν θά είναι ποτὲ ίκανες νά μάς λύσουν τὸ πρόβλημα τῆς ένεργειας. Διότι τὰ τεχνικά έμποδια ποὺ προκύπτουν ἀπὸ αὐτές δέν μάς ἐπιτρέπουν τὴν τελεία χρησιμοποίησι των.

"Ωστε ἀν λοιπὸν λάβη κανεὶς ὑπὸ διψιν τους παραπάνω λογαριασμούς, δηγαίνει στὸ σίγουρο συμπέρασμα διτὶ ὑστερὸν ἀπὸ χίλια περίπου χρόνια οἱ κυριώτερες πηγὲς ἐνεγγείας βάθε ἔξαντληθουν καὶ ἐπομένως δόλῳ αὐτὸν τὸ οἰκοδόμημα ποὺ λέγεται τεχνικὸς πολιτισμός, βάτα καταρρέει. "Οσο δώμας σίγουρη καὶ βεβαία είναι ἡ ἔξαντλησις τῶν καυσίμων, τόσο σίγουρο καὶ δέβασιο είναι διτὶ ὁ σύγχρονος μηχανικὸς πολιτισμός δὲν πρόκειται νὰ καταστραφῇ.

“Η δλη προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου ΤΕΙ-
νει στὴν ἔξασφάλισι πηγῶν ἐνεργείας ΤΟΙ-
αύτῆς ἑκτάσεως ποὺ ὁ ἄνθραξ καὶ τὸ ΠΕ-
τρέλαιον θὰ ὡχριούν μπροστά των.

Ολοι μας έχουμε άκουσει για την περίφημη διασπορά του άτόμου. Στὴν περιπτώσην αὐτή δέν γίνεται τίποτα άλλο πάρα ή όλη υπό καταλλήλους συνθήκας να ελεύθερώνων τεράστια ποσά ένεργειας που

Εγκλειστή μέσα της.
Αρκεῖ νά λάβῃ κανείς υπ' δψιν του δτι
Ελάχιστα γραμμάρια του στοιχείου ούρα-
νιου δύνανται νά μάς άποδωσουν ένερ-
γειαν πολλών έκατοντάδων τόνων αν-
θρακος.

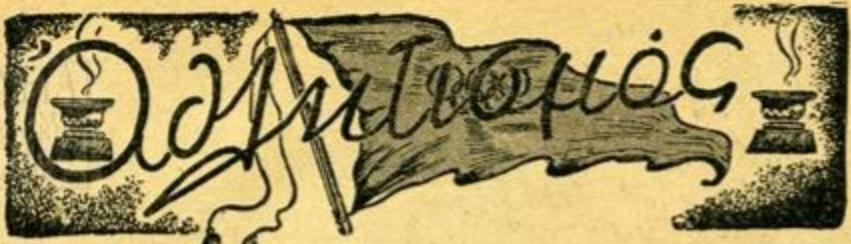
μρακος.
"Αρκει να σάς άναφέρω δτι όλη σε μέγεθος ένος κοινού τουύλου θα ήταν ίκανη διασπωμένη νά μάκι κινητή ένα σιδηρόδρομο από το έν ακρον της Αυσεροκανίκης "Ηπείρου ένας τό άλλο για 10 τούλάνη στον άπλα ταξείδια. "Αν δύμως θέλατε με μεγαλύτερη άκριβεια νά υπολογίσουμε τη διατέωδε, σας λέγω δτι ίντερα από υπόλοιπον είναι η δτι, με ένα γραμματίσιο

λογισμό, εύρητη διτί με ένα γραμματίσμα
διασπωμένης ὄλης τὸς εἰναις δυνατον καὶ
κάμη ένας σιδηρόδρομος 3 (τρία) απλο-
τεαξίδια από Ἀθήνας εἰς Θεσσαλονίκην.

λία.
“Η δέ κρατική ἐπιτροπή ἔτι τῆς ἀτομικῆς ἑρεύνης εὐρέθη εἰς τὴν εὐχάριστη θέσην νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸ δόλιγων μηνῶν. Οἱ τις πάση δέσμουσις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας έγινε διὸ τῆς κατασκευῆς τῆς λειτουργίας.

Φυσικά εδώσκομε άλλου στην άρχια των πειραμάτων και πολὺ απέχουμε από τούς νάνο όγκους έφαρμοσμένους στήν Bioimpulse. Εύτυχών πού μιας τάχιονα ζωής πολλά χρονία διαθέτει και τό πετρόλιος είναι δένη πρόκειται νά τά υροπιστικό σουμε. "Ας μάς δώσουν λοιπόν τά και σιμά πίστωσιν άκρημ 20-30 έτών και μηνίς είναι πολύ μεγάλη κατόπιν νά τά σε θήσουμε νά κοιμιστούνται ή σκυψιά και γλυκή είλε τά ζεστά σπλάκα της γης.

Νάύπλιος Η ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟ

Παραλλήλως πρός τὴν ἑντονὴν ἀγωνιστικὴν κίνησιν τοῦ Κέντρου μὲ τὰς διεθνεῖς συναντήσεις Ἐλλάδος — Γαλλίας, Αιγύπτου καὶ Παλαιστίνης, καὶ ἡ Μακρόνησος κατὰ τὸν μῆνα ποὺ πέρασε ἀνέπτυξε μεγάλη ἀθλητικὴ δραστηριότητα. "Ετοί, πλὴν τῶν συναντήσεων ποὺ ἔδόθησαν μεταξὺ τῶν διαμάντων τῆς Μακρονήσου, οἱ ποδοσφαιρικὲς διαμάντες τῶν Ταγμάτων ἀγωνισθηκαν μὲ καλὰ ἀποτελέσματα καὶ πρὸς Ισχυράς διάδοστος τοῦ Κέντρου καὶ τοῦ Λαυρίου, ως κάτωθι:

Α' Ε.Τ.Ο.—Α. Ε. ΝΙΚΑΙ-

ΑΣ 1—1.

Ο ἄγων οὗτος ἔδοθε εἰς τὸ γῆπεδον τῆς Α.Ε.Ν. τὴν 2)10) 49 καὶ παρηκολούθητο μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἡπο τῶν φιλάθλων, λόγω τῆς δυναμικότητος ἀμφοτέρων τῶν διαδώνων, ποὺ διεξεδίκησαν τὴν νίκη μὲ πεισμα, ἀλλὰ καὶ εὐγένεια καὶ ἥθος.

Τοῖς αιτέως ἐπορέζησαν δρίστων ἐντύπωσιν οἱ ποδοσφαιρισταὶ τοῦ Α' Ε.Τ.Ο., οἱ διποῖοι ἀπέφυγαν κοσμίως καὶ ἀθλητικῶς τὴν δημιουργίαν ἐπεισοδίων, τὸ διποῖος θάνατον κάπως δικαιολογούμενα, διότι ἡ διαιτησία τοῦ κ. Παπαλεξοπούλου, ὃν μή τι ἄλλο, ἦτο ἐκδήλως πλημμελῆς. "Ἀξιοσημειώτου είναι τὸ διτὸ τὸ Α' Ε.Τ.Ο. ἐσημείωσε τέσσερα ἐν δλω τέρματα, πλὴν ὅτι διαιτητής εδρέ καὶ κατεκύρωσε ὡς κανονικὸν μόνον τὸ ἔνα ἐξ αὐτῶν.

Ο ἄγων παρουσιάσεις ὠραίες ἐνδιασσόμενες φάσεις καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπιθέσεις τῶν κυνηγῶν τῶν διαδώνων κρατούσαν εἰς ἀγωνίαν τοὺς φιλάθλους καὶ εἰς διαρκὴ ἐπιψυλακὴν τοὺς τερατοφύλακας. Τὸ παιχνίδι τοῦ διποίου τὸ ἀποτέλεσμα ἀδικεῖ καταφορὰ τὴν ἀπόδοση τῆς διαδώνος τοῦ Α' Ε.Τ.Ο., δασικὰ ὑπῆρχε ἀπὸ μὲν τῶν πλευρᾶς τοῦ Α' Ε.Τ.Ο. τεχνικό, ἀπὸ δὲ τῆς Α.Ε.Ν. δρμητικό καὶ κάπως σκληρό. Πρώτῳ ἐσημείωσε τέρμα τὸ Α' Ε.Τ.Ο. διὰ τοῦ Γεωργάτου εἰς τὸ 39', τοῦ α' ἡμιχρόνου. Ισονόμησε δὲ η Α.Ε.Ν. διὰ τοῦ Γεωργετζούλου εἰς τὸ 35' τοῦ β' ἡμιχρόνου.

Πρὸ τοῦ ἄγωνος προσερεθοῦ εἰς τὴν φιλοξενούμενή διάδοστοῦ Α' Ε.Τ.Ο. ἐνέρους τῆς Α.Ε.Ν. ὠραιοτάτη ἀνθοδέσμη, τὸ δὲ Α' Ε.Τ.Ο. ἀντοπέδωσε μὲ ἀναμυντικὸν λάθαρον.

ΕΘΝ. ΑΣΤΗΡ—Γ' ΕΤΟ 1—0

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ εἰς τὸ γῆπεδον τῆς Νήσου "Ηστ τὸ Γ' Ε.Τ.Ο. συνυπήθη μὲ τὴν ἀρίστων διάδοστον τοῦ Εθνικοῦ "Αστέρος" Καισαριανῆς, διὰ τὸ κύπελλον τοῦ ταγματάρχου κ. Βάρθη.

κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἐπεκάπτησε ἑορταστικὴ ἀπόσφαιρα καὶ σ' αὐτὸς συνέτειν ἡ παρουσία τῆς μπάντας καὶ τῆς χωραδίας τοῦ ταγμάτος.

Καὶ εἰς τὸν ἄγωνα τοῦτον ἡ διαιτησία ἡ οἱ πλημμελής. Πολλὰ σφάλματα διέφυγον τελείως τοῦ κ. Φραγκούλη, χωρὶς δέδαιται τοῦτο νὰ μειώσῃ τὴν τεχνικὴν τελεότητα τοῦ παιχνιδιοῦ. "Η διάδοστος τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. μὲ τὰ δρίστα στελέχη ποὺ περιλαμβάνει ἔκρατηση τὴν ἐδαφική καὶ τεχνική ὑπεροχὴ καὶ στὸ 90 λεπτὰ τοῦ ἄγωνος ἐπιείξει συνεχῶς τὴν ἑστίαν τοῦ Β' Ε.Τ.Ο. κ. Γ. Τζανιτάτος, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρα-

μέ ἐπικεφαλῆς τὸν ἔξαρτετο Β. Χατζηδάκη παρουσίασε ἔνα ἀρτιώτατο συγκρότημα καὶ τὸ διποῖον ἔκανε μάλλον ἀγώνας ἐπιδείξεως. Παρ' ὅλην τὴν φιλότιμων προσπάθειαν τῶν ἐξελιξιμῶν παικτῶν τῆς "Ενώσεως, τὸ Β' Ε.Τ.Ο. ἐπέβαλε ἔξι ἀρχόμενα τὸ παιχνίδι του καὶ κατώρθωσε μὲ τηριαμένη μὲ 4 τέρματα ἑναυτοῦ οὐδενός. "Ο διαιτητής ἀνθίζεις κ. Βάσσος ὑπῆρξεν ἀμερόληπτος καὶ διηγήθηνε ἰκανοποιητικῶς τὸ διασκολον αὐτὸν ἄγωνα, ποὺ παρηκολούθησεν δ. Δ. τῆς τοῦ Β' Ε.Τ.Ο. κ. Γ. Τζανιτάτος, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρα-

δραῖσις ἐμφάνισε τὴν 26)10)49 στὸ Λαυρίο, ὅπου ἐνίκησε τὴν Ισχυράν διάδοστον τοῦ Ολυμπιακοῦ μὲ τὸ εὔρυ σκόρ 5—0. Τὸ παιχνίδι ὑπῆρξε πολὺ τεχνικό μὲ διαρκῆ ὑπεροχὴ τοῦ Β'. Ε.Τ.Ο., ποὺ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Χατζηδάκη, ὁ διποῖος ἐπέτυχε τρία τέρματα, ἐπέβαλε τὸ παιχνίδι του καὶ ἡνάγκασε τὸν Ολυμπιακὸν νὰ ἀποχωρήσῃ μὲ πέντε τέρματα εἰς δάρες του. Τὸν ἄγωνα παρηκολούθησαν πολλοὶ φίλαθλοι, ὡς καὶ στρατιώται τῶν διαφόρων μυάδων.

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΙ Α-ΓΩΝΕΣ

Μαλονοκτὸν αἰγυπτιακὴ ὁμάδη δέρη τὸ πληρὸς καὶ δεν κατέρχετο μὲ ἀπαιτήσεις ἐπικρατήσεως, ἐν τούτοις ἀπὸ τὸν ἀνοπτυχθέντα συναντησμόν εἶχομεν καὶ δυο νέας ελληνικὰς ἐπιδόσεις. Τὸ 1.55'.0 εἰς τὰ 800 μ. τοῦ Μαυροειδῆ καὶ τὸ 15.20 μ. τοῦ Γιαταγάνα εἰς τὴν σφαίραν. "Επίσης ἀξιοσημείωτος είναι ὁ χρόνος 1.58' 7 τοῦ "Άδαμοπούλου εἰς τὰ 800 μ., τὸ 51'.7 τοῦ Κωστα δάρατος εἰς τὰ 400 μ. καὶ τὸ 13.94 μ. τοῦ Ιωαννωστοπούλου εἰς τὸ τρίπλου.

Ἐκ τῶν ὁμογενῶν τῆς Αἰγύπτου ἀρίστην ἐμφάνισεν ἔκανεν οἱ Παρθένος Ταμπακόπουλος καὶ Μαρίνης ποὺ ἀποτελούν πολύτιμα στελέχη διὰ τὴν Εθνικήν μας διάδα.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΙ Α-ΓΩΝΕΣ

"Εκείνοι ποὺ ἀπετέλεσε τὴν σημαντικωτέραν ἐκδήλωσιν κατὰ λήξασαν περιόδους ήσαν οἱ "Ελληνογαλλικοὶ ἄγωνοι στίσου. Πραγματικὸς συναντησμὸς ἐστημειώθη μεταξὺ τῶν φιλάθλων, ποὺ ἀθρόως παρηκολούθησαν τοὺς ἄγωνας καὶ ἐχερκόρησαν μὲ ἀθλητικὸν πνέομα, μοιαδικὸν εἰς τὸν κόσμον, τοὺς Γάλλους ἀθλητὰ.

Οἱ "Ολυμπιονίκαι Χέινριτς καὶ ἡ δινις "Οστερμεγιέρ, δ. Σιγιδόν, δ. Έλ. Μαμπρούκ, δ. Κλάρ, δ. Πυζαζόν καὶ οἱ διλοχιδενούμενοι πρωταθληταὶ ἐμειναν κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν ποὺ τοὺς ἔπειθαν τὸ φιλαθλὸν μας κοινόν. Οἱ ἄγωνες ἐστημειώσαν ἐσταιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ πλείστα ρεκόρ δικά μας καὶ γαλλικά κατερριθμόσαν.

Ἐις τὰ 800 μ. δ. Μαυροειδῆς ἐστημείωσε 1.56'.7, εἰς τὴν σφαίραν δ. Γιαταγάνης ἔριξε 15.58 (ρεκόρ διεθνῶν ὁδίσιας), εἰς τὰ 3.000 μ. δ. ἀγήραστος Μαυραπόστολος ἐσπάσει τὸ παλαιό του ρεκόρ μὲ 8'52''. Εἰς τὰ 1.000 μέτρα τὸ νέο διστρέ, δ. "Άδαμοπούλος ἐστημείωσε 2'.35''.7. Εἰς τὴν σουπδική σκυταλοδρομίας ἡ διάδοστος Μαυραπόστολος ἐσπάσει τὸ παλαιό του ρεκόρ μὲ 8'52''. Εἰς τὰ 2.000 μέτρα τὸ νέο διστρέ, δ. "Άδαμοπούλος ἐστημείωσε 2'.03''.8. Εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ δ. Σιγιδόν ἔτηδησε 4.15 (νέον γαλλικὸν ρεκόρ) καὶ ἡ "Οστερμεγιέρ ἔτηδησε δίσκο 42.80 μ. (νέον γαλλικὸν ρεκόρ). "Έκτος τῶν νέων ἐπιδόσεων εἰς τοὺς πρωταθλητάς μας ἔδοθη ἡ εὐκαρίστη νά διασχιθοῦν πολλὰ ἀπὸ τὴν μοντέρνα τεχνικὴν τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων.

"Η διάδοστος τοῦ Β' Ε.Τ.Ο. φωτογραφουμένη πρὸ τοῦ ἄγωνος τῆς με τὴν διάδοστο τῆς Αθλητικῆς "Ενώσεως Λαυρίου

εὐκαιρία εἰς τὸ τρίο τῆς διαδώνης τοῦ νά δειξῃ τὴν ικανότητά του. "Η νευρικότης τῶν κυνηγῶν τῆς διάδοστος τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο., μία ξανθική καθόδος τοῦ "Εθν. Αστέρος εἰς τὸ 40' τοῦ β' ημιχρόνου καὶ ἔνα σεάλμα τῆς διαδώνης τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο., παρεχώρωσε τὴν νίκη τὸν εἰς τὸν "Εθν. Αστέρα. Εἰς τὸ 45 λεπτὸν τοῦ β' ημιχρόνου διὰ διαιτητῆς κατελόγησε πεντάλιτρο εἰς δάρες τοῦ "Εθν. Αστέρος, ποὺ νευρισμένα δ. Δαρίδας έσούταρε ἔξω. "Ο ἄγων είχε κριθῆ.

Πρὸ τοῦ ἄγωνος ἀντηλάγητον λάθαρον καὶ προσφαντήσας τῆς διαδώνης τοῦ Α' Ε.Τ.Ο. διά τοῦ Γεωργάτου εἰς τὸ 39', τοῦ α' ημιχρόνου. Ισονόμησε δὲ η Α.Ε.Ν. διὰ τοῦ Γεωργετζούλου εἰς τὸ 35' τοῦ β' ἡμιχρόνου.

Β' Ε.Τ.Ο.—Α. Ε. ΛΑΥΡΙΟΥ 4—0.

Τὴν ὠραιοτάτην ἀνθοδέσμην τοῦ μηνὸς ἔκανε μάλλον τοῦ Β' Ε.Τ.Ο., ποὺ τὴν 9)10)49 εἰς τὸ γῆπεδον τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. συνυπήθη μὲ τὴν διάδοστην τοῦ Στρατ. Φλάκων Μακρονήσου. "Η ἐμφάνισης τῆς διάδοστος τῶν Σ.Φ.Μ. μᾶς ικανοποίησεν ἀπολύτως, μὲ τὸ φιλότιμο καὶ πειθαρχημένο παιγνίδι της. "Η ήττα τῆς μεταξὺ τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. δ. παριστάμενος Δ) τῆς τοῦ κ. Αστρ. Καράγεωργας, "Επίσης ὡμίλησεν καὶ ὁ ἀθλοθετήσας τὸ κύπελλον Ταγ. Στάρκης κ. Βάρθης.

Β' Ε.Τ.Ο.—Α. Ε. ΛΑΥΡΙΟΥ 4—0.

Τὴν ὠραιοτάτην ἀνθοδέσμην τοῦ μηνὸς ἔκανε μάλλον τοῦ Β' Ε.Τ.Ο., ποὺ τὴν 9)10)49 εἰς τὸ γῆπεδον τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. συνυπήθη μὲ τὴν διάδοστην τοῦ Αθλ. "Ενώσεων Λαυρίου. Τὸ Β' Ε.Τ.Ο.,

τίνωται, αἱ ἀρχαὶ Λαυρίου ως καὶ πλήθος φιλάθλων, οἱ διποῖοι κατεχειροκρύπτοσαν τοὺς 22 ποδοσφαιριστὰς στὴν εὐγῆ νῆ τους διμίλλας διὰ τὴν κατάκτησην τῆς νίκης.

"Η διάδοστος τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο., παρεχώρωσε τὴν νίκην παρουσάζεται καλύτερα καὶ πολὺ ἐπιστρέφεις καὶ σωματεῖα καὶ διάσταση κατεπλήκτης αἱ κατηγορίας ἀκόμη.

Γ. Ε.Τ.Ο.—Σ.Φ.Μ. 3—0.

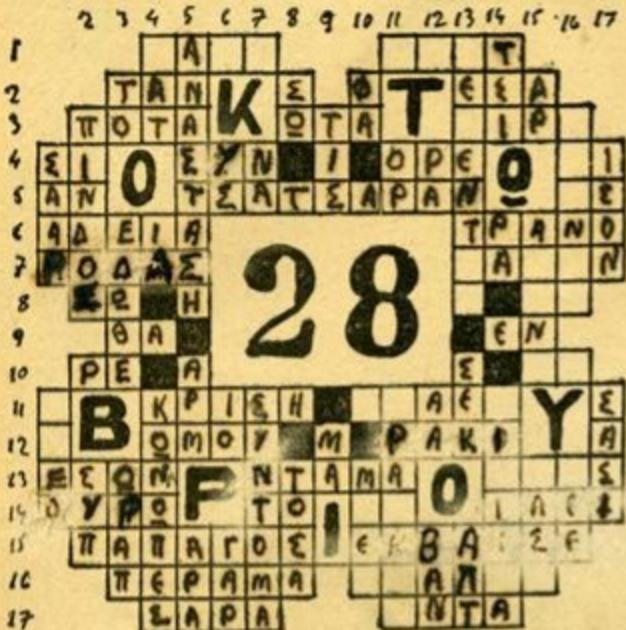
Τὴν 9)10)49 εἰς τὸ γῆπεδον τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. συνυπήθη μὲ τὴν διάδοστην τοῦ Στρατ. Φλάκων Μακρονήσου. "Η διάδοστη τῆς διάδοστος τῶν Σ.Φ.Μ. μᾶς ικανοποίησεν ἀπολύτως, μὲ τὸ φιλότιμο καὶ πειθαρχημένο παιγνίδι της. "Η ήττα τῆς μεταξὺ τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. δ. παριστάμενος Δ) τῆς τοῦ κ. Αστρ. Καράγεωργας, "Επίσης ὡμίλησεν καὶ ὁ ἀθλοθετήσας τὸ κύπελλον Ταγ. Στάρκης κ. Βάρθης.

Β' Ε.Τ.Ο.—ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΛΑΥΡΙΟΥ 5—0

Τὸ διαδίκαιον συγκρότημα τοῦ Β' Ε.Τ.Ο. έκανε μία νέα

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Σταυρόλεξο άριθμός 7

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ : 1) Τὸ γλυκύτερο δόνομα τοῦ κοσμου — Μονάς μετρήσεως τῆς τάσεως τοῦ ρεύματος 2) Ὁριστικὸν δρῦμον στὴν δωρικὴ διάλεκτο (θηλ. αἰτ.) — Καλλίτερα νὰ μη τὴν μυναντήσῃς στὸ δρόμον σου δῶν εἰσαὶ στρατιώτης. 3) Τὰ λινούμε — "Οταν εἶναι μεγάλα τὰ λέμε γαϊδουρινά — Ναυτικὸ παράγειμα. 4) Νότα — 'Ομοιωματικό — Γνωστὴ σχολὴ ραπτικῆς — Γράμμα. 5) 'Υποθετικόν — 'Απαραίτητη σὲ κάθε γυναῖκα (αἰτ.) — Προτρεπτικόν. 6) Πρόγμα περιζήτητο γιὰ τοὺς στρατιώτες — Μεγάλο, ισχυρό, ξακουστό. 7) 'Ελλην λογοτέχνης καὶ δημοσιογράφος — Νήσος τῶν Όλλανδικῶν 'Ινδιών (γεν.). 8) Γνωστότατος 'Ιρλανδὸς χιουμορίστας — Αναφορικὴ ἀντωνυμία (θηλ. πληθ.). 9) Δηλώνει τὸν μέλλοντα — 'Αριθμητικόν. 10) Νότα — 'Αρθρον (πληθ.). 11) Αὐτὴ που δέρνει τὸν κόσμο εἶναι οἰκονομική. — Δὲν ἔχει ίδεα. 12) Μέρος τοῦ σύμπατος (γεν.). — Ποτό. 13) Αναφορικὴ ἀντωνυμία (πληθ.). — Παραγνόχαρτο — Θεά τῶν δασῶν 14)..... καὶ φέρω. — 'Αρθρον — Μονάς μετρήσεως τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος — Πολλές τέτοιες ἀποτελοῦν ἐνα συνταγμα ἴππικοῦ. 15) 'Ο Αρχιστράτηγος κατὰ τὴν ἐποποίησι τῆς Βορ. Ἡπείρου — «Μάντρωσεις τοὺς Ἰταλούς. 16) Τοποθεσία καὶ πρόστειο τοῦ Πειραιῶς — Βασιλεῖς τῆς Περγάμου (έλαφο ὀνορθόγραφο. 17) 'Η σύζυγος τοῦ 'Αβραάμ — Πρόθεσις.

ΚΑΘΕΤΟΣ : 1) Περιμάχητη περιοχὴ στὰ Γεωμανογαλλί-

νὰ μεγεθύνετε καὶ τὰ δύο με τὴν ίδια ἀνάλογια, ὡς ὅτου τὸ φούτ-μπώλ γίνη μεγάλο στὸν Γη, πόσο μεγάλο θὰ γίνη τὸτε τὸ ηλεκτρόνιο; Σὰν ἔνα σπίτι; Σὰν ἔνα φούτ-μπώλ; Σὰν ἔνα πορτοκάλι; Σὰν ἔνα μπιζέλι; Σὰν ἔνα κεφάλι καρφίτσας;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον

"Ἐνας κτηματίας θέλει νὰ στησῃ πασσάλους δεξιὰ καὶ αριστερά ἀπὸ ἓνα μονοπάτι μῆκους 100 μέτρων. "Ἄν στηνη κάθε πασσάλο σὲ ἀπόστασι 10 μέτρων ἀπὸ τὸν ἄλλο, πόσους θὰ χρειασθῇ ἐδῶ;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3ον

"Ἐνας πατέρας ἔλει στὸν γυιό του πώς εἶναι τρεῖς φορές μεγαλύτερος στὰ χρόνια ἀπὸ αὐτὸν.

"Ο μικρὸς τότε τοῦ κάνει τὴν ἔξης ποποτήρηση :

— "Οταν θὰ είμαι δυὸ φορὲς πιὸ μεγάλος ἀπὸ δὴ τι εἴμαι σπίνεσσα, ἐσύ δὲν θὰ είσαι παρὰ διπλάσιος στὰ χρόνια ἀπὸ μένα καὶ δχι πιὰ τοιπλάσιος.

Ποιὰ εἶναι ἡ σημερινὴ ἡλικία τοῦ πατέρα καὶ τοῦ γυιοῦ;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 4ον

"Ἐνα ἔκκρεμές χτυπάει μόνο τις δόλκληρες ώρες. Μπορεῖτε νὰ βρήτε πόσες φορὲς θὰ χτυπήσῃ σ' ἔνα ημερούκτιο;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5ον

Τὸ έτος τοῦ 1911 ἡ πρώτη μέρα τοῦ Φεβρουαρίου ἦταν Σάββατο. Ποιὰ μέρα τῆς ἑβδομάδος ἦταν ἡ τελευταία μέρα τοῦ Φεβρουαρίου; 'Απονήστε σὲ 5 δευτερόλεπτα.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 6 ΤΕΥΧΟΥΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ : 1) Μίνως — 'Αννα. 2) Μαμά — 'Αλαμάνα — 'Αγγα. 3) 'Ητα — 'Ανασσα — Ράς. 4) ΣΣ — 'Ινα — 'Ενα Βα. 5) 'Ον — 'Αρφί — Τό. 6) Σοδομα — Γιτά — Αιαντί. 7) 'Αρένα. 8) Κάστανον — 'Ατι. 9) Ολμ — 'Ηνι — 'Αλ. 10) Καλαμάτα — 'Οση. 11) Σοφός. 12) Ξέρηνς — Σόι — 'Ανεσίς. 13) Αν — 'Ενια — 'Ορια. 14) Κά — 'Απω — 'Ορα — Ρά. 15) Θεά — 'Ατονο — Ντό. 16) 'Ηττα — 'Ασάφεια — Πιος. 17) 'Ιασις — 'Ηλιαν.

ΚΑΘΕΤΟΣ : 1) Μηρός — Σάνθη. 2) Μάτ — Νό — Λόκ — 'Εν — 'Ετι. 3) Ιμός — Κατά. 4) Νά — Στό — Σέω — 'Ας. 5) ΟΜ — 'Αν. 6) Σά — 'Ιοσ — Σόλ — Σία — 'Ας. 7) Λάνο — 'Ατλας — 'Απας. 8) 'Ανά — 'Γράμμος — 'Ωτα. 9) Μά — Στέν — 'Αφοι — 'Οφ 10+ — 'Αστ — 'Ανόν-οι — 'Ονι. 11) Νανά — 'Αννας — 'Ορε. 12) ΑΑ — 'Αμα — 'Αρα — 'Αη. 13) Φί — Νι. 14) Νά — Βία — 'Εση — Πι. 15) 'Αγρα —

ΓΙΡΩΒΛΗΜΑ 1ον

"Ἄν έχετε ἔνα φούτ-μπώλ κι' ἔνα ηλεκτρόδιον καὶ μπορᾶτε

Τάς — 'Ανιά. 16) Μνᾶ — ΤΤ — "Ιλη — 'Ια — Τόν. 17) 'Αστοι — Σίτος.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ ΜΕ ΚΟΚΚΙΔΕΣ

4	1	8	9
5	2	9	0
6	3	0	1
7	4	1	2
8	5	2	3
9	6	3	4

41 3 4 9

Τὸ μετάξι (Μὲ τάξι)

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1ον

Ο ἀριθμὸς τῶν κομματίων ποὺ θὰ έχουμε, ἂν κάψουμε τὸ χαρτὶ 52 φορές στὴ μέση, θ' ἀποτελῆται ἀπὸ 15 φηφία (4 τετράκις ἑκατομμύρια κ.λ.π.) Καὶ ἡ στήλη ποὺ θὰ σχηματίσουν τὰ χαρτιά θάχη ύφος 253. 536 χίλιοιστομέτρων!

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον

Πρόκειται γιὰ τὸν ἀριθμὸν 37. 37X3 = 111, 37X6 = 222, 37X9 = 333, 37X12 = 444, 37X15 = 555, 37X18 = 666, 37X21 = 777, 37X24 = 888, 37X27 = 999.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3ον

'Ο δεύτερος γυιὸς εἶναι τὸ τρίτο παιδί ἐφ' δοσον ἡ κόρη είναι τὸ πρώτη. "Έχουμε τὶς δόκουμες ἡλικίες. 'Η Λίτα εἶναι 16 χρόνων, ὁ Πέτρος δέκατορετος εἶναι 16—4 δηλαδή 12

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 4ον

4 : 2X4—8+1 = 1

ΣΤΟΙΧΕΙΟΓΡΙΦΟΣ

ΒΡΩΜΗ — ΡΩΜΗ

ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 9) μας. "Ἔνα δραῦτη μηρακτώμενό τοῦ δρῆκε κατάστηθα.

Τὴν ίδια ἔκεινη στιγμὴν διαληπικῆς σήμανιν, ἐπιθεσή. Πάνω σ' ἔνα μισέρι τὰ πρώτα μας τυμάτα περινόσαν, σὲ τὸν ἀκροβολισμό, τὸ ποτάμι. Μιὰ Ιαχὴ — παιάνιας καὶ νικητήριο σάλπισμα — σκέπτοσε τὸ ἀνόδοιλο τὸ μάχης ΑΕΡΑ!!!

"Σήκωσε μὲ νά ιδῶ. Τὸ κράτησα δοθίο. "Ἔνα χαμόγελο ἀπλώθηκε στὰ χεῖλα του. Ψυχαρρογούσε. Δυὸ λέξεις ἀκόμα ψελλίσε: 'Μητέρα. 'Ελλάδα! "Ηταν ἡ στερνὴ του πνοή...

Στὸ τηλέφωνο ἀκούστηκε καθαρὰ ἡ φωνὴ τοῦ ταγματάρχη μας. 'Αναφέρω ἀντικειμενικὸ σκοπὸς διαβάστων ποταμοῦ ἐπετεύθη. "Έχθος ὑπογειεῖ πανικοβόλητος. 'Ημέτεραι ἀπώλειαι. Νεκροί: 'Οπλίτης Μπαρζακούλιας 'Αγγελος. Τραυματίαι: 5....

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΕΣ

'Εμάς, πού τὴν Ἑλλάδα μας, είχαμε λησμονήσει
καλόμυχα, χαρούμενα, δέχεσαι Μακρονήσιο;
'Ανοίγεις διάπλατα νησί, μὲ θέρμη τὴν καρδιά σου:
καὶ σφίγγεις μάνιο ὀλόχρυση, τὰ πλάνα τὰ παιδιά σου;
Ἐχεις καρδιά ἄπο μαλάμα πού εἰν' ἔτοιμη γιὰ δράσι;
Τι κι' ἀν δὲν ἔχεις λούλουδα, δουνά, νερά καὶ δάση;

Κι' ὥπλισες μὲ τὴ δύναμη, ψυχές π' ἀνατραφῆκαν
μὲ τὰ ἑθνικά σου ίδαικά. Τραγούδια πού εἰπωθήκαν!
Φώτισες νέους, πού εἴδανε, τὴ μάνα μας Ἑλλάδα
νά γυλικοφέγγη πάνοπλη μὲ μιὰ ἀσθεστη λαμπτάδα.

Τι κι' ἀν δὲν ἔχεις λούλουδα, δουνά, νερά καὶ δάση;
Ἐχεις λεβέντες, σταυρετούς πούν' ἔτοιμοι γιὰ δράσι;

Κι' δταν ἀπ' τὴ Μακρόνησο φεύγουν οἱ ἀνδρειωμένοι,
μέο' τὴν ψυχὴν τους κλείνουν. Πατρίδα τιμημένη,
Ὀρμούν τὸν ἀσπονδό ἔχθρο, μὲ θάρρος νά στακίσουν
καὶ τὴν σημαία μας ψηλά στὰ σύνορα νά στήσουν.
Ἐμπρός γενναίοι! Ἡρωες! Λιοντάρια. Ἐμπρός
(τῆς νήσου).

'Ελευθερία νά θάνατο. Μακρονησιώτη δρκίσου.
Στρ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΥΜΝΟΣ

'Εμπρός παιδιά δλοι στὴ ράχη
μὲ τὴ γενναία μας ὄρμη
νά δώσουμε τρανή τὴ μαχη
νά στέψουμε τὸ νικητῆ!

Μὲ τὴ σημαία τοῦ στρατοῦ μας
ποὺ κυμαίζει πάντα μπρὸς
πούν ὁ φόδος τοῦ ἔχτρου μας
καὶ τῆς πατρίδας μας φρουρός.

Θὰ τρέξουμε ποὺ μᾶς προσμένει
ἡ δόξα γιὰ τὴ λευτεριά!
ποὺ οἱ ὄρχιδοι πρόγονοι μας
μᾶς δώσαν γιὰ κληρονομιά!

Σάν λεοντάρια θὰ ριχτούμε
σὲ καθ' ἔχτρο ποὺ μᾶς ζητά
τὸ φῶς, τὸν ήλιο, τὴ ζωή μας,
τὰ σύμβολά μας τὰ ιερά.

ΜΙΧΑΛΕΛΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ "ΣΚΑΠΑΙ ΕΟΣ,,

ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΝ Ε. Α' ΕΤΟ: Τις «Νύχτας στιγμές»
κρατούμεν υπ' δριν.

ΣΤΑΛΡΟΠΟΥΛΟΝ ΣΤ. Α' ΕΤΟ: Η συνεργασία σου πρα-
χειρογραμμένη.

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ Α' ΕΤΟ: Οι έντυπωσεις σου
άρκετά καλογραμμένες, καὶ τὶς
κρατούμεν πρός δημοσίευσιν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΑΘ. Β' ΕΤΟ: Διηγήματα μὲ θέμα σάν
τὸ δικό σου ἐπανειλημμένως
έχουν δημοσιεύθη στὸ περιοδι-
κό μας. Ἐν τούτοις τὸ κρατοῦ
μεν υπ' δριν.

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΝ ΓΕΩΡΓ.,
Γ' ΚΠΑ: Ή η φιλότιμη σου
προσπάθεια θὰ είχε καλύτερο
ἀπότελεσμα ἀν πρόσεχες τὴ
φράση καὶ τὴ σύνδεση τῶν πε-
ριόδων σου.

ΓΚΑΒΟΓΙΑΝΝΗΝ ΓΕΩΡΓ.,
Α' ΕΤΟ: Τὸ ποίημά σου ἀτε-
λές σὲ ξέφραση καὶ τέχνην.

ΣΟΦΙΑΝΟΝ ΕΜΜ. ΕΣΑΙ :
'Από τὸ ποίημά σου δημοσιεύ-
ουμε ἀπόστασμα ἀπ' τὴ «Μά-
χη τοῦ Γράμμου», τὸ ἄλλο σου
ποίημα κατώτερο.

ΤΣΙΡΙΓΟΝ ΚΩΝ., ΕΣΑΙ :
'Απόστασμα ἀπό τὸ «Ορα-
ματικά κρίνεται δημοσιεύσιμο. Τὸ
θέμα τοῦ ἄλλου έχει ἐπανει-
λεμμένας τονισθή.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ ΝΙ-
ΚΟΛ. ΕΣΑΙ: Τὸ ποίημά σου
τὸ κρατοῦμε υπ' δριν.

ΒΛΑΧΒΕΝΗ ΘΩΜ. ΕΣΑΙ :
Τὸ ποίημά σου πολὺ πρωτό-
λειο ποιηματάκι σας.

ΤΣΙΓΚΛΑΝ ΧΑΡ. ΕΣΑΙ :
Τὸ θέμα σου έχει κατ' ἐπανά-
ληψιν γραφή.

ΖΑΡΒΑΝΟΝ ΜΙΜΗΝ Β' Ε.
Τ.Ο.: Μὲ περισσότερη προσ-
οχή θὰ μᾶς έδινες καλύτερους
στίχους.

ΧΑΤΖΗΔΑΗΝ ΔΗΜ. Β' Ε.
Τ. Ο.: Τὸ θέμα σου ώραιο
ἄλλ' δχι καλά διατυπωμένο.

ΚΑΡΡΑΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ, μα-

τὸν Πειραιά : Τὸ ποίημά σου
μὲ τὴν ἀκροστιχίδα, πολὺ πε-
τυχημένο ως ἐπινόησις, έχει
καὶ κάποια ἐπιτυχία στὸ δόμο
του περιεχόμενο. Ἐκεῖ ποὺ ὑ-
στερεῖ εἶναι ἡ στιχουργική του,
τὴν ὄποια θὰ δειπτώσῃς μὲ με-
λέτη καὶ ἀσκηση.

ΒΟΥΤΕΝΚΟΝ ΑΝΔΡ., μα-
θητὴν Πειραιά : Τὸ ποίηματά
κι σου, ἐπός δέ τὸ δέρμα
πατριωτικά σου αἰσθήματα, έ-
χει μερικούς καλούς στίχους,
ἄλλα στὸ σύνολό του παρου-
σιάζει τὶς εύνόητες ἔλλειψεις
ἐνὸς πρωτόλειου.

ΚΑΛΗΜΕΡΗΝ ΛΑΥΡΕΝΤΙ-
ΟΝ Α' ΕΤΟ : Τὴν ταξιδιωτική
σου συνεργασία τὴν κρα-
τοῦμε γιὰ προσεχές τεύχος.

ΚΙΣΚΙΝΗΝ ΙΩΑΝΝΗΝ Α'.
ΕΤΟ : 'Ενῳ έχεις πολλές δυ-
νατότητες, εν τούτοις δέν τὶς
ἀποδίδεις ἀναλόγως. Τὸ κυνή-
γμα χτυπήτων παρομοίσεων
δίνει φράσεις σάν «Τὸ χλωμό
φεγγάρι έμοιαζε μὲ ἀπέραντη
ρουτίνα κλπ.». Μὲ περισσότερη
προσοχή θὰ ἐπιτίχῃς πολ
λὰ πράγματα.

ΒΑΓΕΝΑΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ Α'.
ΕΤΟ : Τὸ διήγημά σου έχει
άκομη τὴ μορφή σχεδίου, θέ-
λει ἀρκετή ἐργασία γιὰ νά γί-
νη λογοτεχνία.

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΝ ΣΠΥΡ.
Α' ΕΤΟ : Τὸ διήγημά σου δεῖ
χνει ἀρκετή δεξιοτεχνία, ποὺ
καλλιεργεύνει τὰς ἀποφύγησεις (δ-
πως π.χ. τῆς νέας). Περιμενο-
με κάτι πολ ὀρίων.

ΓΚΑΒΟΓΙΑΝΝΗΝ ΓΕΩΡΓ.,
Α' ΕΤΟ : Τὸ θέμα σου κατ'

ἐπανάληψιν ἐτονίσθη ίδιως,
στὴν μορφὴ αὐτῆς, ἀπό τὸν ἡ-
μερήσιον τύπον.

ΚΑΡΑΜΙΤΣΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡ-
ΓΙΟΝ, Α' ΕΤΟ : 'Από τὴ συ-
νεργασία σου ἀπόστασμα
τοῦ ποιημάτος πολ ἀξιοσημεί-
ωτα.

ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΝ ΜΙΧ., Α'
ΕΤΟ : 'Η συνεργασία σου πο-
λὺ προκειρογραμμένη.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΣΩΤ., Γ'
ΕΤΟ : Οι στοχασμοί σου κα-
λοὶ στὴν ἐμπνευση, ἀλλὰ δὲν
έχουν πάρει ὀλοκληρωμένη
μορφή, ποὺ ήθελαν στὸ γρά-
μμό σου,

ΕΤΟ : 'Η «Διπλή χαρά» δὲν
μπορεῖ νά χαρακτηρισθῇ ως
διήγημα. Είναι μιὰ καλογραμ-
μένη περιγραφή ποὺ ἐμφανίζει
μερικά σημεῖα διηγηματογρα-
φίας.

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΝ ΧΡ.,
ΚΟΥΝΤΕΛΙΑΝ ΓΡΗΓ., ΓΑ-
ΡΑΗΝΗ ΚΕΩΡΓ., Α' ΕΤΟ : 'Η
πανηγυρική σας συνεργασία
περιωριστική, στὶς πολὺ συνη-
θισμένες καὶ τετριμένες φρά-
σεις τῆς στιγμῆς καὶ δὲν τρά-
βηξε σὲ στοχαστική ἐνατένιοτη
τῆς σημασίας τοῦ ἀγώνος.

ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΔΗΜ., Α'
ΕΤΟ : Τὸ σταυρόλειδό σου έ-
χει σφάλματα. Χρείαζεται με-
γαλύτερη προσοχή.

ΣΟΛΑΡΙΚΟΝ ΣΩΤ. Α' ΕΤΟ :
Οι στίχοι τοῦ «Γυρι-
σμού» σου ἀρκετά ἐκφραστικοί
καὶ κρίνονται δημοσιεύσιμοι.

ΓΙΩΡΓΟΥΛΑΝ ΠΕΤΡΟΝ Α'
ΕΤΟ : Τὸ ποίημά σου ύστε-
ρει ἀπό ἀπόφευκες τεχνικής.

ΔΑΒΒΕΤΑΝ ΧΡ., Α' ΕΤΟ :
Περιμένουμε κάτι καλύτερο.
ΜΠΛΕΤΑΝ Ν., Α' ΕΤΟ :

Τ' ἀνέκδοτά σου χωρίς ἐνδια-
φέρονται.

ΔΟΥΜΑΝ ΒΑΣ., Α' ΕΤΟ :
«Ο δρόμος πρὸς τὸ ἀγνωστό»
δὲν έχει δουλευτεῖ διπλῶς ἐπρεπε
γιὰ νά πάρει τὴ μορφή κά-
ποιου είδους τοῦ λόγου.

ΛΑΪ-ΟΝ ΚΩΝΣΤ. Α' Ε-
ΤΟ : Τὸ ἄνοιξεν τὸ ποίημα
κατ' ἀρχήν τοῦ ποιητή.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ ΠΑΝ.,
Β' ΕΤΟ : Τὸ ηθογραφικό σου
δὲν έχει δουλευτεῖ διπλῶς.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΣΩΤ., Γ'
ΕΤΟ : Οι στοχασμοί σου κα-
λοὶ στὴν ἐμπνευση, ἀλλὰ δὲν

έχουν πάρει ὀλοκληρωμένη
μορφή, ποὺ ήθελαν στὸ γρά-
μμό σου,

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

Είς τὸ Ἑσωτερικὸν κατὰ τὸν μῆνα ποὺ ἐπέρασε δλες οἱ προσπάθειες ἐστράφησαν κυρίως στὸ μεγάλο πρόδηλμα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν συμμοριοπλήκτων. "Ηδη τὸ ἔργο προχωρεῖ καὶ ἐλπίζεται διτὶ συντομώς θὰ ἔχουν δλοὶ ἀποκατασταθῆ εἰς τὶς ἑταίες τους. 'Ο ἔρανος τοῦ Βασιλέως σπέδωσε σημαντικά ποσά, ὅπως ἐπίσης ἐλπίζεται διτὶ θὰ σημειώσῃ ἐπιτυχίαν καὶ ὁ ἔρανος εἰς εἰδη ποὺ διωργάνωσε ἡ Ἀρχιεπισκοπῆ.

"Ἐν τῷ μεταξύ συνεχίσθη ἡ ἀποληπτικὴ διώξις τῶν ὑπολειμμάτων τῶν ληστούσιμοριῶν, σημαντικός δὲ ἀριθμὸς ἔξι αὐτῶν παρεδόθη ἡ συνελήφθη. "Ηδη εἰς τὴν χώραν μας μόνον μικροσυμάδες 3—5 μελῶν ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ὑφίστανται τοιαυτὴν σύντονον καταδίωξιν, ὥστε νὰ ἐλπίζεται διτὶ συντόμως θὲ ἀπαλλαγὴ καὶ αὐτῶν ἡ ὑπαίθρος χώρα.

Μετὰ τὴν πλήρη συντριβὴν τῆς ἀνταρσίας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησης πρήστη λαμβάνουσα μέτρα διὰ τὴν ἀπάνοδον τῆς χώρας εἰς τὴν εἰρήνην. "Ἐν τῶν μέτρων τούτων εἶναι καὶ ἡ ἐλάτωσις τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ μας ποὺ ήδη ἀπεφασίσθη. 'Η ἀριθμητικὴ αὐτῆς ἐλάττωσις δὲν σημαίνει καὶ μείωσιν τῆς μαχητικότητὸς του, διότι προβλέπεται ἐμπλουτισμὸς τῶν Ἐνόπλων μας δυνάμεων μὲν νέον ὄλικὸν τελειοτάτου τύπου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

Παρὰ τὰς προβλέψεις ἐγκύρων ξένων σχολιαστῶν καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς διεθνούς κοινῆς γνωμῆς, ἡ παρουσία Συνέλευσις τοῦ Ο.Η.Ε. δὲν ἐδικαίωσε μέχρι τούτην αἰσιοδοξίαν ποὺ ἐπεκράτησε κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἔργασιών της εἰς Νέαν Υόρκην τὴν 20ην παρ., μηνόν.

Διυτυχῶς ἡ μετριοπάθεια τὴν ὅποιαν ἐπέδειξε κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς Ἡμεροΐας Διατάξεως ἡ Ρωσία καὶ οἱ δορυφόροι της, ἀντικατεστάθη ἄμα τῇ ἔναρξει τῶν συζητήσεων ἵπε τῶν πιμάχων θεμάτων μὲ τὴν γνωστὴν μεγαλόστομον καὶ προπαγανιστικὴν φρασεολογίαν καὶ ἀρνητικὴν θέσιν ἐσ' ὅλων τῶν προσγύντων τὴν εἰρήνην ζητημάτων.

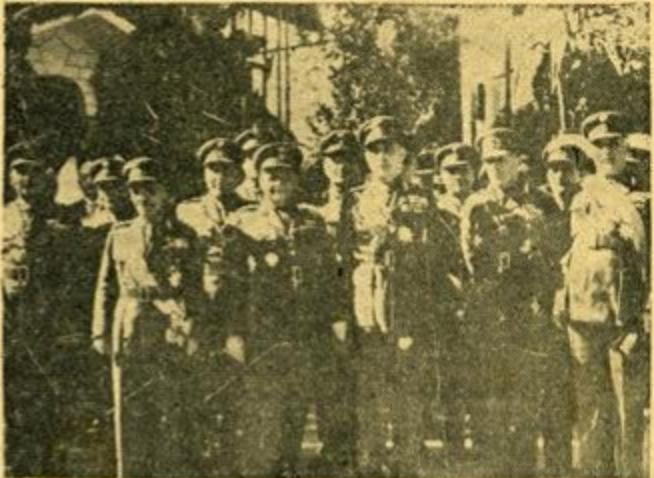
"Ισως τὴν ἀδιαλλαξίαν τὴν ὅποιαν ἐπέδειξε καὶ ἔξακολουθεὶ νὰ ἐπιδεινύνῃ, τὴν ὑπαγόρευσαν καὶ λόγοι στρατηγικῆς εἰς ἀντιστάθμισμα τῆς δεινῆς διπλωματικῆς ἡττας τὴν ὅποιαν ὑπέστη μετά τὴν ἐλλογὴν τῆς Γιουγκοσλαβίας ὡς μέλους του Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Πάντως εἶναι δεδομένο διτὶ παοά τὴν διαλακτικὴν στάσιν τὴν ὅποιαν ἐπήρρεσε ἡ Ἑλλάς κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ύπο τὸν κ. Ρουμούλο Συμφιλιωτικῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ σλαυικὸν μπλόκον ἐπέδειξε καὶ πάλιν ἀδιαλλαξίαν καὶ διεκήρυξε διὰ μιαν ἀκόμη φορά τὴν ἐπεμβατικὴν του πολιτικὴν καὶ τὴν ἀπόφασίν του νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σλαυοσυμμοριτισμοῦ.

"Ἡ δομολογία αὐτῆς ὑπῆρξε κέρδος διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι ἔτσι ἀπέκαλυψθησαν οἱ σκοποὶ τῆς Μόσχας καὶ διευκολύνθη ἡ λῆψις ύπο τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τῶν διασφαλίζοντων τὴν εἰρήνην καὶ ἀσφαλείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μέτρων, τὰ ὅποια καὶ συζητοῦνται τώρα ἀπὸ τὴν Πολιτικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἐπελήφθη τοῦ Ἑλληνικοῦ μετά τὴν ἀποτυχίαν τῆς Συμφιλιωτικῆς.

"Ἄξιει νὰ σημειωθῇ διτὶ, διὰ νὰ διευκολύνων οἱ συμμορίται τὴν Ρωσίαν στὴν παρελκυστικὴν πολιτικὴν ποὺ ἡκολούθησεν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ο.Η.Ε., ἐξέδωσαν ἀνακοινώθεν με τὸ διπλόν οἷον δομολογούντες ἐπ πλαγίου τὴν συντριβὴν τῶν διεκόπευτων διτὶ σταματοῦν, δῆθε, τὴν δράσιν τῶν στὴν Ἑλλάδα «γιὰ νὰ μὴν ἐπισωρεύσουν καὶ ὄλλες καταστροφές». Τὸ προπαγανιστικὸν αὐτὸν πυροτέχνημα δὲν ἔξπιάτησε κανένα καὶ ἔγενετο δεκτόν μὲ εἰρωνικὰ σχόλια, διότι ἡτο γνωστὸν διτὶ τὴν δράσιν τῶν ἀσταμάτησης διὰ τῶν δηλων ὁ ὑπέροχος Ἐθνικός μας Στρατός.

"Ἐν τῷ μεταξύ συνεχίζονται αἱ συνεδριάσεις τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἡ διαιώτης δὲ τῶν ἐπιθέσεων καὶ αἱ ὄδρεις τῶν ἐκπροσώπων τοῦ σλαυικοῦ μπλόκον προκαλοῦν ἀλλαγεινὸν εντύπωσιν εἰς τοὺς ἀλευθέρους λαοὺς ποὺ φαίνονται ἀποφασισμένοι νὰ διασφαλίσουν δι' ὅλων τῶν προβλεπομένων ύπο τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ο.Η.Ε. μέσων, τὴν ἡσυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὸ ἀπεραντίαστον τῶν συνόρων μας.

Τέλος εἰς Γαλλίαν, μετὰ τὴν ἀπότυχίαν τῶν κ. κ. Ζῦλ Μᾶκ καὶ Κέιγ, ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ἀνετέθη εἰς τὸν λαϊκοδημοκράτην κ. Μπιντώ, ὁ διποίος ἀφοῦ ἐλαβε φήμονα ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, προχωρεῖ ήδη εἰς τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως.

Μία ὥραια φωτογραφία τῶν τιμηδέντων διὰ ἀνωτάτων παρασμῶν ἐκπροσώπων τῆς Στρατιωτικῆς Ἡγεσίας τῆς χώρας.

Μία θαυμασία φωτογραφία ἀπὸ τὴν δεξιώσιν, ἥτις ἐγένετο εἰς τὸ Σπίτι τοῦ Στρατιώτου πρὸς τιμὴν τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν μαχίμων τμημάτων μας.

Σεμινές Ἐλληνόπούλες μεταφέρουν εἰς τὰς 12-10-1949 τὴν Γαλανόλευκον διὰ νὰ τὴν ἀναρτήσουν εἰς τὸν ιστὸν τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τὸν ἐστρατόπεδον τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

(Προθλήματα, πρώται πτητικαὶ μηχαναὶ, ἐξέλιξις)

'Αφ' ὅτου δὲ ἀνθρώπος ἥρχισε νὰ ἐπικρατῆ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, μία μεγαλειώδης εἰς σύλληψιν καὶ φαντασίαν ιδέα ἐκυριάρχησε εἰς τὰ ἔκλεκτα πνεύματα κάθε ἐποχῆς. 'Η κατάκτησις τοῦ ἀέρος. 'Ομως ἐπέρασαν πολλαὶ ἐκαποντα-επτρίδες ἔως ὅτου ἡ κατάκτησις τοῦ στοιχείου αὐτοῦ ἐστέλθη εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πραγματοποίησεως καὶ δὲ ἀνθρώπος διῆλθεν πολλὰ στάδια ἀπογοητευσεως καὶ ἐλπίδος. Τέλος εἰδε τὸ δινειρὸν νὰ γίνεται απτὴ πραγματικότητα καὶ συνέλεις τὸν καρπὸ τῶν ἀόκινων προσπαθειῶν του, δὲ ὅποιος δὲν ἦτο ἄλλος τὰς πτητικὰς μηχανάς, αἱ ὅποιαι ἐξελισσόμεναι καὶ τελειοποιούμεναι συνεχώς, μᾶς ἔδωσαν τὴν σημερινὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἀεροπορίαν, ἢ ὅποια ἐκμενεῖται τὰς ἀποστάσεις καὶ συνέδει ὁλόκληρον τὴν ὑδρόγειον μὲ τὰς ἀπειρούς ἐναερίους γραμμὰς καὶ τὸ πλήθος τῶν ἀεροπλάνων παντὸς τύπου. Βεβαίως ἡ ἀπόλυτος ἐπικράτησις τοῦ ἐναερίου μέσου, ἡ τόσον ἀπλή ἐναέριος ἐπικοινωνία ὡς καὶ δὲ ἐναέριος ἄγων ἐν καιρῷ πολέμου, τὸ ὅποια σημειούν τὰ βλέπουμεν, ὡς ἐντελῶς φυσιολογικά, δὲν ἡτο δυνατόν, οὔτε καν νὰ προβλέψουν εἰς προγενεστέρας γενεάς κι' ἀπετέλουν ἀπλῶς ἐλπίδας καὶ χρηματικῆς ἐπιδιώξεις τῶν ἐκλεκτῶν τεκνῶν τῆς ἀποτίμησης καὶ τῆς λογοτεχνίας. 'Ακομῇ πιὸ παλὰ ἡ κατάκτησις τοῦ ἀέρος συνετελέσθη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς φαντασίας τῶν λαῶν, ἀπὸ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἥρωας τῶν μυθικῶν παραδόσεων των. Δὲν ἡμποροῦσαν νὰ σκεφθοῦν τὸν ἀνθρώπον ὡς κατακτητὴ τοῦ ἀέρος. 'Ομως μὲ τὴν πρόοδο τῆς τεχνικῆς ἔγινε καὶ αὐτὸν δυνατό κι' ἔτσι ἀρχίζουν ν' ἀντικαθιστοῦν εἰς τοὺς μήνους τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἥρωας μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι χωρὶς μαγείαν, ἀλλὰ μὲ μόνην τοὺς σκέψιν τῶν ὑπερνικούν τὴν φύσιν καὶ ἀνέρχονται διὰ διαφόρων μέσων εἰς τὸν οὐρανὸν. 'Ἔτσι φθάνουμεν εἰς τὸν ιδιόκον μας Δαιδαλὸν, τὴν πετώσαν περιστεράν τοῦ Ἀρχύτα τοῦ Ταρατίνου, τὸν μῆνο τοῦ ἴπταμένου ἀλόγου τῆς Χαλιμάς καὶ τὸ ιπτάμενον πλόιον, τὸ ὅποιον κατεσκεύασεν δὲ Σολομὼν ἡρώιν τῆς βασιλίσσης τοῦ Σαββᾶ. 'Ο 18ος αἰών τέλος φθάνει, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀνεμούσαν τὸν χαρό τῆς ὑπεράσπουν νίκην.

Οι ἀδελφοὶ Ιωσήφ καὶ Ἰακ. Μογκολφιέρ τὸ 1783 μὲ τὸ παραδόδος ἀερόστατο τοὺς ἐγκαταλείπουν τὸ ἔδαφος εἰς τὸ Παρίσι καὶ ἀναψούνται εἰς τὸν ἀέρα ἐμπόρος εἰς τὰ κατάπληκτα δέλματα ἐπὶ στρημῶν καὶ περιέργων, οἱ ὅποιοι εἶχον συρρεεῖσι, μὲ ἐντὸν τὸ αἰσθημά, δὲ διαμίσιαν ἀκόπιν φοράν θὰ ἀποδικεῖθουν χιμαρρικαὶ αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν ἰδαλγῶν. 'Η κατάκτησις τοῦ ἀέρος ἦτο πλέον γεγονός. Εἰς τὴν ἀρχὴν δεδιώκασι αἱ ἀτέλειαι τῶν πτητικῶν μηχανῶν δὲ, ἀφ' αὐτῶν μεγάλα περιθώρια χρησιμοποιήσεως καὶ ἔτσι βασικὰ τὰ ἀερόστατα ἐχρησίμευσαν εἰς σκοπούς ἀποτημονικούς, διαρομετρικάς, ἀτμοσφαιρικάς, ὑγρομετρικάς καὶ διαφόρους φυσιολογικάς παραπτήσεις. Σύν τῷ γρόνῳ δῆμως αἱ προσπάθειαι τελειοποίησεως ἐντείνονται καὶ μὲ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν ιδρύεται. ἀεροναυτικὴ Σχολὴ εἰς Μεντόν καὶ κατσοκεύανται ἀερόστατα κάπως τελειοποιημένα, μὲ τὰ ὅποια ἀργότερα εἰς τὸ 1794 ὁ συνταγματάρχης Κουτέλλη μεγάλῃ παρατηρητῶν ἔξετέλεσε πρὸ τῆς μάχης τοῦ Φλέρς ἀναγνωριστικάς ἀνυψώσεις, αἱ ὅποιαι συνετέλεσαν, χάρις εἰς τὰς παρασχεθεῖσας εἰς τὰ Γαλλικά στρα-

τεύματα πληροφορίας, μεγάλως εἰς τὸν λαμπρὸν νίκην των.

'Επιστὴς ἔγενετο χρῆσις ἀεροστάτων τὸ 1849 ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, τὸ 1857 ὑπὸ τῶν Γάλλων εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐκστρατείαν καὶ κατὰ τὸν Ἀμερικανικὸν ὑψηλούν πόλεμον, ὑπὸ τῶν Βορείων. 'Ωσαύτως ἀνυψώθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων 64 ἀερόστατα εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων (1870—1871), δι' ἐνός δὲ ἐξ αὐτῶν κατώρθωσαν νὰ δραπετεύσῃ ἐκ τῆς πόλεως ὁ Γαμβέττας, γεγονός τὸ ὅποιον συνέπεινε εἰς τὴν παράτασιν τοῦ πόλεμου.

'Έκτοτε ἡ ἀεροναυτικὴ ἐγενικεύθη καὶ κατὰ τὸ 1884 δὲν σχέδιον τὰ μεγάλα κράτη είχον ιδρύσει εἰδικὰ σώματα καὶ ἐργαστήρια.

'Τὸ σχῆμα τῶν ἀεροστάτων κατ' ἀρχὰς ἦτο σφαιρικὸν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1896 οἱ Γερμανοὶ καὶ βραδύτερον ἀλλὰ σθνητοὶ επροτιμήσαν τὸ ἐπίμηκες κυλινδρικόν, παρουσιάσον εἰς τὸν ἀνεμόν ἐπιφανείαν τοι-αύτην, ὥστε νὰ λειτουργῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ χαρτεστοῦ. Διὰ τὴν πληρωσιν τουτῶν ἐχρησιμοποιήθη διερήθρα, ὡραία, φωταέριον, ύδρογόνον καὶ τὸ ἀμερικανικὸν ἥλιον.

'Ἐν τῶν σοδαρωτέρων προβλημάτων τῆς ἀεροναυτικῆς ὑπῆρχε τὸ ζήτημα τῆς διακυβερνίσεως τῶν ἀεροστάτων, ἵνα μὴ είναι ἔρματα τῶν ἀνέμων. 'Απὸ τὴν προσπάθειαν αὐτῆν ἐβγήκαν τὰ πηδαλιούχουμενα (ντιριζάμπλ). Πρώτων γνωστῶν πηδαλιούχουμενων ἦτο τὸ «Λά Φρανς», διπέρ έφερεν εἰς τὸ πρόσθιον μέρος ἡλίκια κινουμένην δι' ἐλαφροτάτου ηλεκτροκινητῆρος καὶ ἀνέπτυσε ταχύτητα 22 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

'Περίοματα ὑπῆρχαν τὰ ἀερόπλοια τοῦ Γερμανοῦ κόμητος Ζέππελιν, τὰ ὅποια καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν εύρεως ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιον πόλεμον τόσον διὰ τὴν παρατήρησιν, δύον καὶ διὰ δουμαρδισμούς. 'Ἄξιολος ἦτο ἡ ἐπιδούμη τῆς 19 καὶ 20 Οκτωβρίου 1917 13 γερμανικῶν πηδαλιούχουμενων κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐδάφους.

'Πα: αλλήλων δύμας πρὸς τὰ ἀερόστατα διεκήγετο καὶ δὲ ἀγώνια διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἀνυψώσεως μηχανήματος βασικῶς διαριτέρου τοῦ ἀέρος, τὸ ὅποιον παρὰ τὰς προδόσις τῆς αεροναυτικῆς, ἐκκινούσθει νὰ παραμένῃ εἰς τὸν κύκλον τῆς φαντασίας, καίτοι ἐφαίνεται πλέον σαφώς, διτὶ ἡ λύσις του ἦτο πλησίον.

'Οι πρώτοι ἐπιχειρήσαντες νὰ ὑψωθοῦν μὲ τεχνητὰ πτέρυγας ἀναφέρονται εἰς 'Αραφ τὸ 880 καὶ εἰς 'Αγγλος μονάχος τὸ 1060. 'Επιστὴς τὸν 12ον αἰώνα ἐπὶ Μανσούλη τοῦ Κομνηνοῦ εἰς μιαν ἐστίν τῆς Κωνσταντίνου πόλεως προσεφέρθη εἰς 'Αγαρηνὸς νὰ πετάξῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ «Ιτι ποδόμιον», ἀλλὰ κατέπτεσε καὶ συνετρίβη. 'Ο μέγας καλλιτέχης καὶ μηχανικός Λεονέρφιτον ντά Βίντοι πρότεινε διαφόρους εἰδῶν συσκευάς πτήσης, δύος καὶ πλέοντοι ἀλλοι, πάσαι δῆμως αἱ ἀπόπειται ἀπέβησαν ἀκαρποί.

'Πραγματικοὶ πρόδρομοι τῆς δι' ἀεροπλάνων πτήσεως ὑπῆρχαν οἱ 'Αγγλοι Σέρ Τζώ, Καύλαν καὶ 'Αντερ, ὁ Γερμανός Λίλιενταλ, ὁ Γάλλος Σιαλούτ, οἱ ὅποιοι κατεσκεύασαν διάφορα πτητικὰ μηχανήματα μὲ τὰ ὅποια κατώρθωσαν τινὲς να πετάξουν.

'Πάντως πτήσιν σχετικής διαρκείας ἀνει-κινητήρος ἐπέτυχον πῶτοι οἱ 'Αμερι-

κανοὶ ἀδελφοὶ Ράιτ τὸ 1900 δι' ἀεροπλάνου, ὁ οποίον οἱ τίδιοι κατεσκεύασαν. Οἱ τίδιοι ἐπενόησαν ἀργότερον τὸ πηδάλιον βάθους καὶ τὸ πλευρικὸν πτερύγιον ισορροπίας, τὸ 1903 δὲ ἐφωδίασαν τοῦτο καὶ διὰ κινητήρος πραγματοποιήσαντες τὴν πρώτην δι' ἀεροπλάνου, συνιασφούς πρὸς τὸ σημερινόν, πτήσιν.

'Ιστορικαὶ δῆμως ἡμέραι τῆς ἀεροπορίας εἰναι ἡ 30 καὶ 31 Οκτωβρίου 1908, διότι τὴν πρώτην δι' Ἑρρίκος Φαρμάν ἐξετέλεσε πλήρες ταξίδιον ἐκ τοῦ πεδίου τοῦ Σιαλούν μέχρι Ρέιμς μὲ ταχύτητα 79 χιλιομέτρων τὴν ὥραν τὴν δὲ ἐπομένην Η Μπλερίδη ἐθράσεις ἀπό τοῦ Τουρύ εἰς Αρτενάν μετ' ἐπιστοοφῆς μὲ ταχύτητα 85 χιλιομέτρων. Τὴν 25ην Ιουλίου 1909 τέλος ὁ Μπλερίδη διέβη ἐπὶ τοῦ ἀεροπλάνου τοῦ τὴν Μάγχην καταστήσας τὴν ἡμέραν αὐτὴν ιστορικὸν σταθμὸν τῆς πληρούμενας κατακτήσεως τοῦ ἀέρος.

'Ο ἐπέλαθων Α' Παγκόσμιος πόλεμος, ποὺ ἤρχισε μὲ 258 ἀεροπλάνων διὰ τοὺς Γερμανούς, 156 διὰ τοὺς Γάλλους καὶ 50 διὰ τοὺς 'Αγγλους, συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ ἐπιτελεσθοῦν διὰ πλεικούς σκοπούς καὶ ἐντὸς δραχτάτου χρόνου τεράστιοι πρόδοι διεί τὴν ἀεροπορίαν.

'Η 'Ελλας παρουσιάσει τὸ πρώτο τῆς ἀεροπλάνον εἰς τὰς μεγάλας ἀσκήσεις τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1912 διηγούμενον διὰ τοῦ ἀεροπόρου Κ. Καμπρέου. Κατὰ τὸν Βαλλικούς πάντως καὶ τὸν Α' Παγκόσμιον πόλεμον ἡ 'Ελληνικὴ ἀεροπορία εύρισκετο μᾶλλον εἰς ἐμβρυώδη κατάστασιν καὶ ἔδρασεν περιστριμένως εἰς ἀναγνώσεις κατὰ μὲν τὴν πολιορκίαν τῶν Ιωαννίνων διὰ τῶν ἀεροπόρων Μουτούση καὶ Αδαμίδη, τῶν Δαρδανελίων δὲ διὰ τῶν Μουτούση καὶ Α. Μωραΐτιν.

'Η χρησιμοποιήσις τοῦ ἀεροπλάνου κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιο πόλεμον δὲν περιλαμβάνει εἰς τὴν ἀναγνώσιν, ἀλλ' ἐπεκτείθη δις τὴν παρατήρησιν διὰ τὸν κανονισμόν δολῆς, τοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων διπλῶν συνδεσμῶν, εἰς δομαρδισμὸν ἐχθρικῶν θέσεων, εἰς τὸν ἀναέριον ἀγώνα καὶ εἰς προστασίαν καὶ εἰνίσχυσιν τοῦ ἀγώνος τῶν πεζῶν.

'Πωάπτωσαν σοδαρά πολεμικὴ ἀεροπορίη θεωρεῖται δι' 23 γαλλικῶν ἀεροπλάνων δομαρδισμὸς τῆς Καρλσρούης, τὴν 15ην Ιουνίου 1915. Πάντως μέχρι τοῦ 1915 δὲ δομαρδισμὸς ἐγένετο μόνον τὴν ἡμέραν. Μόλις τὸ 1916 ἐνηργήθη νυκτερινὸς τοιούτος.

'Ο Α' Παγκόσμιος πόλεμος διὰ μὲ τεθητικούς δοκιμασίας διὰ τὴν ἀεροπορίαν καὶ ἀπετέλεσε τὸν πρώτο οὐσιαστικὸ σταθμὸ αὐτῆς. Μέσα εἰς τὴν μάχην ἐστάθη δυνατόν νὰ διαμορφωθῇ καὶ ὠργανωθῇ τὸ νέο διπλὸ διὰ νὰ ἀντοποκρίνεται πληρέστερον πρὸς τὰς ἀπάτησις τῶν δι' αὐτοῦ ἐκάστοτε εἰπιδικομένων στρατιωτικῶν σκοπῶν, τὰ ἀεροπλάνα δὲ διεχωρίσθησαν εἰς τύπους, ἔκαστος τῶν δημοίων διεθέτησες τοιούτης; καὶ πλεονεκτήματα ὀνάλογα πρὸς τὸν βασικὸν προορισμὸν ἐκάστου εἶναι αὐτοῦ.

'Η μεγάλη δῆμως ἀνάπτυξης τῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορίας ἀρχίζει μετά τὸν Α' Παγκόσμιο πόλεμον 'Άλλα μὲ αὐτὰ θὰ ἀσχοληθοῦμεν εἰδικώτερον εἰς τὸ Β' μέρος τῆς μελέτης μας.

